

ບົດທີ 1

ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1. ຄວາມໝາຍຂອງການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ

ການວັດຜົນແມ່ນຂະບວນການຊອກຫາປະລິມານ ຫຼື ຈຳນວນຂອງສິ່ງຂອງຕ່າງໆໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຜົນຂອງການວັດຜົນມັກຈະອອກມາເປັນຕົວເລກ ສັນຍາລັກ ຫຼື ຂໍ້ມູນ.

ການວັດຜົນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການເກັບກຳລວບລວມຂໍ້ມູນຕ່າງໆຂອງຜູ້ຮຽນຢູ່ໃນຂະບວນການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງມາປະຕິບັດ.

1.2 ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນ

ການປະເມີນຜົນແມ່ນການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນມາພິຈາລະນາວິນິດໄສ, ຕັດສິນຄຸນຄ່າໂດຍປຽບທຽບກັບເກນມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການປະເມີນຜົນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາມາຕີລາຄາ ແລະ ວິນິດໄສ ແລ້ວຕັດສິນໃຈໂດຍອາໄສຫຼັກການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາມີຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ການຮຽນ-ການສອນແຕ່ພໍສະຫຼຸບໄດ້ບາງບັນຫາທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້.

ກ. ວັດຜົນເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຊອກຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນບົດເລື່ອງໃດ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍຫາວິທີການສອນເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຸດປະສົງນີ້ຖືວ່າເປັນຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ

ຂ. ວັດຜົນເພື່ອວິນິດໄສ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຊອກຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມບົກຜ່ອງຢູ່ຈຸດໃດໃນບົດຮຽນໜຶ່ງຈາກນັ້ນກຳຫາທາງຊ່ວຍແຫຼ້ອເພີ່ມໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຈຸດນັ້ນ.

ຄ. ວັດຜົນເພື່ອຈັດອັນດັບທີ່ຂອງນັກຮຽນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບວ່ານັກຮຽນຄົນໃດເກັ່ງ ຄົນໃດອ່ອນ ນັກຮຽນຄົນໃດຈະໄດ້ເປັນທີ່ເທົ່າໃດ.

ງ. ວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບການພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບສະມັດຖະພາບຂອງນັກຮຽນວ່າມີຄວາມກ້າວໜ້າ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ : ການປຽບທຽບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ ຫຼື ປຽບທຽບການຮຽນລະຫວ່າງ ພາກຮຽນທີ 1 ແລະ ພາກຮຽນທີ 2.

ຈ. ວັດຜົນເພື່ອພະຍາກອນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າວ່ານັກຮຽນຄົນໃດຄວນຈະໄປຮຽນຕໍ່ໃນລາຍວິຊາໃດຈຶ່ງຈະມີຜົນສຳເລັດອັນດີ ການວັດຜົນແບບນີ້ມີປະໂຫຍດໃນການແນະແນວການສຶກສາ.

ສ. ວັດຜົນເພື່ອປະເມີນຜົນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນນັ້ນໄປໃຊ້ໃນການສະຫຼຸບຕີລາຄາວ່າການຈັດການສຶກສານັ້ນມີປະສິດທິພາບສູງ ຫຼື ຕ່ຳ ຫຼື ກຸສົດເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ຄວນປັບປຸງແກ້ໄຂຫຍັງແດ່ ແລະ ຈະຕັດສິນໃຈເຮັດແນວໃດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ຫຼື ອາດນຳໄປວິເຄາະເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວັດຜົນນັ້ນເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່.

3. ລັກສະນະຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນໃນສິ່ງທີ່ເປັນນາມມະທຳ ຈຶ່ງເປັນການວັດທີ່ຍາກກວ່າການວັດຜົນສິ່ງທີ່ເປັນຮູບປະທຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ການວັດຜົນການສຶກສາຈຶ່ງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

ກ. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນ

ໃນຂະບວນການຮຽນການສອນວິຊາໃດໜຶ່ງນັ້ນມັນມີລາຍລະອຽດຫຼວງຫຼາຍທີ່ສຸດຈົນຜູ້ສອນບໍ່ອາດສາມາດທີ່ຈະສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສອນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເລືອກເອົາເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນຕອນໃດຕອນໜຶ່ງມາສ້າງເປັນຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຕອບແລ້ວຖືເອົາຜົນຂອງການຕອບນັ້ນມາຕີລາຄາເປັນຄະແນນຂອງວິຊານັ້ນໆ ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງຖືວ່າການວັດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນ.

ຂ. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນທາງອ້ອມ

ການວັດຜົນການສຶກສາບໍ່ອາດມີເຄື່ອງມືຊະນິດໃດທີ່ຈະວັດໄດ້ໂດຍກົງຄືກັບການວັດແທກລວງຍາວ ແລະ ການຊັ່ງນ້ຳໜັກ. ການວັດຜົນການສຶກສາ ເປັນການວັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງຊອກຫາວິທີການຕ່າງໆມາປະຕິບັດຈາກນັ້ນກໍແປຜົນຂອງການວັດຜົນນັ້ນອອກມາເປັນຄະແນນ ແລະ ແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນນັ້ນອີກຕໍ່ໜຶ່ງວ່ານັກຮຽນຜູ້ນັ້ນເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ ມີຄວາມຮູ້ໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ ເຊິ່ງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າເປັນການແປຄວາມໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ.

ຄ. ການວັດຜົນການສຶກສາຍ່ອມມີຄວາມຜິດພາດ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຜິດພາດສູງ. ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດນັ້ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຂໍກ່າວພຽງແຕ່ 2 ຢ່າງຄື

- ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກນັກຮຽນເອງເຊັ່ນ:

ໃນມື້ກວດກາ ຫຼື ສອບເສັງນັ້ນນັກຮຽນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອາດຈະມີສຸຂະພາບບໍ່ດີ ມີຄວາມກັງວົນໃຈ ຫຼື ມີອາລົມບໍ່ດີ ຕຽມຕົວບໍ່ດີ ທຸດຈະລົດໃນການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

- ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກສະພາບແວດລ້ອມພາບໃນເຊັ່ນ:

ສະພາບທ້ອງສອບເສັງບໍ່ດີ ມີສຽງລົບກວນຈາກພາຍນອກ ຄຳຖາມບໍ່ຊັດເຈນກຳມະການຄວບຄຸມທ້ອງເສັງເຄັ່ງຄັດເກີນໄປ ຫຼື ໂຍະຍານເກີນໄປເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການທຸດຈະລົດໃນການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

ງ. ຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາສະແດງໃນຮູບຂອງການພົວພັນ

ຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາຍາມໃດກໍສະແດງອອກໃນຮູບຂອງຄະແນນ ແຕ່ລະຄະແນນຕົວດຽວນັ້ນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຕີຄວາມໝາຍໄດ້ວ່ານັກຮຽນຜູ້ທີ່ໄດ້ຄະແນນຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍ ຫຼື ວ່າ ນັກຮຽນຜູ້ນັ້ນເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ. ຖ້າຢາກໃຫ້ຄະແນນທີ່ໄດ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕ້ອງເອົາໄປປຽບທຽບກັບຂໍ້ມູນຢ່າງອື່ນອີກເຊັ່ນ:

- ປຽບທຽບກັບຄະແນນເຕັມ. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສົມຜົນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ຈາກຄະແນນເຕັມ 10 ກໍຖືວ່າລາວໄດ້ຄະແນນສູງສົມຄວນ.
- ປຽບທຽບກັບຄະແນນເລ່ຍຂອງທ້ອງ. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສົມພອນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ແຕ່ຄະແນນສະເລ່ຍຂອງທ້ອງໄດ້ 8 ກໍສະແດງວ່າ ລາວໄດ້ຄະແນນທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າກວ່າໝູ່ໃນທ້ອງດຽວກັນ.
- ປຽບທຽບກັບຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສົມພອນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ແຕ່ຄະແນນຄາດໝາຍແມ່ນ 5. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ລົ້ນຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

ຈ. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດທີ່ບໍ່ມີສູນ (0) ແທ້ ຫຼື ສູນ (0) ສົມບູນ

ການວັດຜົນການສຶກສາຕ່າງກັບການວັດແທກລວງຍາວ ແລະ ການຊຶ່ງນ້ຳໜັກຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ລວງຍາວ 0 cm. ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຄວາມຍາວເລີຍ ຫຼື ນ້ຳໜັກ 0 kg ກໍໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີນ້ຳໜັກເລີຍເໝືອນກັນ ສ່ວນການວັດຜົນການສຶກສາ ຖ້ານັກຮຽນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຫາກໄດ້ຄະແນນ 0 ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມໝາຍນັກຮຽນຄົນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຮູ້ໃນວິຊານັ້ນເລີຍ ນັກຮຽນຄົນນັ້ນມີຄວາມຮູ້ໃນວິຊານັ້ນຢູ່ ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖາມໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການວັດຜົນການສຶກສາຈຶ່ງບໍ່ມີ 0 ສົມບູນ

4. ຫຼັກການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາຈະມີປະສິດທິພາບດີ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຫຼັກການ ແລະ ວິທີການວັດຜົນການວັດຜົນທີ່ດີຕ້ອງຍຶດຖືຫຼັກການດັ່ງນີ້:

ກ. ຕ້ອງໃຫ້ຖືກກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ-ການສອນ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການທົດສອບເບິ່ງວ່າ ຜົນຂອງການສອນຂອງຄູ່ນັ້ນເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າການວັດຜົນການສຶກສາບໍ່ຖືກກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນການສອນແລ້ວກໍຈະຖືວ່າ ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງໝົດ.

ຂ. ພະຍາຍາມຊອກຫາເຄື່ອງມືວັດຜົນທີ່ດີ ແລະ ເໝາະສົມທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດທາງອ້ອມ, ດັ່ງນັ້ນ ຄູຄວນຊອກຫາເຄື່ອງມືວັດຜົນທີ່ມີຄຸນະພາບດີທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ຄ. ພະຍາຍາມໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນການສຶກສານັ້ນຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດຢູ່ສະເໝີ, ດັ່ງນັ້ນ ຄູຄວນລະມັດລະວັງເພື່ອໃຫ້ຄວາມຜິດພາດນັ້ນມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຖ້າຈະໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດຊະນິດໃດກໍຄວນລະມັດລະວັງເຖິງດ້ານຈຳກັດຂອງເຄື່ອງມືຊະນິດນັ້ນ ແລະ ຄວນເຮັດການວັດຜົນຫຼາຍຄັ້ງ.

ງ. ຄວນຕີຄວາມໝາຍຂອງຜົນການວັດຜົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຜົນການວັດອອກມາເປັນຄະແນນແລ້ວ ຄວນຕີຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນນັ້ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ແລະ ຍຸດຕິທຳ.

ຈ. ຄວນໃຊ້ຜົນການວັດໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຈະຮູ້ວ່ານັກຮຽນຄົນໃດ ໄດ້ຄາດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ ນັກຮຽນຄົນໃດເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ຕ້ອງພະຍາຍາມຄົ້ນຄວ້າເຖິງວ່າ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ການສອນບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້. ການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການສຶກສາມີການພົວພັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນກັບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຍກອອກຈາກກັນໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ ຄູອາຈານຂອງພວກເຮົາຄວນຈະຊອກຮູ້ຮ່າຮຽນ ເລືອກເອົາວິທີການວັດຜົນທີ່ດີ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງຄວນວັດຜົນຢ່າງເນື່ອງນິດລຽນຕິດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າການສອນຂອງຕົນມີຄວາມຂາດຕົກບົກຜ່ອງຢູ່ບ່ອນໃດ ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈບ່ອນໃດ ແລະ ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນກາຍເປັນນັກຮຽນດີ ນັກຮຽນເກັ່ງ ແລະ ກາຍເປັນກຳລັງແຮງອັນມີຄຸນຄ່າຂອງປະເທດຊາດໃນອະນາຄົດ.

5. ຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນຂອງນັກວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນການສຶກສາມີຄວາມຖືກຕ້ອງເປັນທຳ ແລະ ມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາຄວນມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນດັ່ງນີ້:

ກ. ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດ

ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດຕໍ່ການວັດຜົນຄື ບໍ່ສໍ້ໂກງ ບໍ່ເຫັນແກ່ຄ່າຈ້າງລາງວັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ບົດສອບເສັງຮົ່ວ ຫຼື ເອົາໄປຂາຍ ຫຼື ຕັດສິນໃຫ້ນັກຮຽນເລື່ອນຊັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

ຂ. ມີຄວາມຍຸຕິທຳ

ໃຫ້ຄວາມເປັນທຳແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການວັດຜົນທຸກຄົນ ເຊັ່ນ ກວດບົດສອບເສັງໃຫ້ຖືກຕ້ອງເປັນທຳ, ໃຊ້ວິທີການວັດຜົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີຄວາມຍຸຕິທຳ.

ຄ. ມີຄວາມດຸໝັ່ນ ແລະ ອິດທິນ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດເປັນປະຈຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນຕ້ອງມີຄວາມດຸໝັ່ນ ແລະ ອິດທິນ ແລະ ຄວນຖືວ່າ ການວັດຜົນຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການຮຽນການສອນຢູ່ສະເໝີ.

ງ. ມີຄວາມລະອຽດ ຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ຮອບຄອບ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນວຽກງານທີ່ລະອຽດອ່ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງລະອຽດ ຖີ່ຖ້ວນມີຄວາມສຸຂຸມຮອບຄອບ ເພາະອາດເກີດມີບັນຫາຂຶ້ນມາໄດ້.

ຈ. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ

ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນການສຶກສາຕ້ອງຖືວ່າ ການວັດຜົນເປັນວຽກງານທີ່ສຳຄັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມລັບຂອງບົດສອບເສັງໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ເຮັດສຳເລັດຕາມໜ້າທີ່ທີ່ຖືກມອບໝາຍ.

ສ. ກົງຕໍ່ເວລາ

ການວັດຜົນການສຶກສາຕ້ອງກົງຕໍ່ເວລາທີ່ກຳນົດເອົາໄວ້ ເຊັ່ນ ການສົ່ງຕົ້ນສະບັບຂອງບົດສອບເສັງ, ການນັດວັນສອບເສັງ ແລະ ການສົ່ງຄະແນນໃຫ້ທັນກັບເວລາ.

ຊ. ສົນໃຈເຕັກນິກການວັດຜົນຢູ່ສະເໝີ

ເມື່ອມີການວັດຜົນຕ້ອງພະຍາຍາມໃຊ້ເຕັກນິກການວັດຜົນໃຫ້ເໝາະສົມ ບໍ່ແມ່ນເຮັດໄປຕາມໃຈມັກຂອງຕົນເອງ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 1

1. ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ເປັນການວັດຜົນ ຫຼື ການປະເມີນຜົນ ຖ້າເປັນການວັດຜົນໃຫ້ຂີດອ້ອມຕົວ ວ, ຖ້າເປັນການປະເມີນຜົນໃຫ້ຂີດອ້ອມຕົວ ປ
 - ວ.ປ 1.1 ບຸນມາມີນ້ຳໜັກ 45 ນິວຕິນ
 - ວ.ປ 1.2 ກະດານດຳກວ້າງ 1,5 ແມັດ, ຍາວ 2,5 ແມັດ
 - ວ.ປ 1.3 ກະດານດຳກວ້າງ 1,2 ແມັດ, ຍາວ 2,4 ແມັດ
 - ວ.ປ 1.4 ສົມສືຮຽນວິຊາຄະນິດສາດອ່ອນຫຼາຍ
 - ວ.ປ 1.5 ນາງ ສາລິກາ ມີຜົນການຮຽນດີກວ່າ ນາງ ແກ້ວຕາ
 - ວ.ປ 1.6 ນາງ ວັນນິສອບເສັງວິຊາຄະນິດສາດໄດ້ 80 ຄະແນນ
 - ວ.ປ 1.7 ປຶ້ມອ່ານເຫຼັ້ມນີ້ມີຮູບເຫຼັ້ມງາມ
 - ວ.ປ 1.8 ວັດທະນາສອບໄດ້ຄະແນນສູງສຸດເປັນອັນດັບທີ 1
 - ວ.ປ 1.9 ດວງມະນີສອບວິຊາພາສາອັງກິດໄດ້ 75%
 - ວ.ປ 1.10 ການວິນິດໄສພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍປຽບທຽບກັບເກນ
 - ວ.ປ 1.11 ນາງ ບົວໄຂ ໄດ້ລະດັບຄະແນນ 2 ວິຊາພາສາລາວ
 - ວ.ປ 1.12 ລົດຍົນຄັນນີ້ມີຄວາມໄວສູງສຸດ 200 ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ
 - ວ.ປ 1.13 ທ້າວ ຈັນທິ ສອບວິຊາປະເມີນຜົນໄດ້ເກດ A
 - ວ.ປ 1.14 ນາງ ນິດສອນ ມີນ້ຳໜັກ 50 ກິໂລກະຖາມ
 - ວ.ປ 1.15 ປຶ້ມຫົວນີ້ມີໜ້າປີກງາມດີ
 - ວ.ປ 1.16 ທ້າວ ສຸດຕາ ເສັງຕົກວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ
2. ຈົ່ງບອກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ?
3. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາມີຫຍັງແດ່ ?
4. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນໂດຍທາງອ້ອມມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ?
5. ຈົ່ງພິຈາລະນາຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 5.1 ຫາ 5.10 ວ່າກົງກັບຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການວັດຜົນໃນຂໍ້ໃດຈາກ ຂໍ້ ກ ຫາ ຂໍ້ ສ
 - ກ. ເພື່ອຈັດອັນດັບທີ
 - ຂ. ເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ
 - ຄ. ເພື່ອວິນິດໄສ
 - ງ. ເພື່ອປຽບທຽບພັດທະນາການ
 - ຈ. ເພື່ອພະຍາກອນ
 - ສ. ເພື່ອປະເມີນຜົນ
 - 5.1 ທ້າວສຸບັນຮຽນເກັ່ງວິຊາຄະນິດສາດຄວນຈະໄປຮຽນວິສາວະກອນ
 - 5.2 ໂຮງຮຽນຈັດການຮຽນ-ການສອນໄດ້ມາດຕະຖານ ຜົນການຮຽນສູງເກີນຄາດໝາຍ
 - 5.3 ທ້າວສົມສັກຮຽນເກັ່ງວິຊາພາສາລາວຫຼາຍກວ່າວິຊາຄະນິດສາດ
 - 5.4 ນາງຈັນທະໝອມເຮັດເລກຜິດຫຼາຍຂໍ້ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລກໂຈດ
 - 5.5 ຢາກຮູ້ວ່າໃຜຈະເປັນອັນດັບສຸດທ້າຍຂອງຫ້ອງນີ້
 - 5.6 ເມື່ອວັດຜົນແລ້ວຄູເຫັນໄດ້ຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງນັກຮຽນແລ້ວຫາວິທີປັບປຸງການຮຽນ-ການ

ສອນ

5.7 ຄູ່ເຮັດການວັດຜົນແລ້ວນຳເອົາຄະແນນມາຈັດລຽງລຳດັບ

5.8 ຫຼັງຈາກສອບເສັງແລ້ວຄູ່ສາມາດບອກນັກຮຽນວ່າຄົນໃດຄວນໄປຮຽນຕໍ່ວິຊາໃດຈຶ່ງຈະສຳ
ເລັດ

5.9 ຄູ່ຈັດການສອບເສັງດ້ວຍບົດສອບເສັງສະບັບເດີມ 2 ຄັ້ງ ກ່ອນສອນ ແລະ ຫຼັງສອນ

5.10 ເພາະບົກຜ່ອງດ້ານການປະເມີນຜົນ ຈຶ່ງຕອບຂໍ້ນີ້ບໍ່ໄດ້

ບົດທີ 2

ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ

I. ປະເພດຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວັດຜົນ ການສຶກສາໃນປະຈຸບັນມີຫຼາຍວິທີ ແຕ່ລະວິທີສາມາດນຳໄປໃຊ້ວັດສະເພາະດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃຊ້ຄວນເລືອກໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກັບໂອກາດ ແລະ ສະຖານະການ, ເຄື່ອງມືວັດທີ່ເວົ້າເຖິງມີດັ່ງນີ້:

1. ແບບທົດສອບ
2. ການສັງເກດ
3. ການສຳພາດ
4. ການສອບຖາມ
5. ການກວດຕາມລາຍການ
6. ການປະຕິບັດຕົວຈິງ
7. ການສຶກສາລາຍກຳລະນີ
8. ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ
9. ການສ້າງສັງຄົມມິຕິ
10. ການໃຫ້ສ້າງຈົນຕະນາການ

1. ແບບທົດສອບ (Test)

ແບບທົດສອບແມ່ນຊຸດຂອງຄຳຖາມທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຕອບສະແດງພຶດຕິກຳໂຕ້ຕອບອອກມາເພື່ອໃຫ້ສັງເກດໄດ້ ຫຼື ວັດຜົນໄດ້ . ການຕອບນັ້ນອາດຢູ່ໃນຮູບແບບ ເຊັ່ນ : ຂຽນຕອບ, ຕອບປາກເປົ່າ, ການປະຕິບັດທີ່ສາມາດສັງເກດໄດ້ ຫຼື ວັດຜົນໃຫ້ເປັນປະລິມານໄດ້.

ແບບທົດສອບແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍປະເພດ ແຕ່ຈະເວົ້າເຖິງບາງປະເພດທີ່ສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ. ແບບທົດສອບແບບອັດຕະໄນ (subjective test)

ເປັນແບບທົດສອບທີ່ຄູ່ກຳນົດຄຳຖາມ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບຂຽນຍາວໆໂດຍທີ່ນັກຮຽນສາມາດສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

ຂ. ແບບທົດສອບແບບປາລະໄນ (objective test)

ແບບທົດສອບຊະນິດນີ້ມີຈຸດປະສົງໃຫ້ຜູ້ສອບເສັງຕອບເສັ້ນໆ, ຂໍ້ສອບເສັງແຕ່ລະຂໍ້ຈະວັດຄວາມສາມາດພຽງຢ່າງດຽວ ເຊິ່ງແບ່ງອອກເປັນ 5 ແບບຄື :

- ແບບຕອບສັ້ນ
- ແບບຖືກ-ຜິດ
- ແບບຕື່ມຄຳ
- ແບບຈັບຄູ່
- ແບບເລືອກຕອບ

ຄ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ (Performance test)

ເປັນແບບທົດສອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຜູ້ສອບໄດ້ລົງມືປະຕິບັດຈິງ ເຊັ່ນ: ການສອບເສັງວິຊາພະລະສິກສາໂດຍໃຫ້ ເຕະບານເຂົ້າປະຕູ, ການປຸງແຕ່ງອາຫານ, ການຕັດຫຍິບໃນວິຊາຫັດຖະກຳຕ່າງໆ, ການຂະຫຍາຍພືດ, ການຕິດຕາມ ໄມ້ໃນວິຊາກະສິກຳ.

ງ. ແບບສອບປາກເປົ່າ (Oral test)

ເປັນແບບທົດສອບທີ່ໃຫ້ຜູ້ສອບເສັງຕອບດ້ວຍການເວົ້າແທນການຂຽນ ຫຼື ການປະຕິບັດເຊັ່ນ: ການສອບເສັງ ອ່ານ, ການສອບເສັງທ່ອງຈຳ, ສອບເສັງສຳພາດ...

ຈ. ແບບທົດສອບຍ່ອຍ (Formative test)

ແບບທົດສອບຊະນິດນີ້ແມ່ນແບບທີ່ໃຊ້ທົດສອບເປັນໄລຍະຫຼັງຈາກທີ່ການສອນໄປຊ່ວງໄລຍະເວລາໜຶ່ງເພື່ອວັດ ວ່ານັກຮຽນບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ຈະນຳຜົນໄປປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ, ການຮຽນເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ ບົກຜ່ອງຂອງນັກຮຽນ.

ສ. ແບບທົດສອບລວມ (Summative test)

ເປັນແບບທົດສອບວັດທີ່ໃຊ້ວັດຫຼັງຈາກສອນແລ້ວ, ການຮຽນຈົບແຕ່ລະວິຊາເພື່ອປະເມີນວ່ານັກຮຽນສອບເສັງ ໄດ້ ຫຼື ຕົກ, ຜ່ານ ຫຼື ບໍ່ຜ່ານ. ຂໍ້ສອບເສັງຈະຕ້ອງຄວບຄຸມເນື້ອໃນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮຽນມາ, ມັກຈະໃຊ້ວັດ ໃນທ້າຍ ພາກຮຽນ ຫຼື ທ້າຍປີ.

2 ການສັງເກດ (Observation)

ການສັງເກດຄືການພິຈາລະນາປະກົດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມຈິງບາງຢ່າງໂດຍອາໄສປະສາດສຳ ພັດຂອງຜູ້ສັງເກດໂດຍກົງ. ການສັງເກດໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ແບບດັ່ງນີ້.

ກ. ການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ

ແມ່ນການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳນັ້ນໂດຍກົງກັບຜູ້ຖືກສັງເກດອາດເຮັດກິດຈະກຳຮ່ວມ ກັນ ຫຼື ອາດເຂົ້າຮ່ວມໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງການເຮັດກິດຈະກຳນັ້ນ.

ຂ. ການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ

ແມ່ນການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດຢູ່ພາຍນອກຂອງຜູ້ຖືກສັງເກດຄື: ສັງເກດໃນຖານະທີ່ເປັນບຸກຄົນພາຍນອກບໍ່ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເຮັດກິດຈະກຳກັບຜູ້ສັງເກດ ການສັງເກດໃນຮູບແບບນີ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຢ່າງຄື:

ການສັງເກດທີ່ມີຮູບແບບແນ່ນອນ.

ຄືການສັງເກດທີ່ຜູ້ສັງເກດໄດ້ກຳນົດເລື່ອງທີ່ຈະສັງເກດສະເພາະໄວ້ແລ້ວ ໂດຍຄາດວ່າພຶດຕິກຳທີ່ຈະສັງເກດ ນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ຈະສັງເກດ ເຊັ່ນ ການສັງເກດຄວາມປະພຶດ ສັງເກດພຶດຕິກຳການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ການສັງເກດແບບນີ້ຜູ້ສັງເກດຄວນຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກສັງເກດບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວວ່າຖືກສັງເກດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດ ເຈນໄດ້.

ການສັງເກດທີ່ບໍ່ມີຮູບແບບແນ່ນອນ.

ແມ່ນການສັງເກດທີ່ຜູ້ສັງເກດບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງສະເພາະສິ່ງທີ່ຈະສັງເກດພຽງຢ່າງດຽວຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງອີກຕື່ມ ການສັງເກດແບບນີ້ມັກໃຊ້ກັບການສັງເກດເລື່ອງໃໝ່.

ຄ. ຫຼັກການໃນການສັງເກດ

- ຕ້ອງຕັ້ງຈຸດປະສົງຂອງການສັງເກດໃຫ້ແນ່ນອນວ່າ ຈະສັງເກດພຶດຕິກຳໃດ.
- ຕ້ອງສັງເກດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ພິຈາລະນາໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນທັງດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສຸດ.

- ໃນເວລາສັງເກດບໍ່ຄວນໃຫ້ຜູ້ຖືກສັງເກດຮູ້ວ່າເຮົາກຳລັງສັງເກດເຂົາຢູ່.
- ບັນທຶກຜົນຂອງການສັງເກດທັນທີ ແລະ ເປັນລະບົບ.
- ບັນທຶກສະເພາະແຕ່ສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນເທົ່ານັ້ນບໍ່ຄວນຮີບຮ້ອນຕີຄວາມໝາຍໃນເວລາສັງເກດ ແລະ ບໍ່ຄວນບັນທຶກຄວາມຮູ້ສຶກສ່ວນຕົວ.
- ໄລຍະເວລາໃນການສັງເກດຄວນໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງກັນ ແລະ ຕ້ອງສັງເກດຫຼາຍໆຄັ້ງ ແລະ ຫຼາຍໆສະຖານະການ
- ການສັງເກດຄວນໃຊ້ຜູ້ສັງເກດຫຼາຍຄົນ.

ງ. ເຄື່ອງມືໃນການສັງເກດ

ແບບສັງເກດພຶດຕິກຳຂອງປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນ

ແບບສັງເກດທັກສະປະຕິບັດຂອງນັກຮຽນ

ວິຊາ.....ເລື່ອງ.....ຊັ້ນຮຽນ.....

ແຜນການສອນ.....ຄັ້ງທີ.....ວັນທີ.....ເດືອນ.....ປີ.....

ລ/ດ	ຊື່ແລະນາມສະກຸນ	ພຶດຕິກຳທີ່ສັງເກດ										
		ການວາງແຜນແຮັດວຽກ	ການຈັດລະດັບຂັ້ນຕອນ	ການແຮັດວຽກຕາມຂັ້ນຕອນ	ການແຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ	ແຮັດວຽກໄດ້ຄ່ອງແຄ້ວ	ຄວາມຕັ້ງໃຈແຮັດວຽກ	ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື	ຄວາມຄິດສ້າງສັນ	ຄວາມເປັນລະບຽບ	ແຮັດວຽກສຳເລັດທັນເວລາ	ຄະແນນລວມ
		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20

ເກນການໃຫ້ຄະແນນ

ປະຕິບັດໄດ້ດີ ໃຫ້ 2 ຄະແນນ

ປະຕິບັດໄດ້ ໃຫ້ 1 ຄະແນນ

ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ 0 ຄະແນນ

ເກນການແປຄວາມໝາຍ

ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 15-20 ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 10-15 ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 0-9 ຄະແນນ

ຄວາມໝາຍ

ນັກຮຽນປະຕິບັດໄດ້ດີ

ນັກຮຽນປະຕິບັດໄດ້

ນັກຮຽນປະຕິບັດບໍ່ໄດ້

ຈ. ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານຈຳກັດ

ດ້ານດີ

- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດລວບລວມໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ເທັກນິກຢ່າງອື່ນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນໃນສະຖານະການຕ່າງໆຢ່າງແທ້ຈິງ
- ສາມາດບັນທຶກຄວາມຈິງໃນລະຫວ່າງທີ່ເກີດເຫດການນັ້ນໆ
- ການສັງເກດເປັນວິທີທີ່ເຮັດໄດ້ງ່າຍ ລະດວກ ແລະ ບໍລິນເຢືອງ
- ຊ່ວຍຜູ້ໃຫ້ສັງເກດ ມີເທັກນິກໃນການສັງເກດດີຂຶ້ນ
- ມີຄວາມລະບາຍໃຈທັງສອງຝ່າຍເນື່ອງຈາກຜູ້ຖືກສັງເກດບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຖືກສັງເກດ

ດ້ານຈຳກັດ

- ສິ້ນເປືອງເວລາໃນການສັງເກດ
- ຖ້າຜູ້ສັງເກດມີເວລາໜ້ອຍອາດເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນບໍ່ຄົບຖ້ວນ
- ການສັງເກດບາງຄັ້ງບໍ່ມີຄວາມສະດວກ ຖ້າຫາກສັງເກດເລື່ອງສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ
- ການສັງເກດບາງເຫດການເຮັດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າເຫດການນັ້ນບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ດຳເນີນການສັງເກດ

3. ການສຳພາດ (Interview)

ການສຳພາດເປັນການສົນທະນາຢ່າງມີຈຸດໝາຍລະຫວ່າງຜູ້ສຳພາດ ແລະ ຜູ້ຖືກສຳພາດຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ຜູ້ສຳພາດກຳນົດໄວ້.

ການສຳພາດເປັນລວບລວມຂໍ້ມູນທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງວິທີໜຶ່ງນອກຈາກ ການສັງເກດ ແລະ ການໃຊ້ແບບສອບຖາມ ການສຳພາດເປັນການສອບຖາມ ຫຼື ຊັກຖາມ ລະຫວ່າງບຸກຄົນໃນລັກສະນະຕົວຕໍ່ຕົວ ຫຼື ຜູ້ສຳພາດ 1 ຄົນ ກັບຜູ້ຖືກສຳພາດຫຼາຍຄົນ.

ການສຳພາດດີກວ່າການສັງເກດທີ່ການສຳພາດຕ້ອງໃຊ້ທັງຕາ, ຫູ ແລະ ປາກ ສ່ວນການສັງເກດໃຊ້ສະເພາະຕາ ແລະ ຫູ ເທົ່ານັ້ນ.

ກ. ປະເພດຂອງການສຳພາດ

1. ການສຳພາດແບບບໍ່ມີໂຄງສ້າງ: ໃຊ້ຄຳຖາມແບບເປີດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຖືກສຳພາດຕອບໄດ້ຢ່າງອິດສະຫຼະຕົວຢ່າງ

ຊື່ໂຮງຮຽນ.....
ຊື່ນັກຮຽນ.....
1. ຊື່ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ..... 2. ນັກຮຽນເລືອກເຂົ້າມາສຶກສາທີ່ໂຮງຮຽນນີ້ເພາະສາເຫດໃດ

2.ການສໍາພາດແບບມີໂຄງສ້າງ : ໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ກຽມໄວ້ຕາມລໍາດັບ ເປັນຄໍາຖາມແບບມີຄໍາຕອບຕາຍຕົວ ຕົວຢ່າງ

ຊື່ນັກຮຽນ.....						
ຄໍາຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ຜູ້ສໍາພາດບັນທຶກຄໍາຕອບໂດຍການຂຽນເລກ 1-6 ລົງໃນໜ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ກົງກັບຄວາມເປັນຈິງ						
<p>1. ນັກຮຽນມັກວິຊາໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ (ໃຫ້ລຽງລໍາດັບຈາກຫຼາຍສຸດໄປຫນ້ອຍສຸດ)</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%; border: none;">☐ ຄະນິດສາດ</td> <td style="width: 50%; border: none;">☐ ພາສາອັງກິດ</td> </tr> <tr> <td style="border: none;">☐ ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ</td> <td style="border: none;">☐ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ</td> </tr> <tr> <td style="border: none;">☐ ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ</td> <td style="border: none;">☐ ຄອມພິເຕີ</td> </tr> </table>	☐ ຄະນິດສາດ	☐ ພາສາອັງກິດ	☐ ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ	☐ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ	☐ ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ	☐ ຄອມພິເຕີ
☐ ຄະນິດສາດ	☐ ພາສາອັງກິດ					
☐ ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ	☐ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ					
☐ ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ	☐ ຄອມພິເຕີ					

ຂ. ໂຄງຮ່າງຂອງແບບສໍາພາດ

ແບບສໍາພາດປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນດັ່ງນີ້:

1. ພາກສ່ວນທີ່ໃຊ້ສໍາຫຼັບບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສໍາພາດ ເຊັ່ນ ຊື່ໂຄງການ ວັນ ເດືອນ ປີ ສໍາພາດ ຊື່ຜູ້ສໍາພາດ ແລະ ລັກສະນະບາງຢ່າງຂອງກຸ່ມທີ່ຖືກສໍາພາດ ເຊັ່ນ ສະພາບຄອບຄົວ ບ້ານ ເມືອງ ແຂວງ...
2. ລາຍລະອຽດສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຖືກສໍາພາດ ເຊັ່ນ ເພດ ອາຍຸ ຈໍານວນລູກ ຈໍານວນຄົນໃນຄົວຄວບ ສາສະໜາ ອາຊີບ...
3. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການສໍາພາດຄືຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ກົງກັບຈຸດປະສົງຂອງການສໍາພາດ.

ຄ. ຫຼັກການທີ່ໄປຂອງການສໍາພາດ

1. ການກະກຽມກ່ອນການສໍາພາດ

- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງເຂົ້າໃຈລະອຽດໃນເລື່ອງທີ່ຈະສໍາພາດ ເຊັ່ນ ຈຸດປະສົງ, ຄໍາຖາມ, ຄໍາຕອບ ປະເພດຕ່າງໆທີ່ກໍາ ນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າໃນແບບສໍາພາດ.

- ກ່ອນຈະສໍາພາດຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງແນະນໍາຕົວເອງ ແລະ ສະເໜີຈຸດປະສົງຂອງການສໍາພາດ ໃຫ້ຜູ້ຖືກສໍາພາດພ້ອມທັງໂອ້ລົມກັບເຂົາເຈົ້າເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

2. ເວລາດໍາເນີນການສໍາພາດ

- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງສ້າງບັນຍາກາດອັນດີ ແລະ ສ້າງຄວາມເປັນກັນເອງກັບຜູ້ຖືກສໍາພາດ.
- ສໍາພາດແບບຕົວຕໍ່ຕົວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກ້າຫານຕອບຄໍາຖາມດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ
- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງສັງເກດໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນວ່າ ເວລາທີ່ຈະເຂົ້າສໍາພາດນັ້ນເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່.
- ບໍ່ຄວນເລັ່ງລັດເອົາຄໍາຕອບຈາກເຂົາເຈົ້າຄວນໃຫ້ເວລາແກ່ເຂົາເຈົ້າຢ່າງອິດສະລະຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ເປັນການແນະນໍາຄໍາຕອບ.
- ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ຜູ້ຖືກສໍາພາດບໍ່ກ້າຕອບ ຫຼື ລັ່ງເລໃຈໃນການຕອບ ເຊັ່ນ ເລື່ອງ ສ່ວນຕົວ ເລື່ອງທີ່ສັງຄົມລັງກຽດ ເລື່ອງທີ່ເຂົາຈະເສຍຜົນປະໂຫຍດ...
- ຄວນຫຼີກເວັ້ນການວິພາກວິຈານ ຫຼື ສັ່ງສອນຜູ້ຖືກສໍາພາດໃນເມື່ອຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າຂັດກັບສິ່ງທີ່ສັງຄົມຍອມຮັບ.

- ໃນເມື່ອຜູ້ຖືກສຳພາດຕອບຄຳຖາມບໍ່ຊັດເຈນ ຫຼື ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈ ກໍຄວນຖາມຄືນໃໝ່ດ້ວຍວິທີການອັນແນບ
ນຽນກວ່າເກົ່າ.

- ເມື່ອສຳພາດແລ້ວກໍຕ້ອງລະແດງຄວາມຂອບໃຈນຳເຂົາເຈົ້າ.

3.ການບັນທຶກຄຳຕອບໃນແບບສຳພາດ

- ຄວນບັນທຶກຄຳຕອບທັນທີຫຼັງຈາກສຳພາດແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລືງລືມ

- ຄວນບັນທຶກສະເພາະເນື້ອໃນທີ່ສຳພາດເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນບັນທຶກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ສຳພາດອາດ
ຈະ ເກີດຄວາມຜິດພາດໄດ້

- ໃນການສຳພາດຖ້າບໍ່ໄດ້ຄຳຕອບໃນຂໍ້ໃດຄວນບັນທຶກເຫດຜົນໄວ້ພ້ອມ.

ໝາຍເຫດ

ການສຳພາດ ແລະ ການໃຊ້ແບບສອບຖາມມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນໄດ້ຂໍ້ມູນຄືກັນ ແຕ່ໂອກາດ ແລະ ສະຖານະ
ການທີ່ຈະໃຊ້ຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນຈະເລືອກໃຊ້ການສຳພາດ ຫຼື ແບບສອບຖາມນັ້ນຄວນພິຈາລະນາໃຫ້ລະອຽດ.

ງ. ດ້ານດີ ແລະ ກ້ານຈຳກັດ

ດ້ານດີ

- ສາມາດເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈພາສາກັນ
- ສາມາດປ່ຽນຄຳຖາມໃຫ້ຊັດເຈນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກສຳພາດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳຖາມ
- ໄດ້ຂໍ້ມູນຈິງຈາກບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ

ດ້ານຈຳກັດ

- ການເກັບຂໍ້ມູນບາງຄັ້ງຕ້ອງເດີນທາງໄກ ເສຍເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
- ບາງຄັ້ງໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ຕອບບໍ່ຈິງໃຈໃນການຕອບເກີດຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ອາຍ.
- ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ສຳພາດ ເຊິ່ງແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄືກັນ

4.ແບບສອບຖາມ (Questionnaire)

ແບບສອບຖາມໝາຍເຖິງຊຸດຂອງຄຳຖາມກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ ເພື່ອໃຊ້ໃນການເກັບກຳລວບລວມຂໍ້ມູນ
ຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງການສຶກສາ ເຊັ່ນ ຄວາມຄິດເຫັນ ບຸກຄະລະລິກພາບ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຕ່າງໆ.

ແບບສອບຖາມແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດຄື

ກ. ແບບສອບຖາມແບບປາຍເປີດ (Open-end)

ເປັນແບບສອບຖາມທີ່ປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄຳຕອບໃຫ້ເລືອກແຕ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຖືກຖາມນັ້ນ
ຕອບ ໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງ.

ຕົວຢ່າງ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູແຫ່ງນີ້ ?

.....

ເຫດຜົນໃນການເລືອກຮຽນຄະນິດສາດ-ວິທະຍາສາດ

ເພາະ.....

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນວິຊາພາສາອັງກິດຄວນປັບປຸງ

1.....

2.....

3.....

ຄຳຖາມແບບປາຍເປີດນີ້ ໃຊ້ເວລາໃນການຕອບຫຼາຍ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຍາກ.

ຂ.ແບບສອບຖາມປາຍປິດ (Close-end)

ເປັນແບບສອບຖາມທີ່ກຳນົດຄຳຕອບໄວ້ໃຫ້ເລືອກ ຜູ້ຕອບຕ້ອງເລືອກຕອບຈາກຄຳຕອບທີ່ມີໄວ້ໃຫ້ເລືອກເທົ່ານັ້ນ ຈະຕອບຢ່າງເສລີບໍ່ໄດ້.

ຕົວຢ່າງ

ຖ້າທ່ານມີໂອກາດສອບເຂົ້າຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນໄດ້ ທ່ານຈະຮຽນສາຍໃດ ຈຶ່ງໃສ່ອັນດັບທີ 1 ໃນໜ້າຊື່ສາຍທ່ານຢາກຮຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ອັນດັບທີ 2 ໃນໜ້າຊື່ສາຍທີ່ທ່ານຢາກຮຽນລອງລົງມາຕາມລຳດັບ ຈົນເຖິງຢາກຮຽນນ້ອຍສຸດ

- ສາຍຄະນິດສາດ
- ສາຍວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ
- ສາຍພາສາອັງກິດ
- ສາຍພາສາຫວຽດ
- ວິທະຍາສາດສັງຄົມ
- ພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ

ຄ.ໂຄງສ້າງຂອງແບບສອບຖາມ

ແບບສອບຖາມປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກສ່ວນດັ່ງນີ້:

- ຄຳຊີ້ແຈງໃນການຕອບແບບສອບຖາມຄວນກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການຕອບແບບສອບຖາມ ຈາກນັ້ນກໍອະທິບາຍລັກສະນະຂອງແບບສອບຖາມ ວິທີການຕອບພ້ອມຍົກຕົວຢ່າງມາປະກອບ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບມີຄຳຢັ້ງຢືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບເກີດຄວາມກັງວົນໃຈໃນການຕອບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບມີບັນຫາຕາມພາຍຫຼັງສຸດທ້າຍກໍຕ້ອງສະແດງຄວາມຂອບໃຈລ່ວງໜ້ານຳຜູ້ຕອບ.

- ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຕອບ ເຊັ່ນ ອາຍຸ, ເພດ, ລະດັບການສຶກສາອາຊີບ...
- ຄຳຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນ.

ງ. ຫຼັກການສ້າງແບບສອບຖາມ

1. ສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ກົງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້ ບໍ່ຄວນຖາມນອກຈາກຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້.
2. ສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ກວດເອົາທຸກເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນຄວນແຍກເນື້ອໃນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ ແລ້ວສ້າງຄຳຖາມໄດ້ຕາມຂໍ້ຍ່ອຍນັ້ນ.
3. ຄວນຈັດລຽງຄຳຖາມທີ່ມີການພົວພັນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກັນ.
4. ຄຳຖາມທີ່ຄວນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:
 - ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍກສັ້ນໆ ກະທັດຮັດ ແຕ່ຕ້ອງກົງກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນ.
 - ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍກທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍຫຼືກວើ້ນປະໂຫຍກປະຕິເສດຄຳວ່າເລື້ອຍໆສະເໝີ.
 - ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມທີ່ແນະນຳຄຳຕອບ
 - ບໍ່ຄວນຖາມສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຫຼື ເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວຈົນເກີນໄປ
 - ບໍ່ຄວນຖາມສິ່ງທີ່ຮູ້ແລ້ວ ຫຼື ສິ່ງທີ່ສາມາດວັດໄດ້ດ້ວຍວິທີອື່ນ.
 - ຄຳຖາມຕ້ອງເໝາະສົມກັບລະດັບຂອງຜູ້ຕອບ
 - ຄຳຖາມແຕ່ລະຂໍ້ຄວນຖາມບັນຫາດຽວເທົ່ານັ້ນ
 - ຄວນມີຫຼາຍຕົວເລືອກໃນຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຂໍ້

- ຄຳຕອບຂອງແບບສອບຖາມຄວນສາມາດແປອອກມາໃນຮູບຂອງສະຖິຕິໄດ້.

ຈ. ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານຈຳກັດ

ດ້ານດີ

- ປະຢັດເວລາ ແລະ ແຮງງານເພາະສາມາດເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຈຳນວນຫຼາຍ ໂດຍໃຊ້ຜູ້ເກັບຂໍ້ມູນຈຳນວນໜ້ອຍ
- ຜູ້ຕອບມີເວລາໃນການຕອບ ແລະ ຕອບຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ
- ວິເຄາະຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍເພາະໃຊ້ແບບສອບຖາມອັນດຽວກັນ.
- ໃຊ້ເວລາດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນຈາກຜູ້ຕອບໃກ້ຄຽງກັນ.
- ຂໍ້ມູນມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ດ້ານຈຳກັດ

- ໃຊ້ໄດ້ສະເພາະບຸກຄົນທີ່ຮູ້ໜັງສືເທົ່ານັ້ນ
- ຖ້າສິ່ງໄປທາງໄປສະນີ ຈະໄດ້ຮັບກັບຄືນມາໜ້ອຍ ເຮັດໃຫ້ເສຍເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.
- ຖ້າຄຳຖາມມີໜ້ອຍຈະບໍ່ຄົບຕາມເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ ຖ້າຄຳຖາມມີຫຼາຍຜູ້ຕອບຈະເກີດມີຄວາມເບື້ອໜ້າຍໃນການຕອບ.
- ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຄຳຕອບຈະໄດ້ຈາກບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕອບ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ ຕ້ອງການຄຳຕອບຈາກຜູ້ບໍລິຫານ ແຕ່ຜູ້ບໍລິຫານອາດໃຫ້ຄືນອື່ນຕອບແທນ

5.ແບບກວດຕາມລາຍການ (Checklist)

ແບບກວດຕາມລາຍການເປັນເຄື່ອງມືເກັບກຳຂໍ້ມູນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ລາຍການຕ່າງໆແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບເລືອກຕອບໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ມີ-ບໍ່ມີ, ມັກ-ບໍ່ມັກ, ແມ່ນ-ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຕົ້ນ.

ແບບກວດຕາມລາຍການນີ້ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອກວດສອບເບິ່ງວ່າມີກິດຈະກຳ ຫຼື ພຶດຕິກຳຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລາຍການ ຫຼື ບໍ່. ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຸນະພາບ ຫຼື ຈຳນວນເທື່ອທີ່ມີກິດຈະກຳເກີດຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ:

ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ສອນທີ່ສັງເກດໄດ້	ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
1. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄູ່ຢ່າງມີຄວາມໝາຍຂະນະສອນ	I
2. ມີການຊັກຖາມນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນ	III
3. ໃຫ້ການເສີມກຳລັງໃຈດ້ວຍວາຈາເມື່ອນັກຮຽນຕອບຖືກ	I
4. ໃຊ້ຄຳຖາມປະເພດຄວາມຄິດ	II
5. ມີວິທີຖາມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ	II
6. ໃຊ້ອຸປະກອນການສອນປະກອບການອະທິບາຍ	III

ແບບກວດຕາມລາຍການ ເລື່ອງການກິ່ງໄມ້

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ມີ	ບໍ່ມີ
1	ການຕຽມກິ່ງພັນ		
2	ການຕຽມຝ່ອຍພ້າວ		
3	ການຕຽມຖົງຢາງ		
4		

6.ການປະຕິບັດຕົວຈິງ (Performance Test)

ການປະຕິບັດຕົວຈິງເປັນວິທີການວັດຜົນທີ່ໃຊ້ໃນພຶດຕິກຳດ້ານທັກສະທີ່ມີຢູ່ໃນລາຍວິຊາທີ່ມີພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຊັ່ນ ພະລະສຶກສາ, ສິລະປະສຶກສາ, ເທັກໂນ, ຫັດຖະກຳເຊິ່ງເປັນການວັດຜົນສິ່ງທີ່ຮຽນແລ້ວນຳເອົາໄປປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ

ກ. ລະດັບຂັ້ນໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

ການປະຕິບັດຕົວຈິງແບ່ງອອກເປັນ 5 ຂັ້ນດັ່ງນີ້ :

1. ການຮຽນແບບ
2. ການເຮັດຕາມແບບຢ່າງ
3. ການເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ
4. ການເຮັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
5. ການເຮັດຢ່າງທຳມະຊາດ

ຂ. ຂັ້ນຕອນໃນການວັດຜົນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

1. ຂັ້ນກະກຽມ ຄູຄວນເຕືອນໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນການວັດຜົນຈະຈັດຂັ້ນໃນເວລາໃດ
2. ຂັ້ນປະຕິບັດຕົວຈິງ ແມ່ນລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ເປັນໄປຕາມລຳດັບຂອງຂັ້ນຕອນ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ ແລະ ວິທີການວັດຜົນ.
3. ຂັ້ນຜົນງານເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍເມື່ອນັກຮຽນປະຕິບັດຕາມການວັດຜົນຢ່າງມີຄຸນະພາບ.
4. ເວລາໃນການຈັດການວັດຜົນຄວນເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດເອົາໄວ້.

ຄ. ຄຸນລັກສະນະຂອງການປະຕິບັດຈິງ

ໃນຂະບວນການຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ຄຸນລັກສະນະລວມຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງດັ່ງນີ້

- ຄວາມໄວ

ໃນການວັດຜົນພາກປະຕິບັດນັ້ນ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນດ້ານຄວາມໄວໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນຈະໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດໃນການປະຕິບັດຜູ້ທີ່ໄວທີ່ສຸດໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຊ້າທີ່ສຸດໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ.

- ຄວາມຖືກຕ້ອງ

ຄູຈະຕ້ອງສັງເກດວ່າການກະທຳຂອງນັກຮຽນນັ້ນມີຄວາມຖືກຕ້ອງພຽງໃດ ຫຼື ມີຄວາມຜິດພາດຫຼາປານໃດເຊິ່ງເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດ.

- ການຈຳແນກ

ຄຸນລັກສະນະນີ້ມັກຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການວັດຜົນພາກປະຕິບັດທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດຄືຄູຈະຕ້ອງສັງເກດວ່ານັກຮຽນໄດ້ກະກຽມ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າເປັນວິຊາດິນຕິຄູຈະຕ້ອງໄດ້ສັງເກດວ່າ ນັກຮຽນສາມາດຈຳແນກສຽງ ຫຼື ລະດັບຂອງສຽງໄດ້ພຽງໃດ.

- ການປະຢັດແຮງງານ

ການປະຢັດແຮງງານສາມາດວັດໄດ້ຈາກການນັບຈຳນວນຄັ້ງຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີຕໍ່ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຖ້າຈຳນວນຄັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີສູງກວ່າກໍລະແດງວ່າມີການປະຢັດແຮງງານ.

- ຄວາມແຮງ

ຄວາມແຮງແມ່ນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງຂອງການປະຕິບັດ ເຊັ່ນ ການຫຼິ້ນເທັນນິດ, ບານສົ່ງ,

ເຕະບານ ແລະ ອື່ນໆ ຄວາມແຮງນີ້ຂຶ້ນກັບລັກສະນະຂອງການປະຕິບັດບາງຢ່າງກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ແຮງຫຼາຍບາງຢ່າງກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ແຮງໜ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູ່ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນການໃຫ້ຄະແນນ.

- **ການຕໍ່ເນື່ອງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ**

ໃນການວັດຜົນຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນ ມີລະດັບຂັ້ນຂອງການປະຕິບັດຫຼາຍວິທີເຮົາບໍ່ສາມາດເລືອກໃຊ້ວິທີໃດໜຶ່ງທີ່ສົມບູນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູ່ຄວນຖືເອົາຄວາມຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງເໝາະສົມລະຫວ່າງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດເປັນຫຼັກໃນການໃຫ້ຄະແນນ.

7.ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ (Case study)

ການສຶກສາລາຍກໍລະນີເປັນການວັດຜົນທີ່ໃຊ້ສະເພາະກັບນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນ: ຂີ້ດີ້, ຂາດຮຽນເລື້ອຍໆ, ຜົນການຮຽນຕໍ່າຫຼາຍ, ນັກຮຽນທີ່ຮຽນເກັ່ງຜິດປົກກະຕິ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັບໝູ່ຄູ່ໄດ້ ເປັນການວັດຜົນເພື່ອສຶກສາລະພາບບັນຫາ ແລະ ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂໂດຍອາໄສເຄື່ອງມືຫຼາຍຊະນິດຄື ການສັງເກດການສໍາພາດ, ແບບສອບຖາມ, ສັງຄົມມິຕິ...

ຫຼັກການໃນການສຶກສາລາຍກໍລະນີ

1. ເມື່ອສຶກສານັກຮຽນຄົນໃດ ຫຼື ກຸ່ມໃດ ຈະຕ້ອງສຶກສາຊື່ວະປະຫວັດຂອງນັກຮຽນຄົນນັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມນັ້ນໃຫ້ລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນເບື້ອງຕົ້ນ.
2. ການສຶກສາລາຍກໍລະນີເປັນການສຶກສາຢ່າງລະອຽດ ເລິກເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງສຶກສາຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ໃກ້ສິດຕິດແທດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຂໍ້ມູນລະອຽດຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຄວາມທ່ຽງຕົງສູງ.
3. ໃນການວັດຜົນຕ້ອງຕິດຕາມນັກຮຽນຜູ້ທີ່ຈະວັດຢູ່ຕະຫຼອດເວລາຕາມຄວາມເໝາະສົມຄື ເມື່ອມາຮອດໂຮງຮຽນແລ້ວເຮັດຫຍັງແດ່ ມັກລົມກັບໃຜ ສົນໃຈໃນການຮຽນວິຊາຕ່າງໆແນວໃດ ຜົນການຮຽນເປັນແນວໃດ ມັກໄປຫຼິ້ນກັບໃຜ ຕອນແລງກັບບ້ານກັບຜູ້ໃດ ເວລາຢູ່ບ້ານເຮັດວຽກຫຍັງແດ່ ມະນຸດສໍາພັນໃນບ້ານເປັນແນວໃດ.
4. ຜູ້ທີ່ຈະສຶກສາລາຍກໍລະນີມັກຈະແມ່ນຄູປະຈໍາຫ້ອງ.
5. ໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຫຼື ເວລາແກ້ໄຂບັນຫາ ຕ້ອງອາໄສຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນຄື ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງ ໝູ່ເພື່ອນ ຈິດຕະແພດ ຕໍາຫຼວດ

ໝາຍເຫດ

ການສຶກສາເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ສໍາເລັດລຸລ່ວງໄປດ້ວຍດີຢູ່ສະເໝີ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາຈະຕ້ອງທົດລອງເຮັດເສຍກ່ອນຢ່າຟ້າວຄິດວ່າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້

8.ການຈັດອັນດັບຄຸນະພາບ (Rating)

ການຈັດລະດັບຄຸນະພາບໃຊ້ສໍາຫຼັບຈັດອັນດັບຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ຜົນງານຕ່າງໆ ຂອງນັກຮຽນ ແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ຄະແນນຕາມພາຍຫຼັງ ຄູ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄະແນນໃນທັນທີເພາະຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດ ການຈັດອັນດັບຄຸນະພາບນີ້ ມັກໃຊ້ໃນບາງວິຊາທີ່ໃຫ້ຄະແນນຍາກ ຫຼື ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄະແນນໂດຍກົງ ເຊັ່ນ ວິຊາຫັດແຕ່ງ, ຮ້ອງເພງ, ແຕ້ມຮູບ, ສິລະປະ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ... ສ່ວນວິທີການໃຫ້ຄະແນນນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບກິດຈະກໍາ.

$$\text{ອັນດັບທີ} - 0,5$$

$$\text{ຕໍາແໜ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜົນງານ} = \frac{\quad}{\quad} \times 100$$

ຈໍານວນຜົນງານທັງໝົດ

ຕົວຢ່າງ

ຮູບຂອງທ້າວມີ ຖືກຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 4 ໃນຈຳນວນ 15 ຮູບ ເຮົາສາມາດຄິດໄລ່ຕໍາແໜ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງ ຮູບທ້າວມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ຕໍາແໜ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜົນງານ} = \frac{4 - 0,5}{15} \times 100 = \frac{350}{15} = 23,33$$

ຈາກນັ້ນເອົາໄປທຽບກັບຕາຕະລາງປ່ຽນເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍເປັນຄະແນນຊຶ່ງເຫັນວ່າ 23,33ອີກຄຽງ 23,88 ກົງກັບ 64 ຄະແນນ ສະແດງວ່າຮູບທ້າວມີໄດ້ 64 ຄະແນນ (ຈຶ່ງເບິ່ງຕາມຕາຕະລາງປ່ຽນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜົນງານເປັນຄະແນນ) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງປ່ຽນອັນດັບຄຸນະພາບໃຫ້ເປັນຄະແນນ

ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ	ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ	ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ	ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ
0,09	99	11,03	74	52,02	49	90,83	24
0,20	98	12,04	73	54,03	48	91,67	23
0,32	97	13,11	72	56,03	47	92,45	22
0,45	96	14,25	71	58,03	46	93,19	21
0,61	95	15,44	70	59,99	45	93,86	20
0,78	94	16,69	69	61,94	44	94,49	19
0,97	93	18,01	68	63,85	43	95,08	18
1,18	92	19,39	37	65,73	42	95,62	17
1,42	91	20,95	66	67,48	41	96,11	16
1,68	90	22,32	65	69,39	40	96,57	15
1,96	89	23,88	64	71,14	39	96,99	14
2,28	88	25,48	63	72,85	38	97,37	13
2,63	87	27,15	62	74,52	37	97,72	12
3,01	86	28,86	61	75,12	36	98,04	11
3,43	85	30,61	60	77,68	35	98,32	10
3,89	84	32,42	59	79,17	34	98,58	9
4,38	83	34,25	58	80,61	33	98,82	8
4,92	82	36,15	57	81,99	32	99,03	7
5,51	81	38,06	56	83,31	31	99,22	6
6,14	80	40,01	55	84,56	30	99,39	5
6,81	79	41,97	54	85,75	29	99,55	4
7,55	78	43,97	53	86,89	28	99,68	3
8,33	77	45,97	52	87,96	27	99,80	2
9,17	76	47,98	51	88,97	26	99,91	1
10,06	75	50,00	50	89,94	25	100,00	0

9. ແບບສັງຄົມມິຕິ

ສັງຄົມມິຕິແມ່ນການສຶກສາສະພາບທາງດ້ານສັງຄົມຂອງນັກຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຖານະອັນໃດໃນສາຍຕາຂອງ ເພື່ອນນັກຮຽນນຳກັນ ໂດຍໃຊ້ວິທີຖາມນັກຮຽນນຳກັນວ່າ ມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດຕໍ່ເພື່ອນນັກຮຽນໃນຫ້ອງດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ຄູໄດ້ຮູ້ຈັກສະພາບຂອງນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນໄດ້ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃນການຄຸ້ມຄອງນັກຮຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຂອງນັກຮຽນໄດ້.

ການສ້າງສັງຄົມມິຕິມີ 2 ວິທີຄື:

ກ. ການສຶກສາບຸກຄະລິກລັກສະນະ

ການສຶກສາບຸກຄະລິກລັກສະນະ ແມ່ນການໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຊື່ເພື່ອນພາຍໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນເອງແບບປິດ ລັບໃຫ້ກົງກັບຄຳຖາມຂອງຄູ ແລ້ວຄູເອົາຄຳຕອບເລົ່ານັ້ນໄປຊອກຫາຄວາມຖີ່ ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງວ່າ ການພົວພັນກັນ ພາຍໃນຫ້ອງຮຽນເປັນແນວໃດ.

ຕົວຢ່າງ

- ໃຜເປັນຄົນໃຈກວ້າງຂວາງຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
- ໃຜຄວນຈະເປັນຫົວໜ້າຫ້ອງ ?
- ໃຜບໍ່ມັກເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຮ່ວມກັບໝູ່ ?

ການຕັ້ງຄຳຖາມ ບາງຄັ້ງອາດໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງຄຳຖາມ ແລ້ວ ໃຫ້ໝູ່ຕອບ.

ຂ. ການສ້າງແຜນວາດຂອງສັງຄົມ

ການສ້າງແຜນວາດຂອງສັງຄົມ ແມ່ນການສຶກສາສະພາບທາງດ້ານສັງຄົມຂອງນັກຮຽນ ເຊັ່ນ ນັກຮຽນມັກນັ່ງໃກ້ ໃຜ ມັກເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໃຜ ຫຼື ຮັກໝູ່ເພື່ອນຜູ້ໃດຫຼາຍກວ່າໝູ່ວິທີນີ້ອາດຈະໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຊື່ໝູ່ທີ່ຕົນເອງມັກ ຫຼາຍມາ 1-3 ຄົນ ແລ້ວສິ່ງໃຫ້ຄູ ຈາກນັ້ນຄູກໍນຳເອົາຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມານັ້ນໄປຊອກຫາຄວາມຖີ່ ຫຼື ສ້າງແຜນວາດການ ພົວພັນຂອງນັກຮຽນ ແຕ່ກໍຕ້ອງເກັບໄວ້ເປັນຕົວລັບ

ຄ. ຫຼັກການໃນການສ້າງສັງຄົມມິຕິ

1. ຄວນເຮັດໃນກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ຮູ້ຈັກກັນມາແລ້ວພໍສົມຄວນ
2. ຄູຄວນເກັບໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກແຍກກັນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ມີ ບັນຫາຢູ່ແລ້ວ ມີບັນຫາເພີ່ມຂຶ້ນອີກ.
3. ການພິຈາລະນາສັງຄົມມິຕິຂອງນັກຮຽນ ຄູຄວນສົນໃຈນັກຮຽນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຫຼາຍກວ່າ ແລະ ຕ້ອງສຶກ ສາລາຍລະອຽດເພີ່ມອີກເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ເພາະນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີບັນຫາແຕກຕ່າງກັນ.

ໝາຍເຫດ: ສັງຄົມມິຕິຂອງນັກຮຽນຈະບໍ່ຄົງຕົວຕະຫຼອດ ບາງຄັ້ງມີການປ່ຽນແປງໄວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນສຶກສາສັງຄົມມິ ຕິຂອງນັກຮຽນໃໝ່ໃນຊ່ວງເວລາອັນເໝາະສົມ.

10. ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ (Projective Technique)

ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ ເປັນການສຶກສາຄື້ນຄວາມກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງບຸກຄະລິກພາບຄວາມຮູ້ສຶກ ນິກຄິດອາລົມ ແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນຕົວນັກຮຽນເພື່ອນຳເອົາຜົນຂອງການວັດໄປປັບປຸງແກ້ໄຂ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບການສຶກສາລາຍກໍລະນີການວັດຜົນຊະນິດນີ້ ມັກຈະໃຊ້ກັບນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ຫຼື ມີສະພາບຈິດທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ.

ການໃຊ້ເຄື່ອງມືຊະນິດນີ້ມັກຈະໃຊ້ສິ່ງຂອງ ຫຼື ສ້າງສະຖານະການທີ່ມີຄວາມໝາຍເພື່ອໄປກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນ ສະແດງປະຕິກິລິຍາຕອບສະໜອງດ້ວຍການກະທຳ ຫຼື ສະແດງຄວາມ ຮູ້ສຶກ ອອກມາ ຈາກນັ້ນຜູ້ວັດຈະນຳເອົາຄຳ ຕອບທີ່ໄດ້ມານັ້ນໄປຕີຄວາມໝາຍ ເພາະສະນັ້ນ ຈິ່ງເປັນການວັດຜົນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ໂດຍສະເພາະໃນການຕີ

ຄວາມໝາຍ ຕ້ອງອາໄສຜູ້ທີ່ມີທັກສະອັນດີ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດສູງ ການວັດຜົນຊະນິດນີ້ ມັກຈະໃຊ້ສະເພາະແຕ່ໃນກຸ່ມນັກຈິດຕະວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ

ຕົວຢ່າງ

1. ການຕື່ມປະໂຫຍກໃຫ້ສົມບູນ ເຊັ່ນ ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ
ຂ້ອຍມັກຄົນທີ່.....
ຖ້າຂ້ອຍມີເງິນ ຂ້ອຍຈະ.....

II. ລັກສະນະທີ່ດີຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນ

1. ຄວາມທ່ຽງຕົງ (Validity)

- ແມ່ນຄຸນລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບທີ່ຈະຕ້ອງວັດໄດ້ຖືກຕ້ອງໃນສິ່ງທີ່ຈະວັດແບ່ງອອກເປັນ 4 ປະເພດຄື:
- ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມເນື້ອໃນ (Content validity) ຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ.
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມໂຄງສ້າງ (Construct validity) ຂໍ້ສອບຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ຈະວັດ.
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມສະພາບ (Concurrent validity) ຂໍ້ສອບຕ້ອງວັດໃຫ້ຕົງກັບສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຂອງນັກຮຽນໃນເວລານັ້ນ.
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານພະຍາກອນ (Predictive validity) ເມື່ອວັດແລ້ວຕ້ອງໃຫ້ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ລ່ວງໜ້າວ່ານັກຮຽນຜູ້ນັ້ນ ຈະສາມາດຮຽນວິຊາໃດໄດ້ດີໃນອະນາຄົດ.

2. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability)

ໝາຍເຖິງແບບທົດສອບນັ້ນຖ້າເອົາໄປວັດກັບນັກຮຽນຫຼາຍໆເທື່ອກໍ່ຈະໄດ້ຜົນຄືກັບຄັ້ງທຳອິດ.

3. ອຳນາດຈຳແນກ (Discrimination)

ຄືຂໍ້ສອບນັ້ນສາມາດຈຳແນກນັກຮຽນຜູ້ເກັ່ງ ແລະ ຜູ້ອ່ອນ ອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ຄື ກຸ່ມເກັ່ງ ແລະ ກຸ່ມອ່ອນໄດ້

4. ຄວາມເປັນປາລະໄນ (Objectivity)

ຄືຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນລັກສະນະ 3 ປະການຄື:

- ຄໍາຖາມຊັດເຈນ ຜູ້ສອບເຂົ້າໃຈໄດ້ຄືກັນ.
- ການກວດໃຫ້ຄະແນນໄດ້ຄືກັນບໍ່ວ່າຈະໃຫ້ໃຜກວດ
- ມີຄວາມຊັດເຈນໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນ ໝາຍຄວາມວ່າແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນທີ່ໄດ້ເປັນແບບດຽວກັນ.

5. ຄວາມຍາກງ່າຍ (Difficulty)

ໝາຍເຖິງອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ຕອບຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນໄດ້ ກັບຈຳນວນຂອງຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງທັງໝົດ.

6. ຄວາມມີປະສິດທິພາບ (Efficiency)

ໝາຍເຖິງຂໍ້ສອບທີ່ປະຢັດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ລົງທຶນໜ້ອຍລາຄາຖືກດຳເນີນການສອບງ່າຍພິມຊັດເຈນ ອ່ານງ່າຍມີເນື້ອໃນຫຼາຍ ໃຊ້ເວລາກວດໜ້ອຍເປັນຕົ້ນ.

7. ການວັດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ (Searching)

ແບບທົດສອບດ້ານຄວບຄຸມພຶດຕິກຳຫຼາຍດ້ານ ເຊັ່ນ ຄວາມຈຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການນຳໃຊ້, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຄ່າ.

8. ຄວາມຍຸດຕິທໍາ (Fair)

ໝາຍຄວາມວ່າການດໍາເນີນການສອບນັ້ນ ຈະບໍ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປຽບ ຫຼື ເສຍປຽບ ແລະ ຄວນມີຂໍ້ສອບຫຼາຍຂໍ້ ເພື່ອໃຫ້ຄວບຄຸມຕາມຫຼັກສູດ.

9. ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງ (Definite)

ຂໍ້ສອບຕ້ອງມີການຖາມ ການຕອບຢ່າງຊັດເຈນໃນແຕ່ລະຂໍ້ຄວນຖາມດ້ານດຽວ ບໍ່ຄວນຖາມຫຼາຍດ້ານ ເພາະຈະ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາຖາມ

10. ການກະຕຸ້ນ (Exemplary)

ໝາຍຄວາມວ່າແບບທົດສອບນັ້ນຕ້ອງມີການຍົວະເຍົ້າໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຢ່າງສະໝຸກສະໜານ ເຊັ່ນ ເອົາຂໍ້ ທີ່ງ່າຍໄວ້ທາງໜ້າ ແລະ ເອົາຂໍ້ທີ່ຍາກໄວ້ທາງຫຼັງ.

ແບບທົດສອບທີ່ມີຄົບຕາມ 10 ລັກສະນະດັ່ງກ່າວຈະເປັນຂໍ້ສອບທີ່ດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແບບທົດສອບ ໃດທີ່ມີຄົບ 5 ດ້ານຄື ຄວາມທ່ຽງຕົງ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ອໍານາດຈໍາແນກ, ຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ຄວາມມີ ປະສິດທິພາບແລ້ວກໍ່ຖືວ່າເປັນແບບທົດສອບທີ່ມີຄຸນະພາບແລ້ວ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 2

1. ຈົ່ງຕອບຄໍາຖາມລຸ່ມນີ້:

1. ແບບທົດສອບທີ່ໃຊ້ວັດຫຼັງການຮຽນ-ການສອນເພື່ອວັດສະມັດຖະພາບດ້ານຕ່າງໆມີຊື່ວ່າແນວໃດ ?
 - ກ. ແບບທົດສອບວັດຄວາມຖະນັດ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ສະຕິປັນຍາ
 - ຄ. ແບບທົດສອບມາດຕະຖານ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ຜົນສໍາເລັດ
2. ເຮົາໃຊ້ແບບທົດສອບແບບຊໍານິຊໍານານ ເພື່ອຫຍັງ?
 - ກ. ເບິ່ງວ່າຜູ້ຮຽນມີຄວາມສາມາດດ້ານໃດ
 - ຂ. ວັດລະດັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ
 - ຄ. ປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ
 - ງ. ວັດຄວາມພ້ອມໃນການຮຽນ
3. ຂໍ້ໃດເປັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສໍາຄັນໃນແບບທົດສອບທີ່ຄູ່ສ້າງຂຶ້ນເອງກັບແບບທົດສອບມາດຕະຖານ ?
 - ກ. ຜູ້ອອກຂໍ້ສອບເສັງ
 - ຂ. ເນື້ອໃນວິຊາທີ່ອອກ
 - ຄ. ວິທີການສ້າງແບບທົດສອບ
 - ງ. ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສ້າງແບບທົດສອບ
4. ຂໍ້ໃດເປັນລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບແບບຈໍາກັດເວລາ ຫຼື ແບບທົດສອບແບບຟ້າວຟັງ ?
 - ກ. ເວລາໜ້ອຍ-ຂໍ້ສອບເສັງໜ້ອຍ
 - ຂ. ເວລາໜ້ອຍ-ຂໍ້ສອບເສັງຫຼາຍ
 - ຄ. ເວລາຫຼາຍ-ຂໍ້ສອບເສັງໜ້ອຍ
 - ງ. ເວລາຫຼາຍ-ຂໍ້ສອບເສັງຫຼາຍ
5. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດຊະນິດທີ່ບາງຄັ້ງອອກມາໃນຮູບແບບສອບຖາມ ຫຼື ປະເມີນຄ່າ?
 - ກ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ລະດົມພະລັງ
 - ຄ. ແບບທົດສອບບຸກຄະລິພາບ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ຄວາມຊໍານິຊໍານານ
6. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດທີ່ຕ້ອງຫາເກນປົກກະຕິ ?
 - ກ. ແບບທົດສອບມາດຕະຖານ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ເຮັ່ງຮ້ອນ (ຟ້າວຟັງ)
 - ຄ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ປາກເປົ່າ

7. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ ?

ກ. ແບບທົດສອບລະດົມພະລັງ

ຂ. ແບບທົດສອບ ດ່ວນ

ຄ. ແບບທົດສອບລວມ

ງ. ແບບທົດສອບຍ່ອຍ

8. ແບບທົດສອບໃດທີ່ຖືກຈຳແນກປະເພດຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້ຕອບ ?

ກ. ແບບທົດສອບທີ່ຄູ່ສ້າງຂຶ້ນເອງ

ຂ. ແບບທົດສອບ ປາກເປົ່າ

ຄ. ແບບທົດສອບລະດົມກຳລັງ

ງ. ແບບທົດສອບ ລວມ

9. ແບບທົດສອບປະເພດໃດທີ່ຈຳແນກຕາມລັກສະນະການຕອບ?

ກ. ແບບທົດສອບລະດົມພະລັງ

ຂ. ແບບທົດສອບ ຄວາມສົນໃຈ

ຄ. ແບບທົດສອບຂຽນຕອບ

ງ. ແບບທົດສອບ ວັດຄວາມສາມາດທາງສະໝອງ

2. ຈົ່ງພິຈາລະນາຈຸດມັ່ງໝາຍຂໍ້ 2.1 – 2.10 ວ່າຄວນເລືອກໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດຜົນຊະນິດໃດຈຶ່ງເໝາະສົມທີ່ສຸດ.

2.1 ບອກຊື່ໂຮງຮຽນ ອາຈານປະຈຳຫ້ອງ ແລະ ຫົວໜ້າໂຮງຮຽນ.

2.2 ນຳເອົາວັດຖຸເສດເຫຼືອມາປະກອບເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໄດ້

2.3 ເພື່ອຮູ້ຂໍ້ຄິດເຫັນຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ວິຊາທີ່ຕົນເອງສອນ.

2.4 ນັກຮຽນຜູ້ໃດມັກຊ່ວຍເຫຼືອໝູ່ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງ.

2.5 ອ່ານເລື່ອງໄດ້ຖືກຕ້ອງ.

2.6 ເພື່ອສຶກສານັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ແລະ ຫາທາງຊ່ວຍເຫຼືອ.

2.7 ອະທິບາຍສາເຫດຂອງການເກີດເປັນລົມ (ພະຍຸ) ໄດ້.

2.8 ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂໍ້ບັງຄັບຂອງໂຮງຮຽນໄດ້.

2.9 ເພື່ອຕ້ອງການຮູ້ໄດ້ຄວາມສຳພັນທາງສັງຄົມຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນໄດ້.

2.10 ບອກຄຸນປະໂຫຍດຂອງອາຫານປະເພດໂປຼຕິນໄດ້

3. ຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 3.1-3.10 ມີການພົວພັນກັບລັກສະນະຂອງຄວາມທ່ຽງຕົງຊະນິດໃດຈາກຜົນເລືອກ ກ-ງ ຕໍ່ໄປນີ້.

ກ.ຕາມເນື້ອໃນ

ຂ.ຕາມໂຄງສ້າງ

ຄ. ຕາມສະພາບ

ງ. ຕາມພະຍາກອນ

3.1 ຫ້າວສຳລິຮຽນເກັ່ງທຸກວິຊາໃນຫ້ອງຮຽນເວລາເສັງຈົບລາຍວິຊາຈຶ່ງໄດ້ຄະແນນດີເລີດທຸກໆວິຊາ.

3.2 ແບບທົດສອບວິຊາຄະນິດສາດຂອງອາຈານສຸທິດາ ສາມາດວັດໄດ້ທຸກພຶດຕິກຳທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ

ຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

3.3 ຄິດແລ້ວວ່າ ຫ້າວດີ ແລະ ນາງດາ ຈະຕ້ອງສອບເຂົ້າຮຽນພາກວິຊາວິສະວະກຳສາດໄດ້ ເພາະເວລາ

ຮຽນຢູ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍເຂົາເຈົ້າສອບເສັງວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ຟິກຊິກສາດໄດ້ຄະແນນດີທຸກເທື່ອ

3.4 ແບບທົດສອບຊຸດນີ້ວັດໄດ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດ

3.5 ນາງມາລິສາສອບເສັງເຂົ້າຮຽນວິທະຍາໄລຄູໄດ້ທຶ 1 ແລະ ຄະແນນສະເລ່ຍສະສົມທ້າຍພາກຮຽນກໍຍັງໄດ້ລະດັບສູງສຸດຂອງຫ້ອງ

3.6 ນາງມະນີຮຽນວິຊາຄະນິດສາດ ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງເລີຍໄດ້ ເຼາດ D

3.7 ຂໍ້ສອບຂໍ້ນີ້ຄົນຮຽນອ່ອນເຮັດຜິດ, ຄົນຮຽນເກັ່ງເຮັດຖືກ

3.8 ຂໍ້ສອບວິຊາການປະເມີນການສຶກສາອອກຂໍ້ສອບຕາມຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ

3.9 ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ຕ້ອງການອອກຂໍ້ສອບວັດການນຳໄປໃຊ້ກໍ່ສາມາດ ອອກໄດ້ແທ້

3.10 ຂໍ້ສອບ ອາຈານ ສຸພັນ ເທບພະວົງສາ ບໍ່ອອກຕາມທີ່ຫຼັກສູດກຳນົດເລີຍ

4. ຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 4.1-4.12 ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບລັກສະນະໃດຈາກຕົວເລືອກ ກ-ຈ ຕໍ່ໄປນີ້.

ກ. ຄວາມທ່ຽງຕຶງ

ຂ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ

ຄ. ຄວາມເປັນປາລະໄນ

ງ. ອຳນາດຈຳແນກ

ຈ. ຄວາມຍາກງ່າຍພໍເໝາະ

4.1 ນັກຮຽນອ່ານຂໍ້ສອບແລ້ວເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈກົງກັນວ່າຈະຕອບແນວໃດ.

4.2 ຄູສີທິນ ເຮັດການສອບເສັງ 2 ຄັ້ງດ້ວຍແບບທົດສອບສະບັບເດີມ ຜົນການສອບເສັງຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຍັງຢູ່ໃນລະດັບເດີມ

4.3 ສອບເສັງຄັ້ງທຳອິດ ນາງຕ້ອຍຕອບບໍ່ໄດ້ດີ ຄູເລີຍສອນເພີ່ມຄືນໃໝ່ ແຕ່ລາວກໍຍັງບໍ່ໄດ້ດີເກົ່າ.

4.4 ຜົນການສອບເສັງວິຊາການປະເມີນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ນັກຮຽນໄດ້ຄະແນນແຕ່ຕໍ່າຫາສູງແບບທົດສອບຊຸດນີ້ປະກອບມີທຸກລະດັບຕັ້ງແຕ່ງ່າຍຫາຍາກແຕ່ລະຂໍ້ມີຜູ້ຕອບຖືກຢູ່ລະຫວ່າງ 20-80%.

4.5 ທ້າວ ແດງສອບດ້ວຍຄະແນນສະບັບເດີມ 2 ຄັ້ງປະກົດວ່າໄດ້ຄະແນນເທົ່າເກົ່າ

4.6 ຂໍ້ສອບສະບັບນີ້ໃຜອ່ານຄຳຖາມກໍ່ເຂົ້າໃຈກົງກັນວ່າຄຳຖາມອັນໃດ.

4.7 ທ້າວສົມພອນ ສອບເສັງໄດ້ຄະແນນການຂະຫຍາຍພຶດພັນໄດ້ເຕັມ ແຕ່ຕອນຕົ້ນໄມ້ບໍ່ເປັນ.

4.8 ແບບທົດສອບສະບັບນີ້ເອົາໄປສອບກັບນັກຮຽນຜົນປະກົດວ່າມີຄົນໄດ້ຄະແນນເກືອບເຕັມລົງໄປຈົນເຖິງສູນ.

4.9 ທ້າວເດຊາ ສອບຄັດເລືອກເຂົ້າມາຮຽນໄດ້ຄະແນນສູງສຸດຂະນະນີ້ເຼາດສະເລ່ຍສູງກວ່າໝູ່.

4.10 ຂໍ້ສອບສະບັບນີ້ໃຜກວດກໍ່ໄດ້ຄະແນນເທົ່າກັນ.

4.11 ຄູສົມບັດ ອອກຂໍ້ສອບຕາມຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ.

4.12 ຄູເອົາຄະແນນທີ່ນັກຮຽນສອບໄດ້ໄປແປຄວາມໝາຍໄດ້ເປັນຢ່າງດຽວກັນ.

ບົດທີ 3

ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງ

1. ຄວາມໝາຍ-ຄວາມສໍາຄັນ.

ກ.ຄວາມໝາຍ:

ກົມວິຊາການ ກະຊວງສຶກສາທິການ (ມ.ປ.ປ. : ໜ້າ 6) ກ່າວເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງວ່າ ເປັນຂະບວນການສັງເກດ ການບັນທຶກ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກວຽກ ແລະ ວິທີການທີ່ມີກຽນເຮັດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານຂອງການຕັດສິນໃຈໃນການສຶກສາເຖິງຜົນທະທົບຕໍ່ນັກຮຽນ ການປະເມີນຈາກສະພາບຈິງຈຶ່ງບໍ່ເນັ້ນສະເພາະທັກສະພື້ນຖານ ແຕ່ຈະເນັ້ນການປະເມີນທັກສະການຄິດທີ່ຊັບຊ້ອນໃນການເຮັດວຽກຂອງນັກຮຽນ ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາ ແລະ ການສະແດງອອກທີ່ເກີດຈາກການປະຕິບັດໃນສະພາບຈິງໃນການຮຽນ-ການສອນທີ່ເນັ້ນນັກຮຽນເປັນສູນກາງໃຫ້ເປັນຜູ້ຄົ້ນພົບ ແລະ ຜູ້ຜະລິດຄວາມຮູ້ ເຝິກປະຕິບັດ ລວມທັງພັດທະນາການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອສະໜອງຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

ສໍານັກງານຄະນະກຳມະການປະຖົມສຶກສາແຫ່ງຊາດ (2540 : ໜ້າ 4-5) ກ່າວເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງວ່າ ໝາຍເຖິງ ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງນັກຮຽນ ທີ່ຢູ່ບົນພື້ນຖານຂອງເຫດການຈິງໃນຊີວິດຈິງ ໂດຍຢຶດການປະຕິບັດເປັນສໍາຄັນ ມີຄວາມສໍາພັນກັບການຮຽນ-ການສອນ ເນັ້ນພັດທະນາການທີ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນທັງໃນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນ ມີຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະເມີນຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນທຸກກິດຈະກຳເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງເປັນການປະເມີນທີ່ມີລັກສະນະແບບບໍ່ເປັນທາງການ.

ສ່ວນ ສ. ວາດສະໜາ ປະວາດພອນ (2539 : ໜ້າ 50) ໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າ ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງເປັນການວັດໂດຍເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ນໍາຄວາມຮູ້ ແນວຄິດໃນວິຊາຕ່າງໆ ທີ່ຮຽນ ເພື່ອນໍາມາແກ້ບັນຫາໂດຍໃຊ້ທັກສະການຄິດທີ່ຊັບຊ້ອນ (Complex Thinking) ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະຖາມຄວາມສາມາດຂຶ້ນຕົ້ນ ຫຼື ຄວາມສາມາດຍ່ອຍໆ ເປັນການວັດນັກຮຽນໂດຍລວມ ທັງດ້ານຄວາມຄິດ ເຈດຄະຕິ ແລະ ການເຮັດກິດຈະກຳໄປພ້ອມໆກັນ.

ຈາກຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງເປັນການປະເມີນຜົນທີ່ມຸ່ງເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເປັນຜູ້ເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ດ້ວຍການສະແດງອອກຫຼາຍໆດ້ານເພື່ອນໍາໄປແກ້ບັນຫາ ໂດຍໃຊ້ທັກສະ, ຂະບວນການຄິດທີ່ສະລັບຊັບຊ້ອນ ທີ່ຢູ່ບົນພື້ນຖານຂອງເຫດການທີ່ເປັນຈິງໃນທຸກກິດຈະກຳທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ຂ.ຄວາມສໍາຄັນ:

- 1.ເປັນການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງ ເຮັດໄດ້ຕະຫຼອດເວລາກັບທຸກສະຖານະການທັງທີ່ບ້ານ ໂຮງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນ ສັງເກດພຶດຕິກຳຕ່າງໆ ໂດຍໃຊ້ການຕັດສິນໃຈຂອງຄົນໃນການໃຫ້ຄະແນນ.
2. ກຳນົດບັນຫາ ຫຼື ງານແບບປາຍເປີດ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເປັນຜູ້ສ້າງຄຳຕອບເອງ ຄື ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບດ້ວຍການສະແດງສ້າງສັນ ຜະລິດ ຫຼື ເຮັດວຽກ.
3. ບໍ່ເນັ້ນການປະເມີນຜົນສະເພາະທັກສະພື້ນຖານ ແຕ່ໃຫ້ນັກຮຽນຜະລິດ ສ້າງ ຫຼື ເຮັດບາງສິ່ງທີ່ເນັ້ນທັກສະການຄິດທີ່ຊັບຊ້ອນ ການພິຈາລະນາໂຕ່ຕອງ ການເຮັດວຽກ ແລະ ການແກ້ບັນຫາ ນັ້ນຄືເນັ້ນການຮຽນຮູ້ເພື່ອແກ້ບັນຫາ.
4. ເນັ້ນສະພາບບັນຫາທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເນັ້ນການແກ້ບັນຫາທີ່ສະທ້ອນເຖິງຊີວິດຈິງ.

5. ໃຊ້ຂໍ້ມູນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພື່ອການປະເມີນນັ້ນຄືຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຮູ້ຈັກຜູ້ຮຽນໃນທຸກມຸມ ຂໍ້ມູນຈິ່ງຕ້ອງໄດ້ມາຈາກຫຼາຍໆທາງ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ເກັບຂໍ້ມູນຕ້ອງມີຫຼາກຫຼາຍປະເພດ.
6. ເນັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງນັກຮຽນ, ຄຸສອນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ.
7. ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນວ່າຈະປະເມີນເຂົ້າບ່ອນໃດ ເລື່ອງຫຍັງ ການໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຜົນ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກວາງແຜນການຮຽນຮູ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງວ່າຢາກຮູ້ ຢາກເຮັດຫຍັງແດ່ ເຊິ່ງ ນຳໄປສູ່ການກຳນົດຈຸດປະສົງການຮຽນ ວິທີການຮຽນ ແລະ ວາງເກນການປະເມີນຜົນ ອັນເປັນການຮຽນ ແລະ ການປະເມີນຜົນທີ່ໃຊ້ນັກຮຽນເປັນສູນກາງຢ່າງແທ້ຈິງ.

2. ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປະເມີນດ້ວຍຂໍ້ສອບ
- ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຮຽນສາມາດປະເມີນໄດ້

3. ຂັ້ນຕອນ.

- ການົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການປະເມີນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນມາດຖານ, ຈຸດປະສົງ ການຮຽນຮູ້ ແລະ ສະທ້ອນ ການພັດທະນາດ້ວຍ.
 - ກຳນົດຂອບເຂດໃນການປະເມີນຕ້ອງພິຈາລະນາເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກີດກັບນັກຮຽນເຊັ່ນ: ຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະ ຂະບວນການ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄຸນລັກສະນະເປັນຕົ້ນ.
 - ກຳນົດຜູ້ປະເມີນໂດຍພິຈາລະນາ ຜູ້ປະເມີນວ່າຈະມີໃຜແດ່ເຊັ່ນ: ນັກຮຽນປະເມີນຕົນເອງ, ເພື່ອນນັກຮຽນໃນຫ້ອງປະເມີນ, ຄຸສອນ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຕົ້ນ.
 - ເລືອກໃຊ້ເທັກນິກ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການປະເມີນ ຄວນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງ ວິທີການປະເມີນເຊັ່ນ: ການທົດສອບ, ການສັງເກດ, ການສຳພາດ, ການບັນທຶກພຶດຕິກຳ, ແບບສຳຫຼວດຄວາມຄິດເຫັນ, ບັນທຶກຈາກຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ແລະ ອື່ນໆ.
 - ກຳນົດເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ຈະປະເມີນເຊັ່ນ: ປະເມີນລະຫວ່າງນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳ, ເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ / ເຮັດໂຄງການວັນໃດວັນໜຶ່ງຂອງອາທິດ ເວລາວ່າງ, ພັກທ່ຽງ ແລະ ອື່ນໆ.
 - ວິເຄາະຜົນ ແລະ ວິທີການຈັດການຂໍ້ມູນການປະເມີນເປັນການນຳຂໍ້ມູນຈາກການປະເມີນ ມາວິເຄາະໂດຍບອກສິ່ງທີ່ວິເຄາະເຊັ່ນ: ຂະບວນເຮັດວຽກງານ, ເອກະສານຈາກແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ແລະ ອື່ນໆ ລວມທັງວິທີການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ.
 - ກຳນົດເກນໃນການປະເມີນເປັນການກຳນົດລາຍລະອຽດໃນການໃຫ້ຄະແນນຜົນງານຂອງນັກຮຽນວ່າເຮັດຫຍັງໄດ້ສຳເລັດ ຫຼື ວ່າມີລະດັບຄວາມສຳເລັດໃນລະດັບໃດ ຄື ມີຜົນງານເປັນແນວໃດ, ການໃຫ້ຄະແນນອາດຈະໃຊ້ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ ຫຼື ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້.

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການປະເມີນຕາມສະພາບຈິງເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຮ່ວມກັນກຳນົດຜົນສຳເລັດທີ່ຕ້ອງການ ໂດຍວິເຄາະຈາກຫຼັກສູດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນມີແນວທາງຂອງວຽກທີ່ປະຕິບັດກຳນົດຂອບ ແລະ ວິທີການປະເມີນຜົນ.

4. ຮູບແບບ ແລະ ວິທີປະເມີນຜົນ.

4.1 ຮູບແບບ

- ການວິເຄາະຫຼັກສູດ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ຫຼື ຜົນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກີດກັບນັກຮຽນ.
- ກຳນົດວຽກງານການຮຽນຮູ້ຕາມສະພາບຈິງ
- ກຳນົດວິທີການ ແລະ ເກນການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້
- ກຳນົດລັກສະນະຂອງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມສະພາບຈິງ.
- ດຳເນີນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດວຽກງານຕາມສະພາບຈິງ.
- ສະຫຼຸບຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນທັກສະຂະບວນການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ

4.2 ວິທີການປະເມີນ.

ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງມີວິທີທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ຄູສອນໄດ້ຂໍ້ມູນຂອງນັກຮຽນທີ່ກົງກັບສະພາບຈິງ ຈາກການສຶກສາໂດຍທົ່ວໄປພົບວ່າການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງມີວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

- ການສັງເກດ
- ການສຳພາດ
- ການສອບຖາມ
- ການກວດຜົນງານ
- ການບັນທຶກຈາກບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
- ການຢ້ຽມເຮືອນ
- ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ
- ການໃຊ້ແບບທົດສອບເນັ້ນການປະຕິບັດຈິງ
- ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນ
- ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ.

ໝາຍເຫດ: ການສັງເກດ, ການສຳພາດ, ການສອບຖາມ ແລະ ການສຶກສາລາຍກໍລະນີໄດ້ສະເໜີໃນບົດທີ 2 ແລ້ວ.

➤ ການກວດຜົນງານ

ການກວດຜົນງານເປັນວິທີການປະເມີນຜົນທີ່ຄູສອນໃຊ້ເປັນປະຈຳ ແລະ ໃຊ້ເລື້ອຍໆ, ການກວດຜົນງານຈະເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນທີ່ຍັງພົບບັນຫາໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນການນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການກວດຜົນງານມາໃຊ້ໃນການປັບປຸງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຂອງຄູສອນ.

ການວັດປະເມີນຜົນຈາກການກວດຜົນງານ ຄູສອນສາມາດດຳເນີນການໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ ເຊັ່ນ: ການກວດບົດເຝິກຫັດ ຜົນການປະຕິບັດຕາມໂຄງການ ຫຼື ໂຄງງານຕ່າງໆ ເຊິ່ງກິດຈະກຳເຫຼົ່ານັ້ນຄູສອນສາມາດປະເມີນພຶດຕິກຳລະດັບສູງຂອງນັກຮຽນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະສໍາລັບການກວດຜິນງານ

1. ຄູສອນອາດກໍານົດວຽກຮ່ວມກັບນັກຮຽນ ແລະ ບໍ່ຄວນເປັນອັນດຽວກັນແຕ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງນໍາວຽກທຸກອັນມາປະເມີນ ອາດເລືອກສະເພາະວຽກທີ່ນັກຮຽນເຮັດໄດ້ດີ ແລະ ບອກຄວາມໝາຍຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຕາມລັກສະນະທີ່ຄູຕ້ອງການປະເມີນໄດ້ ວິທີນີ້ເປັນການເນັ້ນຈຸດແຂງຂອງນັກຮຽນ ນັບເປັນການເສີມແຮງ ແລະ ສ້າງແຮງກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນພະຍາຍາມຜະລິດວຽກທີ່ດີໆອອກມາຫຼາຍວຽກອີກວິທີໜຶ່ງ.

2. ຈາກແນວຄິດຕາມຂໍ້ 1 ວຽກທີ່ນໍາມາປະເມີນແຕ່ລະຄົນຈຶ່ງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເປັນເລື່ອງດຽວກັນເຊັ່ນ: ນັກຄົນທີ 1 ວຽກທີ່ເຮັດໄດ້ດີ ຄວນຈັບມາປະເມີນອາດເປັນວຽກທີ 2, 3, 4 ສ່ວນນັກຮຽນຄົນທີ 2 ວຽກທີ່ຄວນຈັບມາປະເມີນອາດເປັນວຽກທີ 1, 2, 3 ເປັນຕົ້ນ.

3. ອາດປະເມີນວຽກທີ່ນັກຮຽນເຮັດນອກຈາກຄູກໍານົດໃຫ້ ແຕ່ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າເປັນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນເຮັດເອງ ເຊັ່ນ: ສິ່ງປະດິດທີ່ນັກຮຽນເຮັດເອງຢູ່ບ້ານ ແລະ ນໍາມາໃຊ້ທີ່ໂຮງຮຽນ ຫຼື ເລືອກສິ່ງຕ່າງໆທີ່ນັກຮຽນເຮັດຂຶ້ນເອງ ຕາມຄວາມສົນໃຈເປັນຕົ້ນ ການໃຊ້ຂໍ້ມູນ / ຫຼັກຖານຜິນງານຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຈະເຮັດໃຫ້ຄູສອນຮູ້ຈັກນັກຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຕາມສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

4. ຜິນງານປະເມີນບໍ່ຄວນທີ່ຈະບອກຄະແນນ ຫຼື ຄຸນະພາບທີ່ເປັນສະເພາະຕົວເລກຢ່າງດຽວແຕ່ຄວນທີ່ຈະບອກຄວາມໝາຍຂອງຜິນຂອງຄະແນນດ້ວຍ.

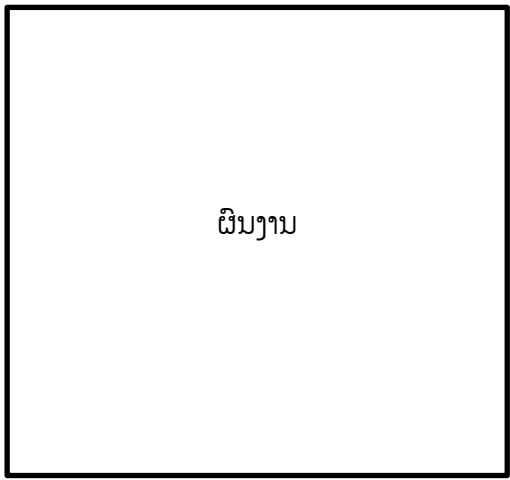
ຕົວຢ່າງແບບກວດຜິນງານ

ຊື່ແລະນາມສະກຸນ..... ຫ້ອງຮຽນ.....

ວິຊາ.....ພາກຮຽນ..... ສີກຮຽນ.....

1. ຂໍ້ດີ.....

2. ຂໍ້ເສຍ / ຂໍ້ບົກຜ່ອງ.....

3. ຄວາມຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມ.....

4. ຄະແນນທີ່ໄດ້ (10 ຄະແນນ)

--	--	--

ນັກຮຽນ ຜູ້ປຶກຄອງ ຄູ

ໝາຍເຫດ : ບາງເທື່ອເຮົາບັນທຶກຜິນການກວດລືຝໃນຜິນງານຜູ້ຮຽນ

➤ **ການບັນທຶກຈາກບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ**

ການປະເມີນຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນນອກຈາກຄູສອນຈະໃຊ້ວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມື ຕ່າງໆທີ່ຫຼາກຫຼາຍແລ້ວ ຄູສອນຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃກ້ຊິດກັບນັກຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການລາຍງານຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເພື່ອນຳມາປະກອບການປະເມີນດ້ວຍ ການປະເມີນຈາກບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍໆ ຄົນຈະເປັນຫາຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງການປະເມີນຈາກສະພາບຄວາມເປັນຈິງອີກທາງໜຶ່ງ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກບຸກຄົນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງມີຈຸດເດັ່ນກົງກັບຂໍ້ມູນຂອງນັກຮຽນຈາກສະຖານະການຕ່າງໆ ແລະ ຈາກເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊິ່ງຂໍ້ມູນ ສ່ວນນີ້ມັນມີຄວາມສຳຄັນໃນການທີ່ຈະນຳມາວິເຄາະ, ສັງເກດ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນ.

ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຮຽນທີ່ໃຊ້ໃນການປະເມີນປະກອບດ້ວຍ:

1. **ຄູໃນໂຮງຮຽນ:** ເປັນອີກບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບນັກຮຽນຕະຫຼອດເວລາ ຂະນະຢູ່ໂຮງຮຽນແຟ້ມ ສະສົມຜົນງານການຮຽນຕະຫຼອດຮອດພຶດຕິກຳຕ່າງໆ ຂອງນັກຮຽນຈຶ່ງຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງຄູສອນໃນໂຮງຮຽນ ຕະຫຼອດເວລາ ຄູບາງຄົນສາມາດທີ່ຈະຮູ້ເຖິງປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງນັກຮຽນເປັນຢ່າງດີ ດັ່ງນັ້ນ ການປະເມີນທີ່ ໄດ້ຈາກເພື່ອນຄູຈຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນການສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນຈາກເພື່ອນຄູ ເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ຫຼາຍໆວິທີຕາມ ຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມເຊັ່ນ: ການສອບຖາມ ການສຳພາດ ແລະ ການປະຊຸມລາຍກໍລະນີ (Case Conference) ກ່ຽວກັບງານ ແລະ ຜົນງານຂອງນັກຮຽນຢ່າງນ້ອຍເດືອນລະ 1 ຄັ້ງ.

2. **ເພື່ອນນັກຮຽນ:** ເປັນບຸກຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບນັກຮຽນ ໂດຍສະເພາະໃນຕອນເປັນເດັກທີ່ ຮຽນນຳກັນແຕ່ຊັ້ນອະນຸບານມາ. ເພື່ອນຈະມີຄວາມສະໜິດສະໜົມເປັນພິເສດ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ມູນຂອງເພື່ອນນັກຮຽນໃນ ດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອນນັກຮຽນອາດຈະສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອນມີຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃນສ່ວນໃດ ແລະ ຄວນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງແກ້ໄຂໃນສ່ວນໃດ ຄູສອນສາມາດຫາຂໍ້ມູນໂດຍໃຊ້ຊົ່ວໂມງສອນປົກກະຕິສົນທະນາ ຫຼື ອາດຈັດ ຊົ່ວໂມງສົນທະນາ ວິພາກ ວິຈານຜົນງານທັງນັ້ນຄູສອນຈະຕ້ອງໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການ ວິພາກ ວິຈານ ເພື່ອໃຫ້ການວິພາກ ວິຈານເປັນການສ້າງສັນ ແລະ ພັດທະນາ.

3. **ຜູ້ປົກຄອງ:** ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີບົດບາດຕໍ່ການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ມູນລາຍ ລະອຽດອື່ນໆ ຈາກຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງຖືວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນຕໍ່ການນຳມາປະກອບການປະເມີນເປັນຢ່າງຍິ່ງ ໃນການລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ປົກຄອງ ຄູສອນ ອາດຈະໃຊ້ວິທີຕິດຕໍ່ໂດຍຈິດໝາຍ ການປະຊຸມຜູ້ປົກຄອງ ແບບ ສອບຖາມ ແລະ ການຢ້າມບ້ານເປັນຕົ້ນ.

ໃນການລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ປົກຄອງບໍ່ວ່າວິທີໃດໆກໍ່ແລ້ວແຕ່ ຄວນໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ອ່ານງານຂຽນ ແລະ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນທຸກອັນ ໂດຍເບິ່ງໂຄງຮ່າງສະບັບຈິງ ຕະຫຼອດຈົນຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຂອງຄູທີ່ປະກົດຢູ່ເທິງໃບງານ ກ່ອນຕອບຄຳຖາມທຸກຄັ້ງຄວນໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ມີໂອກາດສົນທະນາກັບນັກຮຽນ ກ່ອນ ເພື່ອຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຈິງໃນການວິເຄາະ ແລະ ສັງເກດ ປະກອບການໃຫ້ຂໍ້ມູນ.

ຄຳຖາມທີ່ຄວນນຳມາສະແດງຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ປົກຄອງ

1. ງານໃບໃດໃນແຟມທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນເລື່ອງການຮຽນຂອງລູກທ່ານຫຼາຍທີ່ສຸດ

.....
.....

2. ງານໃບນັ້ນບອກຫຍັງ

.....
.....

3. ຈຸດເດັ່ນ ໃນງານຂຽນຂອງລູກທ່ານຄືຫຍັງ

.....
.....

4. ທ່ານເຫັນວ່າລູກທ່ານຄວນໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງເປັນພິເສດໃນເລື່ອງຫຍັງ ຫາກຈະພັດທະນາໃຫ້ເຂົາເປັນນັກຂຽນຕໍ່ໄປ

.....
.....

5. ທ່ານມີຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຫຍັງແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄົນອື່ນໆໃນຫ້ອງຮຽນນີ້ໄດ້ພັດທະນາເປັນນັກຂຽນ

.....
.....

6. ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳອື່ນໆ

.....
.....

➤ ການຢາມເຮືອນ

ການຢາມເຮືອນຄື ການທີ່ບຸກຄົນຫາຂໍ້ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບປະຫວັດທາງເຮືອນແລະຄອບຄົວຂອງຜູ້ຮັບການສຶກສາໂດຍການໄປເບິ່ງສະຖານທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຮັບການສຶກສາທີ່ເຮືອນວ່າມີສະພາບແວດລ້ອມທາງເຮືອນ ແລະ ຄອບຄົວເປັນແນວໃດສອດຄ່ອງ ຫຼື ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກັບຂໍ້ມູນທີ່ລວບລວມໄດ້ຈາກວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືອື່ນໆ ຫຼື ບໍ່ການຢາມເຮືອນນິຍົມໃຊ້ໃນສະຖາບັນການສຶກສາ ເພື່ອເປັນການຕິດຕໍ່ສຳພັນລະຫວ່າງຄອບຄົວ ກັບ ໂຮງຮຽນ.

ວັດຖຸປະສົງຂອງການຢາມເຮືອນ

- ເພື່ອຕ້ອງການຮັບຮູ້ຂໍ້ແທ້ຈິງ ແລະ ສະພາບຂອງນັກຮຽນເມື່ອຢູ່ທາງເຮືອນ ເຊັ່ນສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຮືອນການພົວພັນກັນລະຫວ່າງສຳມະຊິກໃນຄອບຄົວ.
- ເພື່ອເພີ່ມເຕີມຂໍ້ແທ້ຈິງບາງປະການທີ່ກ່ຽວກັບນັກຮຽນ ໂດຍບໍ່ສາມາດລວບລວມໄດ້ດ້ວຍວິທີການອື່ນ
- ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີຕໍ່ກັນລະຫວ່າງຄອບຄົວ ກັບ ໂຮງຮຽນ ລະຫວ່າງຄູ ກັບຜູ້ປົກຄອງ

ຂັ້ນຕອນໃນການຢາມເຮືອນ

1. ການກະກຽມກ່ອນການຢາມເຮືອນ

ກ່ອນຢາມເຮືອນຜູ້ໄປຢາມຄວນກຳນົດຈຸດມຸ່ງໝາຍໃຫ້ແນ່ນອນວ່າຕ້ອງການຮັບຮູ້ຫຍັງເຊັ່ນ ສະພາບເຮືອນ ການພົວພັນໃນຄອບຄົວ ເປັນຕົ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວນມີການນັດໝາຍ ກຳນົດວັນ ເວລາ ອາດເຮັດເປັນຈົດໝາຍຈາກ ທາງໂຮງຮຽນ ເພື່ອເປັນການຂໍອະນຸຍາດຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ປົກຄອງຈະໄດ້ກຽມຕົວ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ພົບຜູ້ ປົກຄອງດ້ວຍ.

2. ເວລາດຳເນີນການຢາມເຮືອນ

ເມື່ອໄປເຖິງເຮືອນ ຄວນສະແດງສຳມາຄະລະວະເຈົ້າຂອງເຮືອນ ແລະ ສະແດງຄວາມມີມະນຸດສຳພັນທີ່ດີ ນອກຈາກນີ້ຄວນພະຍາຍາມສັງເກດຈິດຈຳສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແຕ່ຄວນໃຫ້ເປັນທຳມະຊາດໃນລະຫວ່າງ ການສົນທະນາຄວນຫາໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕະຫຼອດຕໍ່ສິ່ງຕ່າງໆໃນສ່ວນທີ່ຕ້ອງເປັນຂໍ້ມູນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຮຽນ ຄວນກ່າວເຖິງໃນດ້ານດີ ແລະ ເປັນຈິງ ຜູ້ຢາມເຮືອນບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ເປັນພິທີການຫຼາຍ ຄວນ ໃຫ້ເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ສຸດທ້າຍຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ເວລານານເກີນໄປຈົນເຈົ້າຂອງເຮືອນຮູ້ສຶກລຳຄານ.

3. ຫຼັງການຢາມເຮືອນ

ຄວນມີການຈົດບັນທຶກສິ່ງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດ ແລະ ການສຳພາດທັນທີ.

ການບັນທຶກການຢາມເຮືອນ.

ໃນການບັນທຶກການຢາມເຮືອນ ຄວນບັນທຶກຂໍ້ແທ້ຈິງທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດ ແລະ ການສຳພາບໃຫ້ຫຼາຍທີ່ ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ໂດຍອາດຂຽນແບບອິດສະຫຼະ ບໍ່ມີແບບຟອມຕາຍຕົວ ຫຼື ແນ່ນອນກໍໄດ້.

ຕົວຢ່າງ ແບບຟອມລາຍງານການຢາມເຮືອນ

ຊື່ຜູ້ທີ່ຢາມເຮືອນ.....

ຊື່ນັກຮຽນ.....ອາຍຸ..... ຫ້ອງ.....

ຊື່ຄູປະຈຳຊັ້ນ.....

ຊື່ພໍ່..... ແມ່.....ຜູ້ປົກຄອງ.....

ທີ່ຢູ່.....

ວັນທີໄປຢາມ..... ເວລາ..... ໂມງ, ເຖິງເວລາ..... ໂມງ

- 1. ບັນຍາຍຮູບຮ່າງລັກສະນະພາຍນອກຂອງຕົວເຮືອນ ແລະ ບໍລິເວນ
.....
.....

- 2. ບັນຍາຍລັກສະນະພາຍໃນເຮືອນ
.....

.....
3. ບັນຍາຍລັກສະນະຂອງພໍ່ / ແມ່ / ຜູ້ປົກຄອງ
.....

.....
4. ບັນຍາຍເຈດກະຕິຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີຕໍ່ນັກຮຽນ
.....
.....

5. ບັນຍາຍເຈດກະຕິຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີຕໍ່ໂຮງຮຽນ
.....
.....

6. ບັນຍາຍສະຖານທີ່ການເຮັດວຽກ ແລະ ໂອກາດທີ່ເດັກໄດ້ເຮັດວຽກບ້ານ ຫຼື ກ່ຽວກັບການສຶກສາທີ່ເຮືອນ
.....
.....

7. ບັນທຶກຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ທ່ານຄິດວ່າສຳຄັນ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເດັກໄດ້ດີຢູ່ຂຶ້ນ
.....
.....

8. ບັນທຶກຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງຜູ້ປົກຄອງກ່ຽວກັບການສຶກສາຂອງນັກຮຽນ
.....
.....

ການຢາມເຮືອນຈິງເປັນວິທີການ ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງອີກຮູບແບບໜຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄູສອນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນສະພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອົບຮົມລ້ຽງດູ ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອບຄົວບໍ່ວ່າຈະເປັນການສັງເກດ ຫຼື ສຳພາດ ສາມາດນຳມາປະກອບວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນປະເພດອື່ນໆໃນການວິນິດໄສນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງດີ.

➤ **ການໃຊ້ແບບທົດສອບແບບເນັ້ນການປະຕິບັດຈິງ**

ການປະຕິບັດຈິງເປັນການປະເມີນທີ່ມີຄວາມກົງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງຄື: ປະສົບການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຂອງເຮົານີ້ເອງ ປະສົບການລວມທັງການເຮັດ, ການຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນຂະບວນການຂອງປະສົບການ ສະນັ້ນ ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແທ້ຈິງເກີດຈາກການເຮັດທີ່ຕ້ອງພິສູດໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນວ່າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແລ້ວຈິງຍອມຮັບວ່າເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ.

ການໃຊ້ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດທີ່ເປັນການປະຕິບັດຈົງຄວນມີລັກສະນະສໍາຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເປັນບັນຫາທີ່ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ນັກຮຽນ ແລະ ມີຄວາມສໍາຄັນພຽງພໍທີ່ຈະສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ຂອງນັກຮຽນ ໃນລະດັບຊັ້ນນັ້ນໆ.
2. ເປັນບັນຫາທີ່ຮຽນແບບສະພາບຈິງໃນຊີວິດຂອງນັກຮຽນ
3. ແບບທົດສອບວັດຕ້ອງຄວບຄຸມທັງຄວາມສາມາດ ແລະ ເນື້ອໃນຕາມຫຼັກສູດ
4. ນັກຮຽນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ຄວາມຄິດຫຼາຍໆດ້ານ ມາປະສົມປະສານ ແລະ ສະແດງວິທີຄິດ ໃຫ້ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຊັດເຈນ
5. ຄວນມີຄໍາຕອບຖືກໄດ້ຫຼາຍຄໍາຕອບ ແລະ ວິທີການຫາຄໍາຕອບໄດ້ຫຼາຍວິທີ.
6. ມີເກນການໃຫ້ຄະແນນຕາມຄວາມສົມບູນຂອງຄໍາຕອບຢ່າງຊັດເຈນ.

ການປະເມີນໂດຍໃຊ້ແບບຂໍ້ສອບເນັ້ນການປະຕິບັດຈົງ ນອກຈາກຈະໄດ້ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ສິ່ງທີ່ຕາມມາ ອີກປະການໜຶ່ງຄືຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມັກໃນວຽກທີ່ຕົນເອງເຮັດ. ຍິ່ງຖ້າວຽກນັ້ນມີຄວາມໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ການນໍາໄປໃຊ້ໃນຊີວິດຈົງຂອງເຂົາ ການປະເມີນໃນລັກສະນະນີ້ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ວາງແຜນການຮຽນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ພໍໃຈທີ່ຈະສ້າງ ຫຼື ຜະລິດຜົນງານທີ່ມີຄວາມໝາຍນັ້ນອອກມາຢ່າງສະໜໍາສະເໝີ ເຊິ່ງເປັນການພັດທະນາດ້ານຈິດພິໄສ ຈິ່ງເຫັນໄດ້ ແນວທາງນີ້ສາມາດພັດທະນາພຶດຕິກຳທັງສາມດ້ານໄປພ້ອມໆກັນ.

➤ ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນ

ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດທາງດ້ານການຮຽນຂອງ ນັກຮຽນຕັ້ງແຕ່ລະດັບກ່ອນປະຖົມສຶກສາຂຶ້ນມາ ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນນອກຈາກຈະລາຍງານຜົນການຮຽນ ແລະ ພຶດຕິກຳການຮຽນແຕ່ລະວິຊາຄູ່ປະຈຳຊັ້ນ ຍັງບັນຍາຍສະຫຼຸບພຶດຕິກຳທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີໄວ້ ເຊິ່ງຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນ ປະໂຫຍດຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການສຶກສາ ພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນໃນທຸກໆດ້ານ.

ປະໂຫຍດຂອງປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນ

- ໃຊ້ໃນການສຶກສາພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ ຫຼັກຖານທີ່ບັນທຶກໃນປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນຈະໃຊ້ເວລາ ລວບລວມເປັນປົງ ຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນແນວໂນ້ມພັດທະນາການ ແລະ ການຈະເລີດເຕີບໂຕຂອງນັກຮຽນໃນ ດ້ານຕ່າງໆ ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນຂໍ້ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບໂຕນັກຮຽນໃນດ້ານຜົນສໍາເລັດ ຄວາມ ພ້ອມທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄຸນຄ່າຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕນັກຮຽນ ນອກຈາກນັ້ນຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງໃນໂຕຂອງເຂົາ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາໄດ້ຈະເລີນເຕີບໂຕໄປໃນແນວທາງທີ່ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ.
- ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄວາມສາມາດພິເສດຂອງນັກຮຽນ ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນຊ່ວຍໃຫ້ຄຸສອນຮູ້ຈັກນັກຮຽນ ແຕ່ລະຄົນ ແລະ ຈະສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- ໃຊ້ໃນການຊ່ວຍນັກຮຽນແກ້ໄຂບັນຫາສ່ວນຕົວ ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນຊ່ວຍໃຫ້ເບິ່ງເຫັນບັນຫາ ແລະ ສາຍເຫດຂອງບັນຫານັກຮຽນ.

ໃນການບັນທຶກຂໍ້ມູນຈະຕ້ອງລວບລວມ ແລະ ສະສົມໄວ້ໃນຮູບແບບຂອງການບັນທຶກທີ່ສະແດງເຖິງ ພັດທະນາການ ແລະ ຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງນັກຮຽນທຸກໆດ້ານ ເປັນໄລຍະ ເຊິ່ງ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນແນວໂນ້ມ ຂອງການພັດທະນາໃນດ້ານຕ່າງໆຂອງນັກຮຽນໃນອານາຄົດ ສະນັ້ນ ປຶ້ມຕິດຕາມການຮຽນຈຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ ໃຊ້ໃນການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບທີ່ແທ້ຈິງ.

➤ **ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ**

ແຟັມສະສົມຜົນງານໝາຍເຖິງ ບ່ອນທີ່ບັນຈຸຜົນງານ ອາດມີລັກສະນະເປັນກ່ອງ, ກະຕ່າ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ ໃຊ້ໃນການສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຢ່າງມີຈຸດໝາຍ ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາ ເລັດໃນເລື່ອງນັ້ນໆ ຫຼື ຫຼາຍເລື່ອງ ເຊິ່ງ ການສະສົມນັ້ນ ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເລືອກງານ ເກນການເລືອກ ເກນການຕັດສິນໃຈຄວາມສາມາດ ແລະ ຫຼັກຖານການສະທ້ອນຕົນເອງ.

ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ ເປັນເທັກນິກ ວິທີການປະເມີນຜົນການຮຽນ ຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມແພ່ຫຼາຍໃນຕ່າງປະເທດ ແລະ ກໍາລັງເຂົ້າມາມີບົດບາດຕໍ່ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນໃນ ປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນ ດ້ວຍການປະເມີນຜົນຕາມວິທີການນີ້ທີ່ຕິດຢູ່ກັບການສອນທີ່ມີນັກຮຽນເປັນສູນກາງຂອງ ການຮຽນ-ການສອນຢ່າງຊັດເຈນ ເຊິ່ງ ລາຍລະອຽດອື່ນໆ ຈະໄດ້ຮຽນຢ່າງລະອຽດໃນບົດຮຽນຕໍ່ໄປ.

- ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານນັ້ນ ຈະມີສ່ວນປະກອບສໍາຄັນຄື:
- ໃຊ້ວິທີການປະເມີນທັງໝົດວິທີ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລະ ໃຫ້ຄູສອນແຍກປະເມີນຕາມຈຸດປະສົງ
 - ໃຊ້ວິທີການປະເມີນແຟັມສະສົມຜົນງານ ໂດຍໃຊ້ອົງປະກອບ ຫຼື ວິທີການປະເມີນໃນວິທີທັງໝົດທີ່ກ່າວ ມາຂ້າງເທິງ ນໍາສ່ວນທີ່ສໍາຄັນ ຫຼື ສ່ວນທີ່ຈະປະເມີນມາລວບລວມໄວ້ໃນແຟັມສະສົມຜົນງານໃນແຕ່ລະວິ ຊາລຽນຕາມຈຸດປະສົງ ເພື່ອເຮັດການປະເມີນຢ່າງນີ້ກໍ່ໄດ້.

ບົດທີ 4

ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ

1. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

ຂໍ້ສອບອັດຕະໄນແມ່ນຂໍ້ສອບທີ່ມີສະເພາະແຕ່ຄໍາຖາມແລ້ວເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຢ່າງເສລີ ໂດຍການຂຽນບັນລະຍາຍຕາມຄວາມຮູ້ ແລະ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ .

1.2 ຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ຫຼັກການໃຫ້ຄະແນນ

1.2.1 ຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

1. ຂຽນຄໍາອະທິບາຍໃຫ້ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບການຕອບຄໍາຖາມ ເວລາທີ່ໃຊ້ສອບ ແລະ ຄະແນນເຕັມໃນແຕ່ລະຂໍ້.
2. ຄວນໃຊ້ຄໍາຖາມໃນສິ່ງທີ່ຂໍ້ສອບສາມາດວັດໄດ້ດີທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ການບັນລະຍາຍ, ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ວິເຄາະວິຈານຕ່າງໆ ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ເປັນຄວາມຈໍາ.
3. ຄວນຄໍານຶງຄວາມສໍາຄັນຂອງຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ໃນຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດໂດຍເລືອກເອົາສະເພາະຈຸດສໍາຄັນທີ່ສຸດ.
4. ພະຍາຍາມສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ເໝາະກັບເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສອບ.
5. ບໍ່ຄວນໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຕອບເປັນບາງຂໍ້ ເຊັ່ນ ມີ 5 ຂໍ້ ຕອບພຽງ 4 ຂໍ້ ເພາະອາດຈະມີ ການໄດ້ປຽບເສຍປຽບເພາະຂໍ້ສອບຈະມີຄວາມຍາກງ່າຍບໍ່ເທົ່າກັນ ເຮັດໃຫ້ຄະແນນທີ່ໄດ້ນັ້ນປຽບທຽບກັນບໍ່ໄດ້.

1.3 ຫຼັກການກວດໃຫ້ຄະແນນ

1. ສ້າງຂະໜານຕອບໃຫ້ສົມບູນ ແລະ ກໍານົດຄະແນນຂອງແຕ່ລະຄໍາຕອບ
2. ຄວນໃຫ້ຄະແນນຄໍາຕອບທີ່ເປັນການລວບລວມຄວາມຄິດ ລັກສະນະການຂຽນຊັດເຈນການອະທິບາຍ ຖືກຕ້ອງຂອງແຕ່ລະຕອນ.
3. ຄວນກວດຂໍ້ສອບຂອງຜູ້ສອບເທື່ອລະຂໍ້ພ້ອມກັນທຸກຄົນແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍກວດຂໍ້ຕໍ່ໄປ
4. ຄວນປະເມີນຜົນຂອງຄໍາຕອບຕາມທີ່ນັກຮຽນຕອບບໍ່ຄວນເອົາຄວາມຮູ້ສຶກດ້ານອື່ນໆໄປປະປົນ.
5. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄວນມີຜູ້ກວດຢ່າງນ້ອຍ 2 ຄົນຂຶ້ນໄປໃນການກວດຂໍ້ສອບດຽວກັນ.

ຕົວຢ່າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

1. ຈຶ່ງອະທິບາຍຄໍາວ່າ “ ການຂາດດູນການຄ້າ” ຕາມຫຼັກເສດຖະສາດ ?
2. ຍ້ອນຫຍັງຢູ່ເຂດພູພຽງບໍລິເວນຈຶ່ງມີຝົນຕົກຫຼາຍ ?
3. ຢາເສບຕິດມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບແນວໃດ ?

1.4 ຮູບແບບຂອງການຂຽນຄໍາຖາມແບບອັດຕະໄນ

1.4.1 ຖາມເພື່ອໃຫ້ປຽບທຽບວັດຖຸ, ເຫດການ, ສະພາບການຕ່າງໆ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ

ຕົວຢ່າງ - ຈຶ່ງອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານຄຸນປະໂຫຍດລະຫວ່າງໂລຫະ ກັບ ອະໂລຫະ

- ຈຶ່ງສົມທຽບຄວາມສະດວກ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກລະຫວ່າງການຄົມມະນາຄົມທາງນໍ້າ ແລະ ທາງບົກ

1.4.2 ຖາມເພື່ອໃຫ້ຕັດສິນໃຈ

ຕົວຢ່າງ: - ຈຶ່ງແຕ່ງເລື່ອງກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງຕາມໃຈມັກ ?

1.4.3 ຖາມເພື່ອໃຫ້ສາເຫດ ຫຼື ຜົນ

ຕົວຢ່າງ: - ຍ້ອນຫຍັງໃນລະດູໜາວເວລາກາງຄືນຈຶ່ງຍາວກວ່າກາງເວັນ ?
- ຍ້ອນຫຍັງຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງການທາດອາຫານ ?

1.4.4 ຖາມເພື່ອໃຫ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມ

ຕົວຢ່າງ: - ປະຊາທິປະໄຕໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ?
- ໄກ່ງາມຍ້ອນຂົນຄົນງາມຍ້ອນແຕ່ງ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ?

1.4.5 ຖາມເພື່ອໃຫ້ອະທິບາຍ

ຕົວຢ່າງ: - ຢາເສບຕິດມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບແນວໃດ ?
- ເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມໃນໂຮງຮຽນໄດ້ ?

1.4.6 ຖາມເພື່ອວິເຄາະ

ຕົວຢ່າງ: - ຈຶ່ງວິເຄາະຄຳສຸພາສິດທີ່ວ່າ: “ກວາງກິນໝາກຂາມປ້ອມໄປຄາກິນຂີ້ມັງ ມັງຂີ້ບໍ່ໄດ້ສາມມື້ກະຕ່າຍຕ່າຍ” ?

1.4.7 ຖາມເພື່ອໃຫ້ຫາຄວາມສຳພັນຂອງຄຳ ຫຼື ປະໂຫຍກ

ຕົວຢ່າງ: - ເປັນຫຍັງເຄື່ອງໂທລະສານຈຶ່ງນິຍົມໃຊ້ຫຼາຍໃນປັດຈຸບັນ ?

1.4.8 ຖາມເພື່ອສ້າງບັນຫາໃໝ່

ຕົວຢ່າງ: - ການຜະລິດແບບທຳມະຊາດແມ່ນການຜະລິດແນວໃດ ? ຖ້າປະສົບກັບໄພທຳມະຊາດຜົນຜະລິດຈະເປັນແນວໃດ ?

1.4.9 ຖາມເພື່ອລະນຶກເຖິງປະສົບການຄວາມຈິງ

ຕົວຢ່າງ: - ວິທີລ້ຽງໄກ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີມີແນວໃດ ?

1.4.10 ຖາມເພື່ອວິຈານ

ຕົວຢ່າງ: - ສິ່ງຄາມມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມແນວໃດ ?

1.5 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

1.5.1 ຈຸດດີ

- ສາມາດວັດຂະບວນການຄິດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຂຽນ
- ວັດຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນຄ່າໄດ້ດີ
- ສາມາດວັດທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຕ່າງໆໄດ້ດີ.
- ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ງ່າຍໃນການອອກຂໍ້ສອບ
- ຜູ້ຕອບມີອິດສະຫຼະໃນການສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

1.5.2 ຈຸດອ່ອນ

- ການໃຫ້ຄະແນນບໍ່ແນ່ນອນ ຄະແນນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ກວດ ເຊັ່ນ ອາລິມ, ທັດສະນະຄະຕິ, ຕົວໜັງສືເປັນຕົ້ນ.
- ຂາດຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານເນື້ອໃນ ເພາະອອກຂໍ້ສອບໄດ້ໜ້ອຍຂໍ້ຈຶ່ງບໍ່ຄວບຄຸມທຸກ ເນື້ອໃນທີ່ຮຽນມາ.
- ກວດໃຫ້ຄະແນນຍາກເສຍເວລາຫຼາຍ.

2. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ

ຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນຈະປະກອບດ້ວຍ 2 ພາກສ່ວນຄື ຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບ. ຄໍາຖາມຂອງຂໍ້ສອບປາລະໄນແຕ່ລະຂໍ້ຈະເຈາະຈົງສະເພາະຈຸດນ້ອຍໆຂອງເນື້ອໃນບົດຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີຄໍາຖາມຫຼາຍຂໍ້ ສ່ວນຄໍາຕອບນັ້ນຜູ້ຕອບຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການຄິດ ແລ້ວຂຽນຕອບເປັນປະໂຫຍກສັ້ນໆ ຫຼື ຂີດເຄື່ອງໝາຍໃສ່ຄໍາຕອບທີ່ຕ້ອງການເລືອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຕອບຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງອ່ານຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ພ້ອມທັງຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ສົມບູນ
- ເລືອກຄໍາຕອບທີ່ຖືກທີ່ສຸດຈາກຕົວເລືອກທີ່ຜູ້ຂຽນກຳນົດມາແລ້ວ
- ຕ້ອງຕອບຄໍາຖາມຈາກແບບທົດສອບຫຼາຍຂໍ້

2.1 ຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ (True – False)

ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ ຄໍາຖາມທີ່ຖາມໄປນັ້ນຖືກ ຫຼື ຜິດຕາມເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນ ໂດຍທີ່ຜູ້ຕອບຕ້ອງຂຽນຄໍາຖາມວ່າ ຖືກ - ຜິດ , ແມ່ນ - ບໍ່ແມ່ນ, ເຫັນດີ - ບໍ່ເຫັນດີເປັນຕົ້ນ.

2.1.1 ຫຼັກການສ້າງ

- ຂຽນຂໍ້ສອບໃຫ້ເປັນປະໂຫຍກບອກເລົ່າ ແລະ ບໍ່ຄວນຖາມຍາກເກີນໄປ
- ຄວນໃຊ້ພາສາງ່າຍໆເຊັ່ນ:
 - ບໍ່ດີ ຖືກ ຜິດ ທຸກຄົນມີການເທົ່າທຽມກັນ
 - ດີ ຖືກ ຜິດ ລັດຖະທຳມະນູນລະບຸໄວ້ວ່າທຸກຄົນມີສິດເທົ່າທຽມກັນ.
- ຫຼີກເວັ້ນການໃຊ້ຄຳສັບບາງປະເພດທີ່ເປັນການແນະນຳຄໍາຕອບ ເຊັ່ນ ທັງໝົດ , ສະເໝີ, ບໍ່ມີເລີຍ, ທຸກໆ..... ເພາະຄຳສັບປະເພດນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫຍກຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກ ສ່ວນຄຳວ່າອາດຈະ, ບາງຢ່າງ, ບາງຄັ້ງ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫຍກນັ້ນຖືກຫຼາຍກວ່າຜິດ.
- ພະຍາຍາມໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງເຖິງປະລິມານຫຼາຍກວ່າ ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງເຖິງຄຸນນະພາບ ເພາະການໃຊ້ຄຳເວົ້າຫຼາຍ, ໜ້ອຍ, ດີ, ຊົ່ວ ເປັນສິ່ງທີ່ຕັດສິນໃຈຍາກ.
- ເຮັດໃຫ້ຄຳຖາມມີຄວາມຄິດດຽວກັນ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງໜ້າຜິດ ແຕ່ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງຖືກ
- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳສັບທີ່ມີລັກສະນະຄຳສັ່ງ.
- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳປະຕິເສດຊ້ອນກັນ.
- ຖ້າອອກຂໍ້ສອບປະເພດຖືກຜິດທັງໝົດ ຄວນສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ຫຼາຍໆ ເຊັ່ນ 50 , 100 ຫຼື 200 ຂໍ້ ແລະ ຄວນວາງຂໍ້ຖືກຜິດສະຫຼັບກັນຢ່າງບໍ່ມີລະບົບ.
- ຄວນກຳນົດຄະແນນໄວ້ ໃນຄຳອະທິບາຍແນ່ນອນ ເຊັ່ນ ຂໍ້ລະ 1 ຄະແນນ ແລະ ບໍ່ຄວນຫັກຄະແນນ ຫຼື ໃຫ້ຄະແນນຕິດລົບໃນຂໍ້ທີ່ເຮັດຜິດ.

ຕົວຢ່າງ

- 1.....ພູທີ່ສູດທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ ຄືພູເບ້ຍ
- 2.....ເລື່ອງກອງພັນທິສອງເປັນບົດປະພັນຂອງ ສ. ບຸຜານຸວົງ
- 3.....ນ້ຳຂອງໄຫຼຜ່ານປະເທດລາວ ມີຄວາມຍາວ 2.500 ກິໂລແມັດ

2.1.2 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ

2.1.2.1 ຈຸດດີ

- ກວດງ່າຍ ໄວ ຍຸດຕິທາ ແລະ ເປັນປາລະໄນ
- ສາມາດວັດຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິ່ຈໍາໄດ້ດີ

- ສາມາດວັດເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນໄດ້ຫຼາຍກວ່າຂໍ້ສອບແບບອື່ນໆ
- ສາມາດພັດທະນາເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບໄດ້
- ອອກຂໍ້ສອບງ່າຍ ໄດ້ຈາກວນຫຼາຍຂໍ້ ແຕ່ຜູ້ສອບໃຊ້ເວລາເຮັກໜ້ອຍ

2.1.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ນັກຮຽນໄດ້ຄະແນນຈາກການເຕົາ
- ບໍ່ສາມາດວິນິດໄສໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຮັດຜິດເພາະສາເຫດໃດ ?
- ມີຄວາມເຊື່ອໜັ້ນຕໍ່າ ດັ່ງນັ້ນຄວນອອກຂໍ້ສອບ 50 ຂໍ້ຂຶ້ນໄປ
- ສາມາດວັດໄດ້ສະເພາະພຶດຕິກຳຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ
- ສິ່ງເສີມການຮຽນທີ່ບໍ່ດີໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ.

2.2 ຂໍ້ສອບແບບຕອບສັ້ນໆ (Short Answer Items)

ຂໍ້ສອບຈະປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ສົມບູນ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບສະແດງຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາດ້ວຍການຂຽນຕອບເປັນຄຳດຽວ ຫຼື ປະໂຫຍກສັ້ນໆ.

2.2.1 ຫຼັກການສ້າງ

- ຕັ້ງບັນຫາເປັນຮູບຄຳຖາມ ແລະ ຕ້ອງການຄຳຕອບພຽງສັ້ນໆເຊັ່ນ
- ຕ້ອງເປັນຄຳຖາມທີ່ມີຄຳຕອບຕາຍຕົວແນ່ນອນ

ຕົວຢ່າງ

- ເມືອງລະຄອນເພັງຕັ້ງຢູ່ທິດໃຕ້ຂອງແຂວງສາລະວັນ ?
- ປະທານປະເທດລາວຄົນປະຈຸບັນມີຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນວ່າແນວໃດ ?
- ວັນສະຖາປະນາ ສປປ ລາວ ແມ່ນວັນທີ ເດືອນ ປີ ໃດ ?
- ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງລາວຄົນປະຈຸບັນມີຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນວ່າແນວໃດ ?
- ຈິ່ງໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ “ ການປະເມີນ ” ?
- ເລື່ອງ ສິນໄຊ ແມ່ນບົດປະພັນຂອງຜູ້ໃດ ?

2.2.2 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຕອບສັ້ນ

2.2.2.1 ຈຸດດີ

- ສ້າງງ່າຍ ສະດວກ ແລະ ສ້າງໄດ້ໄວ
- ສາມາດຂຽນຄຳຖາມໄດ້ຫຼາຍຂໍ້
- ຂຽນຄຳຕອບໄດ້ງ່າຍກວ່າຂໍ້ສອບອັດຕາໄນ
- ເໝາະສຳລັບວັດພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ ເຊັ່ນ ຖາມກ່ຽວກັບຄຳສັບ, ກົດເກນ, ນິຍາມເປັນ

ຕົນ.

2.2.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ບາງຄັ້ງອາດເກີດບັນຫາໃນການໃຫ້ຄະແນນ ເຊັ່ນ ຜູ້ຕອບໃຊ້ພາສາຜິດພາດ.
- ກວດຍາກກວ່າຂໍ້ສອບປາລະໄນປະເພດກຳນົດຄຳຕອບມາໃຫ້
- ບໍ່ສາມາດວັດພຶດຕິກຳ, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຕ່າ.
- ຍາກທີ່ຂຽນຄຳຖາມໃຫ້ໄດ້ພຽງຄຳຕອບດຽວ

2.3 ຂໍ້ສອບແບບຕື່ມຄໍາ (Completion Items)

ຄໍາຖາມຈະຂຽນປະໂຫຍກໃດໜຶ່ງໄວ້ ແລ້ວຈົ່ງຫວ່າງໄວ້ທາງກາງ ຫຼື ທ້າຍຂອງປະໂຫຍກເພື່ອໄວ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນ. ການຈົ່ງຫວ່າງໄວ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ນັ້ນສາມາດຈົ່ງໄດ້ຫຼາຍຫວ່າງ.

2.3.1 ຫຼັກການສ້າງ

- 1.ພະຍາຍາມຂຽນປະໂຫຍກໃຫ້ຊັດເຈນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບເສຍເວລາໃນການຕີຄວາມໝາຍເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ຜູ້ທີ່ບວດເປັນພະໄດ້ຕ້ອງ.....
ດີ ຜູ້ທີ່ບວດເປັນພະໄດ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ຊາຍ ມີອາຍຸ.....ປີເຕັມຂຶ້ນໄປ.
- 2.ບໍ່ຄວນຈົ່ງຫວ່າງຫຼາຍເກີນໄປຈົນບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າຕ້ອງການຫຍັງເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ.....ຊອກໄດ້ໂດຍເອົາ.....ຫນາໃຫ້.....
ດີ ຄວາມໄວຊອກໄດ້ໂດຍເອົາ.....ຫນາໃຫ້.....
- 3.ຄໍາທີ່ຈະເອົາມາຕື່ມນັ້ນຄວນເປັນຄໍາທີ່ສໍາຄັນເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ໃນປີ 1492 ໂກລໍາບັດໄດ້.....ທະວີບອາເມລິກາ
ດີ ໂກລໍາບັດໄດ້ພົບທະວີບອາເມລິກາ ໃນປີ.....
- 4.ການຈົ່ງຫວ່າງໄວ້ຄວນຈົ່ງໄວ້ທ້າຍປະໂຫຍກ ດຶກວ່າຈົ່ງໄວ້ທາງກາງ ຫຼື ຕົ້ນປະໂຫຍກເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ຄືສັນຍາລັກທາງເຄມີຂອງນໍ້າ
ດີ ສັນຍາລັກທາງເຄມີຂອງນໍ້າຄື:
- 5.ບໍ່ຄວນກ່າຍເອົາປະໂຫຍກໃດໜຶ່ງໃນບົດຮຽນມາຂຽນຖາມໂດຍການຕັດຄໍາສັບໃດໜຶ່ງອອກເພາະຈະເຮັດໃຫ້ ນັກຮຽນຕອບດ້ວຍການເລົ່າບົດຮຽນ.
- 6.ຄວນສ້າງຄໍາຖາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄໍາຕອບທີ່ສັ້ນທີ່ສຸດ.
- 7.ຄວນສ້າງຄໍາຖາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄໍາຕອບພຽງຢ່າງດຽວ.
- 8.ຈົ່ງຫວ່າງເພື່ອຂຽນຄໍາຕອບໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ຄວນຈົ່ງຫວ່າງໃຫ້ເທົ່າກັນ.
- 9.ຄະແນນແຕ່ລະຫວ່າງຄວນໃຫ້ເທົ່າກັນ.
- 10.ຖ້າຫວ່າງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕື່ມມີຫຼາຍຫວ່າງກໍບໍ່ຄວນຂຽນຄໍາຖາມປະເພດນີ້ ເພາະຈະເປັນການແນະນໍາຄໍາຕອບ ເຊັ່ນ ທຸງຊາດລາວມີ.....ສີ ຄື 1. ສີ.....2. ສີ.....3. ສີ.....
- 11.ຖ້າຂຽນປະໂຫຍກບໍ່ດີຈະບໍ່ເປັນຄໍາຖາມ ແບບປາລະໄນເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ສະບູເປັນ.....
ດີ ສະບູເປັນທາດປະສົມລະຫວ່າງ.....ກັບ.....

2.3.2 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຕື່ມຄໍາ

2.3.2.1 ຈຸດດີ

- ສ້າງງ່າຍ ສະດວກ ແລະ ສ້າງໄດ້ໄວ
- ໂອກາດທີ່ຕອບຖືກໂດຍການເດົາມືໜ້ອຍ
- ສາມາດສ້າງຄໍາຖາມເນື້ອໃນເລື່ອງໜຶ່ງໄດ້ຫຼາຍຂໍ້

2.3.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ວັດໄດ້ແຕ່ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈໍາ

ຕົວຢ່າງ

- ປະທານປະເທດຂອງລາວ ຄົນປັດຈຸບັນມີຊື່ແລະນາມສະກຸນວ່າ.....
- ສາຂາຂອງນ້ຳຂອງທີ່ຍາວທີ່ສຸດຄື: ນ້ຳ.....
- ພູທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວຊື່ວ່າ.....ຢູ່ແຂວງ.....

2.4 ຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່ (Matching Test Items)

ຂໍ້ສອບຈະປະກອບດ້ວຍພາກຄຳຖາມ ແລະ ພາກຄຳຕອບ ໂດຍຜູ້ຕອບຈະຕ້ອງຊອກຫາຄູ່ລະຫວ່າງຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນກົງກັນ ຫຼື ພົວພັນກັນຢ່າງມີເຫດຜົນ.

2.4.1 ຫຼັກການສ້າງ

- ຄວນຂຽນຄຳອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ຕອບປະຕິບັດຢ່າງຊັດເຈນ
- ຈຳນວນຂໍ້ໃນພາກຄຳຕອບຄວນໃຫ້ມີຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຂໍ້ຄຳຖາມ.
- ຄຳທີ່ຢູ່ໃນພາກສ່ວນຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບຄວນໃຫ້ເປັນຊະນິດດຽວກັນ.
- ຄຳທີ່ເວົ້າຄູ່ກັນຄວນຢູ່ສະຫຼັບກັນ ຫຼື ອາດຈັດລຽງລຳດັບຕົວອັກສອນເວລາ ຫຼື ຈາກໜ້ອຍ ໄປຫາຫຼາຍ.
- ພະຍາຍາມໃຫ້ພາກຄຳຖາມ ແລະ ພາກຄຳຕອບດຸ່ນດ່ຽງກັນຈຳນວນຂໍ້ຍ່ອຍໃນພາກຄຳຖາມຄວນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ5-8 ຂໍ້ເຊັ່ນ:

ພາກຄຳຖາມມີ 5 ຂໍ້ ພາກສ່ວນຄຳຕອບຄວນມີ 8-10 ຂໍ້

ພາກຄຳຖາມມີ 7 ຂໍ້ ພາກສ່ວນຄຳຕອບຄວນມີ 10-12 ຂໍ້

- ທັງພາກຄຳຖາມ ແລະ ພາກຄຳຕອບຄວນໃຫ້ຢູ່ໃນໜ້າດຽວກັນ.

2.4.2 ລັກສະນະຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ຄວນນຳມາຈັບຄູ່ກັນ

- ຊື່ບຸກຄົນສຳຄັນ ຈັບຄູ່ກັບ ຜົນງານທີ່ເດັ່ນໆ
- ຊື່ນັກປະພັນ ຈັບຄູ່ກັບ ຊື່ປື້ມເລື່ອງ
- ຄຳສັບ ຈັບຄູ່ກັບ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ
- ກົດເກນ ຈັບຄູ່ກັບ ຕົວຢ່າງ
- ເຫດເກນ ຈັບຄູ່ກັບ ວັນທີ ເດືອນ ປີ
- ພະຍາດ ຈັບຄູ່ກັບ ອາການຂອງພະຍາດ
- ວັດຖຸ ຈັບຄູ່ກັບ ໜ້າທີ່ຂອງມັນ
- ສັນຍາລັກ ຈັບຄູ່ກັບ ຄວາມໝາຍ
- ຊື່ປະເທດ ຈັບຄູ່ກັບ ນະຄອນຫຼວງ ໆລໆ

2.4.3 ຈຸດຕິ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່

2.4.3.1 ຈຸດຕິ

- ສ້າງງ່າຍ ແລະ ປະຢັດເວລາ
- ສາມາດຖາມໄດ້ຫຼາຍຂໍ້ໃນເວລາຈຳກັດ
- ເໝາະສຳລັບການວັດຄວາມຈິຈຳ
- ກວດໃຫ້ຄະແນນໄວ ແລະ ສາມາດໃຊ້ຄອມພິວເຕີກວດໄດ້
- ສາມາດພັດທະນາເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບໄດ້

2.4.3.2 ຈຸດອ່ອນ

- ສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ມີການພົວພັນກັນຍາກ
- ວັດພຶດຕິກຳຂຶ້ນສູງໄດ້ໜ້ອຍ
- ຂໍ້ສອບຂໍ້ທີ່ຕອບຕາມຫຼັງ ມີໂອກາດຕອບຖືກໄດ້ງ່າຍ

ຕົວຢ່າງ:

ຄຳຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ນັກຮຽນຂີດເສັ້ນເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງຂໍ້ຄວາມເບື້ອງຊ້າຍມືໃສ່ເບື້ອງຂວາມືທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນ

ປະເທດ	ນະຄອນຫຼວງ
ຫວຽດນາມ	ພະນົມເປັນ
ໄທ	ປັກກິ່ງ
ກຳປູເຈຍ	ໂຕກຽວ
ຈີນ	ຮ່າໂນ້ຍ
ຍີ່ປຸ່ນ	ຢາງກຸ້ງ
	ບາງກອກ
	ໂຮ່ຈິມິນ

2.5 ຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ

ຂໍ້ສອບປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ເປັນປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນ ເພື່ອວັດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດກັບຕົວເລືອກຕັ້ງແຕ່ 3 ຕົວຂຶ້ນໄປໃນຕົວເລືອກນັ້ນຈະມີທັງຄຳຕອບຖືກ ແລະ ຄຳຕອບຜິດທີ່ເປັນຕົວລວງມາໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາ

2.5.1 ຫຼັກການສ້າງ

1. ຄຳຖາມຄວນເປັນປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນແລ້ວໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຖາມ (?) ເພື່ອຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊັ່ນ :

ບໍ່ດີ ໂລກປິ່ນອ້ອມຕົວເອງ

- ກ. ເຮັດໃຫ້ເກີດມີລະດູການ ງ. ໃນທິດທາງດຽວກັນ
- ຂ. ໃຊ້ເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງ ຈ. ເຮັດໃຫ້ເກີດນ້ຳຂຶ້ນນ້ຳລົງ
- ຄ. ເຮັດໃຫ້ເກີດກາງເວັນກາງຄືນ

ດີ ໂລກປິ່ນອ້ອມຕົວເອງເຮັດໃຫ້ເກີດມີປະກົດການຫຍັງ ?

- ກ. ລະດູການ ງ. ນ້ຳຂຶ້ນນ້ຳລົງ
- ຂ. ແຮງດຶງດູດ ຈ. ເດືອນຂຶ້ນເດືອນແຮມ
- ຄ. ກາງເວັນກາງຄືນ

2.5.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ດີໂດຍໃຫ້ຕົວລວງທີ່ມີປະສິດທິພາບໄດ້ ຍາກ ແລະ ໃຊ້ເວລາໃນການສ້າງຫຼາຍ.
- ບໍ່ເໝາະໃນການວັດຄວາມຄິດສ້າງສັນ ການສະເໜີແນວ ຄິດ ແລະ ທັກສະດ້ານການຂຽນ
- ສິ້ນເປືອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງຂໍ້ສອບ.

2.5.3 ຮູບແບບຂອງຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບທີ່ນິຍົມໃຊ້ມີ 3 ປະເພດຄື:

2.5.3.1 ປະເພດຄໍາຖາມດ່ຽວ

ເປັນຂໍ້ສອບເລືອກຕອບທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ຈະຖາມໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ແລະ ສົມບູນໃນຕົວໂດຍບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ອື່ນໆ ໝາຍຄວາມວ່າແຕ່ລະຂໍ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກກັນ.

2.5.3.2 ປະເພດຕົວເລືອກຄົງທີ່

ໃນແຕ່ລະຕອນມີຕົວເລືອກຢູ່ຊຸດໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາຕົວເລືອກເລົ່ານັ້ນແລ້ວໄປຕອບຄໍາຖາມທີ່ກໍານົດມາໄດ້ຫຼາຍຄໍາຖາມ.

2.5.3.3 ປະເພດສະຖານະການ

ຄໍາຖາມຊະນິດນີ້ຈະປະກອບດ້ວຍບົດຄວາມ ຮູບພາບ ຫຼື ບົດເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງມາໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານແລ້ວຕັ້ງຄໍາຖາມຫຼາຍຂໍ້ຫຼາຍດ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງນັ້ນ. ຄໍາຖາມຊະນິດນີ້ມີຄຸນຄ່າທີ່ຈະວັດຜົນສໍາເລັດຂອງການສຶກສາໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ສາມາດວັດສະມັດຖະພາບທາງສະໜອງໄດ້ງ່າຍກວ່າຂໍ້ສອບປະເພດອື່ນ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 4

1. ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາພາສາລາວປະຖົມຕົ້ນ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໂນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?
2. ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາຄະນິດສາດປະຖົມຕົ້ນ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໂນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?
3. ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໂນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?

ບົດທີ 5

ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ

1.ພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ

ບູມ (bloom) ແລະ ຄະນະໄດ້ແບ່ງພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາອອກເປັນ 6 ດ້ານຄື: ຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການນຳໄປໃຊ້, ການວິເຄາະ, ສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ແລະ ແຕ່ລະດ້ານໄດ້ແບ່ງເປັນພຶດຕິກຳຍ່ອຍໆ ລວມທັງໝົດ 21 ພຶດຕິກຳໃນບົດນີ້ຈະເວົ້າເຖິງແຕ່ລະພຶດຕິກຳວ່າມີລັກສະນະແນວໃດ ແລະ ຂຽນຈະຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ.

2.ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ

1. ຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈຳ (Knowledge)

ຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈຳແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສຳນຶກໄດ້ເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ເຄີຍມີປະສົບການມາທັງໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນເຊັ່ນ: ຈາກການຮຽນເນື້ອໃນວິຊາຕ່າງໆ, ຈາກການຟັງວິທະຍຸ, ເບິ່ງໂທລະພາບ, ອ່ານໜັງສືພິມ, ການບອກເລົ່າຕໍ່ກັນມາເປັນຕົ້ນ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ

ບອກ, ເລົ່າ, ຊື້, ລະບຸ, ຈຳແນກ, ທ່ອງ, ລວບລວມ, ປະມວນ, ຈັດລະດັບ, ໃຫ້ຄວາມໝາຍ, ໃຫ້ຄຳນິຍາມ, ເລືອກ, ຂຽນໃສ່ບ່ອນວ່າງ, ຊອກຫາ, ຂຽນປ້າຍ, ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ຖືກກັບ, ກ່າວ, ຫວນຄືນ, ສະກົດ, ເຮັດຄືນ, ຂີດກອງ, ຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ຢ້າຄືນ.

1.1 ຄວາມຮູ້ສະເພາະເລື່ອງ (knowledge of specifics)

1.1.1 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສັບ ແລະ ນິຍາມ (knowledge of terminology)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມແປຄວາມໝາຍຄຳສັບ
- ຖາມຊື່ເອີ້ນສິ່ງຂອງຕ່າງໆ
- ຖາມຄວາມໝາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍ, ຮູບພາບ, ສັນຍາລັກ

ຕົວຢ່າງ:

- 1.ສັກກຸນາແປວ່າຫຍັງ ?
- 2.ວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ແມ່ນວັນສຳຄັນຫຍັງຂອງ ສ.ປ.ປ ລາວ ?
- 3.ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີມີໜ້າທີ່ຫຍັງ ?
- 4.ເມືອງຫຼວງຂອງປະເທດລາວຊື່ວ່າຫຍັງ ?
- 5.ໄມ້ວັດໃຊ້ວັດຫຍັງ?
- 6.? ເອີ້ນວ່າເຄື່ອງໝາຍຫຍັງ ?

1.1.2 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບກົດເກນ ແລະ ຄວາມຈິງສະເພາະເລື່ອງ (knowledge of specific facts)

ລັກສະນະການຖາມມັກຖາມກ່ຽວກັບ

- ສຸດ, ກົດເກນ
- ຄຸນສົມບັດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ
- ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເນື້ອເລື່ອງເຊັ່ນ: ໃຜ, ເຮັດຫຍັງ, ຢູ່ໃສ, ເວລາໃດ, ແນວໃດ...
- ຂະໜາດ, ເວລາ, ຈຳນວນ ແລະ ສະຖານທີ່
- ຈຸດປະສົງ, ປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດ
- ສາເຫດ ແລະ ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ງລງ

ຕົວຢ່າງ:

1. ຜົນບວກມຸມໃນຂອງຮູບສາມແຈມີຈັກອົງສາ ? (180 ອົງສາ)
2. ແຂວງທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດຂອງປະເທດລາວແມ່ນແຂວງໃດ ? (ຜົ້ງສາລີ)
3. ຜັກບັ້ງມີປະໂຫຍດແນວໃດ ? (ບຳລຸງຮັກສາຕາ)
4. ໜຶ່ງປີ ມີຈັກເດືອນ ? (12 ເດືອນ)
5. ປະຈຸບັນພົນລະເມືອງລາວມີຈັກຄົນ ?

1.2 ຄວາມຮູ້ໃນວິທີການປະຕິບັດ (knowledge of ways and means of dealing with specifics)

1.2.1 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະບຽບແບບແຜນ (knowledge of conception)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມກ່ຽວກັບລະບຽບປະຕິບັດຕ່າງໆ
- ຖາມກ່ຽວກັບແບບແຜນ
- ຖາມເຖິງປະເພນີ

ງລງ

ຕົວຢ່າງ

1. ຢູ່ໃນງານສົບຄວນແຕ່ງຕົວແນວໃດ ? (ຊຸດສີດຳ ຫຼື ສີຂາວ)
2. ໃນເວລານັ່ງຮຽນຢູ່ຫ້ອງຮຽນນັກຮຽນບໍ່ຄວນເຮັດແນວໃດ ?
3. ເມື່ອຜູ້ໃຫຍ່ໃຫ້ສິ່ງຂອງເຮົາຄວນກ່າວວ່າແນວໃດ ?

1.2.2 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລຳດັບຂັ້ນ ແລະ ທ່າອ່ຽງ (knowledge of classifications and Categories)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເຫດການວ່າອັນໃດເກີດກ່ອນ - ຫຼັງ
- ຖາມໃຫ້ລະດັບເຫດການຂອງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
- ຖາມໃຫ້ລະດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຫຼາຍໆສິ່ງ
- ຖາມເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນອາດິດວ່າມີຄວາມເປັນມາແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ:

- 1.ປະທານປະເທດຄົນທຳອິດຊອງປະເທດ ສ. ປ.ປ. ລາວຊື່ວ່າແນວໃດ ?
- 2.ສິນຫ້າຂໍ້ທຳອິດເວົ້າເຖິງຫຍັງ ?
- 3.ຄົນທີ່ສຸບຢາຫຼາຍມັກຈະເປັນພະຍາດຫຍັງ ?

1.2.3 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈັດປະເພດ (knowledge of classification and categories)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ຈັດຊະນິດ, ປະເພດ, ໝວດໜຸ່ຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດໃຫ້
- ຖາມໃຫ້ບອກຊື່ຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດ ຫຼື ໝວດດຽວກັນກັບຄຳທີ່ກຳນົດໃຫ້

ຕົວຢ່າງ

- 1.ປາຫຍັງໃນປະເທດລາວທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ ?
ກ. ປາຄໍ່ ຂ. ປາເອີນ
ຄ. ປາບຶກ ງ. ປາຝາ
2. ຂໍ້ໃດຈັດເປັນປະເພດອາຫານໃນໝວດໂປຼຕິນ ?
ກ. ລຳໄຍ ຂ. ຖົ່ວ
ຄ. ເຂົ້າ ງ. ກ້ວຍ

3. ຈັດເປັນເລກສ່ວນໃດ ?

1.2.4 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະດັບຄາດໝາຍ (knowledge of Criteria)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມກ່ຽວກັບຄາດໝາຍຄຸນສົມບັດ
- ເອກະລັກຂອງສິ່ງຂອງອັນໃດອັນໜຶ່ງ

ຕົວຢ່າງ

- 1.ຂໍ້ໃດເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງຮູບສາມແຈທ່ຽງ ?
ກ. ພື້ນສິ້ນກວ່າຂ້າງ ງ. ສອງຂ້າງເທົ່າກັນ
ຂ. ລວງສູງຍາວກວ່າພື້ນ ຈ. ທັງສາມມຸມເປັນມຸມແຫຼມ
ຄ. ມຸມເທິງເປັນມຸມແຫຼມ
2. ອາຫານທີ່ດີມີລັກສະນະແນວໃດ ?
ກ. ແຊບ ງ. ກິ່ນຫອມໜ້າກິນ
ຂ. ລາຄາແພງ ຈ. ຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂງແຮງ
ຄ. ອົ່ມຢູ່ເທິງ
- 3.ຜ້າໃໝ່ທີ່ດີມີຄຸນລັກສະນະແນວໃດ ?
ກ. ລາຄາຖືກ ງ. ເກັບຮັກສາງ່າຍ
ຂ. ຊັກລືດງ່າຍ ຈ. ເນື້ອລະອຽດນິ້ມດີ
ຄ. ນ້ຳໜັກຫຼາຍ

1.2.5 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການ (knowledge of Methodology)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເທັກນິກ ຫຼື ວິທີການທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະຕິບັດວຽກນັ້ນໆ ວ່າມີຂັ້ນຕອນການເຮັດຢ່າງໃດ
- ຖາມວິທີການປະຕິບັດຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດ

ຕົວຢ່າງ

1. ຂໍ້ໃດເປັນການກໍາຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຜິດວິທີ ?
ກ. ຖິ້ມລົງຊຸມ ງ. ກອງປະໄວ້ເປັນບ່ອນ
ຂ. ເອົາໄປຈູດ ຈ. ຖິ້ມລົງຊຸມແລ້ວເອົາບຸນຂາວຖິ້ມ
ຄ. ຊຸດຊຸມຝັງ
2. ຂໍ້ໃດຊອກຄໍາຕອບໄດ້ ໂດຍໃຊ້ວິທີຄູນ ?
ກ. $4+5+6$ ງ. $6-5-4$
ຂ. $5+5-5$ ຈ. $6+6+6$
ຄ. $6-5+4$
3. ເວລາໃກ້ຈະສອບເສັງນັກຮຽນຄວນຕຽມຕົວແນວໃດ ?
ກ. ພັກຜ່ອນ ງ. ຈ້າງຄູພິເສດມາສອນໃຫ້
ຂ. ຕັ້ງໜ້າອ່ານປຶ້ມ ຈ. ທົບທວນສະເພາະຕອນທີ່ສໍາຄັນ
ຄ. ອ່ານແດ່ພັກຜ່ອນແດ່

1.3 ຄວາມຮູ້ໃນໃຈຄວາມຂອງເລື່ອງ (knowledge of universals and abstractions in the field)

1.3.1 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຫຼັກວິຊາການ ແລະ ການຂະຫຍາຍ (knowledge of principles and generalizations)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ບອກຄະຕິ ຫຼື ຫົວໃຈບົດເລື່ອງ
- ຖາມໃຫ້ນໍາເອົາຫຼັກການນັ້ນໆໄປພົວພັນເລື່ອງອື່ນໆ

ຕົວຢ່າງ:

1. ຈໍານວນຂອງຜູ້ແທນລາດຊະດອນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງຂອງລາວຂຶ້ນກັບອັນໃດ ?
2. ທຸກໆສາດສະໜາຈະສອນຄົນໃຫ້ເປັນແນວໃດ?
3. ຍີ່ປຸ່ນ, ຟີລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍມີສິ່ງໃດແຕກຕ່າງກັບລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
(ອາຫານ, ສາດສະໜາ, ພູມິປະເທດ, ວັດທະນະທໍາ)

1.3.2 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບທິດສະດີ ແລະ ໂຄງສ້າງ (knowledge of theories and structures)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເພື່ອຮູ້ວ່ານັກຮຽນສາມາດລະນຶກ ແລະ ນໍາຄວາມສໍາພັນຈາກທິດສະດີ ແລະ ຫຼັກວິຊາຕ່າງໆມາສະຫຼຸບເປັນເນື້ອໃນໃຫຍ່ດຽວກັນ ຫຼື ບໍ່

ຕົວຢ່າງ:

1.ຮູບສາມແຈສະເໝີ, ຮູບດອກຈັນ ແລະ ຮູບຈະຕຸລັດ ມີລັກສະນະຄືກັນຂໍໃດ ?

- ກ. ມຸມ ຂ. ຂ້າງ
ຄ. ເນື້ອທີ່ ງ. ຂະໜາດ

2. ຕົ້ນເຂົ້າ, ຕົ້ນໄຜ່ ແລະ ຕົ້ນຫຍ້າເປັນພືດປະເພດດຽວກັນຍືດສິ່ງໃດເປັນຫຼັກ ?

(ອາຍຸ, ຮາກ, ບ່ອນຢູ່ , ຂະໜາດ)

3. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມເຂົ້າໃຈ

3.1 ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Comprehension)

ຄວາມເຂົ້າໃຈໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການແປຄວາມ ຕິຄວາມ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຈາກສື່ຄວາມໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ ນັ້ນກໍຄືພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ເປັນພຶດຕິກຳທີ່ສາມາດດັດແປງແກ້ໄຂສິ່ງຍາກມາເປັນສິ່ງງ່າຍ ສິ່ງ ຊັບຊ້ອນໃຫ້ເປັນສິ່ງເປັນສິ່ງທຳມະດານັ້ນເອງ ຄວາມເຂົ້າໃຈຈຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຈຳ ແຕ່ຈະເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ ກໍຕ້ອງມີພື້ນຖານຄວາມຈຳເໝືອນກັນ ຄົນທີ່ສາມາດອ່ານພຶດຕິກຳຂອງສັດ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນປາກກົກ ເດົາ ເຫດການອັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນອານາຄົດໄດ້ດີເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຶດຕິກຳຄວາມເຂົ້າໃຈທັງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ຈຶ່ງແຍກພຶດຕິກຳຄວາມເຂົ້າໃຈອອກດ້ວຍ 3 ປະການ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ອະທິບາຍ (ໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າ), ປຽບທຽບ, ແປຄວາມໝາຍ, ຕິຄວາມໝາຍ, ສະຫຼຸບຫຍໍ້

ບອກໃຈຄວາມສຳຄັນ, ຂະຫຍາຍຄວາມ, ລົງຄວາມເຫັນ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ຄາດການ, ຄາດຂະເນ , ການ ເດົາ, ການປະມານ, ຈັດປະເພດ, ພັນລະນາ, ພິຈາລະນາ, ຮັບຮູ້, ລາຍງານ. ຄັດຈ້ອນ, ຈັດຕາມລຳດັບ, ປ່ຽນ, ແປ ສັບ, ຕາມຮອຍ.

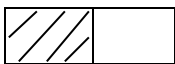
3.1.1 ການແປຄວາມໝາຍ (Translation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງຮູບພາບ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ
- ຖາມໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງສັນຍາລັກ, ສູດ, ກົດເກນ, ກູາຟ ແລະ ຕາຕະລາງຕົວເລກ
- ໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງພຶດຕິກຳ ແລະ ປະກົດການ

ຕົວຢ່າງ

1.

ສ່ວນທີ່ຂີດມີຄ່າເທົ່າໃດ ? ()

2. ໂຊເຟີຕິນຜິໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ?

3. ອາຊີບຄູປຽບເໝືອນເຮືອຈ້າງໝາຍຄວາມວ່າອາຊີບຄູເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ລາຍໄດ້ໜ້ອຍ ຄ. ຂາດການເບິ່ງແຍງ
ຂ. ບໍ່ມີກຽດ ງ. ຮັບຜິດຊອບແຕ່ງານຫຼັກ

4. ເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ 2 ຄົນມີເງິນລວມກັນທັງມີດ 12 ກົບຜູ້ເປັນອ້າຍມີຫຼາຍກວ່ານ້ອງ 2 ເທົ່າຈາກຂໍ້ຄວາມນີ້ຂຽນເປັນສົມຜົນໄດ້ແນວໃດ ?

- ກ. $X + X = 12$ ຂ. $2X - x = 12$
- ຂ. $12 - x = 12$ ງ. $2X + X = 12$

3.1.2 ການຕີຄວາມໝາຍ (Interpretation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ຕີຄວາມໝາຍຂອງເລື່ອງລາວທັງໝົດອອກມາໃນແງ່ມຸມຕ່າງໆ
- ໃຫ້ຄົ້ນຫາຈຸດປະສົງ, ຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ຄະຕິນິຍົມຂອງຜູ້ແຕ່ງ
- ໃຫ້ແປຫຍໍ້ເລື່ອງລາວຕ່າງໆອອກມາເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບ

ຕົວຢ່າງ:

1. ຈາກຂໍ້ຄວາມ “ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕອບແທນບຸນຄຸນຂອງພວກທ່ານໄດ້ແນວໃດ”
ຜູ້ເວົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຜູ້ຟັງແນວໃດ (ຊາບຊຶ່ງໃນນ້ຳໃຈຂອງຜູ້ຟັງ)
2. ຄູ່ຜູ້ນີ້ໄປສອນຫ້ອງໃດນັກຮຽນກໍ່ເສັງຕົກສະແດງວ່າຄູ່ຜູ້ນີ້ເປັນແນວໃດ

3.1.3 ການຂະຫຍາຍຄວາມ (Extrapolation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ການຄາດຄະເນເລື່ອງລາວກ່ອນທີ່ຈະເກີດເລື່ອງນີ້ ຫຼື ຫຼັງເກີດເລື່ອງນີ້
- ຖາມໂດຍສົມມຸດສະຖານະການຂຶ້ນ
- ຝຶກໃຊ້ຂໍ້ແທ້ຈິງສ່ວນຍ່ອຍໄປຄາດຄະເນສ່ວນໃຫຍ່ຢ່າງມີເຫດຜົນ

ຕົວຢ່າງ :

1. ຖ້າຄົນຊົນນະບົດຍົກຍ້າຍເຂົ້າມາໃນຕົວເມືອງວຽງຈັນທຸກໆປີຕໍ່ໄປເມືອງວຽງຈັນຈະເປັນແນວໃດ ?
 2. ເມື່ອນ້ຳມັນຂຶ້ນລາຄາກິດຈະການປະເພດໃດຈະຂຶ້ນລາຄາທັນທີ ?
- ກ. ກໍ່ສ້າງ ຂ. ຄ້າຂາຍຍ່ອຍ
 - ຄ. ລົດໂດຍສານ ງ. ຕົກຂະໜ່າ

4.ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດດ້ານການນຳໃຊ້

4.1. ການນຳໄປໃຊ້ (Application)

ໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາໂດຍກົງ ຫຼື ໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການນຳເອົາສິ່ງໜຶ່ງໄປໃຊ້ໄດ້ ແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເມື່ອເຫັນຄຳວ່ານຳໄປໃຊ້ກໍ່ມັກນຶກເຖິງຄວາມສາມາດໃນການນຳສິ່ງທີ່ເຂົາແນະນຳ ແລ້ວໄປໃຊ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນ ເຂົາແນະນຳວ່າ ມີດໃຊ້ສຳລັບການຕັດເຊືອກ ຖ້າເອົາມີດໄປຕັດເຊືອກໄດ້ ກໍ່ນຶກວ່າ ມີ ຫົວດ້ານນຳໄປໃຊ້ ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງການນຳໄປໃຊ້ໃນທີ່ນີ້ບໍ່ເໝືອນກັບການນຳໄປໃຊ້ດັ່ງທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງ ການ ນຳໄປໃຊ້ໃນການວັດຜົນເປັນຄວາມສາມາດໃນການນຳຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຕີມມາໃຊ້ແກ້ບັນຫາໃນ ສະຖານະການໃໝ່ນັ້ນ ຄື ການແກ້ບັນຫາໃນຮູບແບບໃໝ່ ແຕ່ອາໄສປະສົບການເດີມນັ້ນເອງ ວິທີການແກ້ບັນຫານັ້ນ ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູ ຫຼື ຜູ້ອື່ນມາຫຼາຍຢ່າງເຜີໄປພົບກັບບັນຫາໃໝ່ ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍພົບມາກ່ອນເລີຍ ຖ້າສາມາດແກ້ ບັນຫານັ້ນໄດ້ສະແດງວ່າເດັກຄົນນັ້ນມີຫົວການນຳໃຊ້ ວິທີການຂຽນຂໍ້ສອບຈຶ່ງພະຍາຍາມສ້າງສະຖານະການໃໝ່ຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ສອນວ່າ ຖ້າຈະຕັດເຊືອກກໍ່ຄວນໃຊ້ມີດ ຖ້າກໍ່ລະນີບໍ່ມີມີດເອົາຫຍັງຈະໃຊ້ຕັດເຊືອກແທນ ເດັກຕອບ ຄຳຕອບ ລັກສະນະນີ້ໄດ້ ສະແດງວ່າມີຫົວດ້ານການນຳໃຊ້.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການວິເຄາະ

ຈຳແນກ, ໄຈ້ແຍກ, ຫາເຫດ ແລະ ຜົນ, ຫາຄວາມພົວພັນ, ຫາຂໍ້ສະຫຼຸບ, ຫາຫຼັກການ, ຫາຂໍ້ອ້າງອີງ, ຫາຫຼັກ
ຖານ, ກວດສອບ, ຈັດກຸ່ມ , ລະບຸ , ຊື່, ວິເຄາະ, ຈັດປະເພດ, ຈັດເປັນປະເພດ, ປຽບທຽບ, ຄວາມແຕກຕ່າງ,
ອະພິປາຍ, ຖອດຖອນ, ບົ່ງມະຕິ, ແຜນວາດ, ແຍກ, ຜ່າຕັດ, ສັງເກດ, ຊື່ໃຫ້ເຫັນ, ຕິຕຽນ, ທົດລອງ, ຄຳຖາມ,
ທົດສອບ.

5.1.1 ການວິເຄາະຄວາມສຳຄັນ (Analysis of elements)

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ຄົ້ນຫາລັກສະນະທີ່ເດັ່ນ ຫຼື ຫາມູນເຫດຕົ້ນກຳເນີດ, ສາເຫດ, ຜົນລັບ ແລະຄວາມສຳຄັນທັງປວງຂອງ
ເລື່ອງຕ່າງໆ

-ຕອນໃດເປັນສົມມຸດຖານ ຫຼື ຕອນໃດເປັນສະຫຼຸບຜົນ ຫຼື ເປັນຄຳອ້າງອີງສະໜັບສະໜູນ
ຕົວຢ່າງ:

- 1.ສາເຫດສຳຄັນຂອງການເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຕະຫຼາດສາລະວັນປີ 2013 ແມ່ນອັນໃດ ?
2. ແມ່ນ້ຳຫຍັງໃນລາວທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ?

ກ. ນ້ຳອູ່	ຄ. ນ້ຳເທີນ
ຂ. ນ້ຳງື່ມ	ງ. ນ້ຳງຽບ
- 3.ອັນໃດແມ່ນສາຍເຫດສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕຸ້ຍ

ກ. ການກິນອາຫານ	ຄ. ການເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິຂອງຕ່ອມ
ຂ. ການອອກກຳລັງກາຍ	ງ. ການເຜົາຜານອາຫານຂອງຮ່າງກາຍ
4. ຄວນຕັ້ງຊື່ເລື່ອງນີ້ວ່າແນວໃດ ?

5.1.2 ການວິເຄາະການພົວພັນ (Analysis of relationships)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເລື່ອງກັບເລື່ອງ
- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຫຼາຍຂໍ້ປົກຄ້ອຍກັບເລື່ອງທັງໝົດ
- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຂໍ້ປົກຄ້ອຍກັບຂໍ້ປົກຄ້ອຍ
- ຄວາມສຳພັນທາງດຽວກັນ (ແພດ - ພະຍາບານ)
- ຄວາມສຳພັນທາງກົງກັນຂ້າມ (ຫຼາຍ - ໜ້ອຍ)

ຕົວຢ່າງ

- 1.ສອງສິ່ງໃດຕໍ່ໄປນີ້ສຳພັນກັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?

ກ. ດິນກັບຄົນ	ຂ. ສັດກັບພືດ
ຂ. ຄົນກັບສັດ	ງ. ພືດກັບນ້ຳ
2. ສອງສິ່ງໃດບໍ່ມີການພົວພັນ ?

ກ. ລັດສະໝີກັບວົງມົນ	ຂ. ລັດສະໝີກັບເມັດເຄິ່ງກາງ
ຄ. ລວງຮອບກັບເນື້ອທີ່ຂອງວົງມົນ	ງ. ລວງຮອບກັບເສັ້ນຜ່າສູນກາງ

5.1.3 ການວິເຄາະຫຼັກການ (Analysis of organizational principles)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ຈັບເຄົ້າເລື່ອງໃຫ້ໄດ້ວ່າເລື່ອງນັ້ນອີງໃສ່ຫຼັກການໃດ
- ມີລະບຽບວິໄນໃນການຮຽບຮຽງ ແລະ ມີເຄົ້າໂຄງສ້າງແນວໃດ

ຕົວຢ່າງ

1.ການເຄື່ອນທີ່ຊະນິດໃດໃຊ້ຫຼັກການຜິດກັບຊະນິດອື່ນ

- ກ. ຈະຫຼວດ ຄ. ເຮືອບິນອາຍຜິນ
- ຂ. ບັງໄຟ ງ. ເຮືອບິນໜາກປິ່ນ

2. ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ “ ວິທະຍຸເປັນເຄື່ອງມືສື່ສານທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍ ” ຄຳເວົ້າດັ່ງກ່າວຢຶດຫຼັກການໃດ?

- ກ. ເພາະມີຈຳນວນຜູ້ຟັງຫຼາຍ
- ຂ. ສາມາດອອກຂ່າວໄດ້ວ່ອງໄວ
- ຄ. ສາມາດອອກຂ່າວໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ
- ງ. ປະຊາຊົນມັກຟັງຫຼາຍກວ່າມັກອ່ານ

6. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການສັງເກດ

6.1 ການສັງເກດ (Synthesis)

ການສັງເກດຄື ຄວາມສາມາດໃນການລວມສິ່ງຕ່າງໆຕັ້ງທີ່ສອງສິ່ງຂຶ້ນໄປເຂົ້າດ້ວຍກັນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສິ່ງໃໝ່ອີກ ຮູບໜຶ່ງມີຄຸນລັກສະ ໂຄງສ້າງ ຫຼື ໜ້າທີ່ໃໝ່ແປກແຕກຕ່າງໄປຈາກເດີມກ່ອນນຳມາລວມກັນ ການນຳເອົາຜ້າເສດທີ່ເຂົ້າຖົ່ມ ມາຫຍິບ ຫຼື ປະກອບຂຶ້ນເປັນຜ້າຊັດຕິນ ສະລັບສີຢ່າງສວຍງາມຂາຍໄດ້ລາຄາແພງ ສະແດງວ່າຄົນຄິດເຮັດແບບນີ້ມີຄວາມສາມາດດ້ານສັງເກດນັ້ນເອງນັກວິທະຍາສາດເອົາ ຣີໂດແຊນລວມຕົວກັບອີກຊີ ແລ້ວກາຍເປັນນ້ຳຂຶ້ນມາ ນັກຄະນິດສາດເອົາຄວາມຮູ້ຄະນິດສາດສ່ວນຍ່ອຍໆມາປະສົມປະສານກັນຈົນເກີດເປັນສູດ, ກົດເກນໃໝ່ສິ່ງເລົ່ານີ້ເປັນການໃຊ້ຄວາມສາມາດດ້ານສັງເກດທັງນັ້ນການສັງເກດມີທັງລະດັບງ່າຍ ແລະ ລະດັບຍາກ ເດັກນ້ອຍ ຫຼື ຜູ້ໃຫຍ່ກໍ່ຈະສາມາດສອນໃຫ້ເກີດໄດ້ແຕ່ຄົນລະລຳດັບຄວາມໃໝ່ແປກທີ່ເຂົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຂອງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຖືເປັນຜົນການສັງເກດໄດ້ເໝືອນກັນ.

ການສັງເກດເປັນຄວາມສາມາດດ້ານຄວາມຄິດສ້າງສັນ ຫຼື ຄິດລິເລີ່ມສິ່ງແປກຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນການສອນໃຫ້ເດັກຄິດລິເລີ່ມເປັນຂໍ້ເປັນການສອນໃຫ້ເດັກສັງເກດເປັນ ການອອກຂໍ້ສອບວັດຕ້ອງວັດວ່າເດັກເກີດພຶດຕິກຳດ້ານນີ້ ຫຼື ບໍ່ ບັນຫາການຂຽນຂໍ້ສອຍຈິ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າຈະຂຽນວັດລັກສະນະໃດດີ.

ການຂຽນຄຳຖາມໂດຍທົ່ວໄປຈິ່ງຕ້ອງນິຍາມການສັງເກດໃຫ້ດີກ່ອນວ່າຢູ່ໃນຮູບໃດແດ່ ບູມ (Bloom, 1956) ໄດ້ແບ່ງການສັງເກດອອກເປັນ 3 ດ້ານຄື:

- 1.ການສັງເກດບົດຄວາມ
2. ການສັງເກດແຜນງານ
3. ການສັງເກດຄວາມສຳພັນ

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໜາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການສັງເກດ
 ຂຽນບັນລະຍາຍ, ອະທິບາຍ, ເລົ່າ, ບອກ, ຮຽບຮຽງ, ສ້າງ, ຈັດ, ປະດິດ, ແຕ່ງ, ຕັດແປງປັບ, ແກ້ໄຂ, ເຮັດໃໝ່ ອອກແບບ ປະຕິບັດ, ຄິດເລີ່ມ , ຕັ້ງສົມມຸດທິຖານ, ຕັ້ງຈຸດມຸ່ງໝາຍ, ເດົາ , ແຈກແຈງລາຍລະອຽດ, ຈັດໝວດໝູ່, ສະຖານະການ, ວິທີແກ້ບັນຫາ

6.1.1 ການສ້າງເຄາະບົດຄວາມ (Production of unique communication)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ເລື່ອງລາວທີ່ກຳນົດໃຫ້
- ໃຫ້ສ້າງເຄາະມາເປັນຮູບພາບ
- ໃຫ້ສ້າງເຄາະມາເປັນຄຳເວົ້າ
- ໃຫ້ສ້າງເຄາະໂດຍການຂຽນ
- ໃຫ້ແຕ່ງກາບກອບ, ໂຄງ, ສານ, ບົດເພງ, ນິທານເລື່ອງອື່ນໆ
- ໃຫ້ບັນຍາຍພາບທີ່ກຳນົດໃຫ້
- ໃຫ້ວາດພາບຈາກຈິນຕະນາການ

ຕົວຢ່າງ

- 1.ຈົ່ງແຕ້ມຮູບກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ?
- 2.ໃຫ້ແຕ້ມກ່ຽວກັບໂຮງຮຽນຄຸນະພາບ ?
- 3.ໃຫ້ຕໍ່ຂໍ້ຄວາມຈາກປະໂຫຍກ “ ສຳລັບບາງຄົນການສ້າງຄວາມດີຍາກກວ່າການສ້າງຄວາມຊົ່ວຍ້ອນວ່າ
.....”
- 4.ເລື່ອງພະເຫວດສັນດອນເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມດີຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນຂໍ້ໃດ ?
 - ກ. ຄວາມພາກພຽນ ຂ. ຄວາມເສຍສະຫຼະ
 - ຂ. ຄວາມກະຕັນຍູ ງ. ຄວາມເມດຕາກະລຸນາ

6.1. 2 ການສ້າງເຄາະແຜນງານ (production of plans and proposed set of operations)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງໂຄງສ້າງໂຄງການ ຫຼື ວາງແຜນກິດຈະກຳຕ່າງໆຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃຫ້
- ໃຫ້ສະເໜີວິທີການກວດສອບສົມມຸດຖານ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຕ່າງໆວ່າຈະດຳເນີນແນວໃດ ?
- ໃຫ້ກຳນົດຂອບເຂດ ຂອງວຽກງານ ຫຼື ໂຄງການຕ່າງໆ
- ໃຫ້ວາງແຜນທີ່ຈະຄວບຄຸມ ຫຼື ປ້ອງກັນຜົນເສຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ

ຕົວຢ່າງ

- 1.ສົມມຸດວ່ານັກຮຽນຈະໄປທັດສະນະສຶກສາຢູ່ປ່າດົງຕີບນັກຮຽນຈະກຽມຫຍັງ?
- 2.ສົມໝາຍຈັບຍູງ 10 ໂຕມາຂັງໄວ້ໃນກັບທີ່ເປັນຕາໜ່າງລວດເປັນເວລາ 2 ວັນປະກົດວ່າຍູງຕາມໄປ 5 ໂຕ ຖ້າເຂົາ
ຕ້ອງການຮູ້ວ່າຍູງຕາຍເພາະນ້ຳ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ ເຂົາຄວນເຮັດແນວໃດ ?
 - ກ. ແຊ່ກັບໄວ້ໃນນ້ຳ ຂ. ພິ່ນນ້ຳໃນກັບໃຫ້ຊຸ່ມ
 - ຄ. ຕັ້ງຖັງນ້ຳນ້ອຍໆໄວ້ໃນກັບ ງ. ພິ່ນລະອອງນ້ຳໃຫ້ຍູງປຽກ

6.1.3 ການສ້າງເຄາະຄວາມສຳພັນ (Derivation of a set abstract relations)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ຜູ້ສອບລອງສະຫຼຸບເລື່ອງລາວຕ່າງໆ
- ໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຫາວ່າປະກົດການໜຶ່ງໆ ຫຼື ໃນການລາຍງານຍ່ອຍຊຸດໜຶ່ງມີເນື້ອໃນແນວໃດແດ່ທີ່ສຳພັນກັນ
- ກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ແລ້ວສົມມຸດໃຫ້ມີສະຖານະການອື່ນເກີດຂຶ້ນແລ້ວຖາມໃຫ້ສະຫຼຸບຂໍ້ຢຸດຕິຂອງເລື່ອງ

7.1.1 ການປະເມີນຜົນໂດຍອາໄສຄວາມຈິງພາຍໃນ (Judgment in terms of internal)

ແມ່ນການຕັດສິນຄຸນຄ່າຂອງສິ່ງນັ້ນໆ ຕາມຄຸນສົມບັດ ເນື້ອໃນ ວິທີການ ຕາມບົດຄວາມນັ້ນໆ

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ນິໄສວ່າບົດລາຍງານ, ເລື່ອງລາວ ຫຼື ບົດຄວາມນັ້ນມີຄຸນນະພາບໃນດ້ານຕ່າງໆສູງ - ຕໍ່າພຽງໃດ ຕົວຢ່າງ

1. ເດັກນ້ອຍເຈັບຫົວໄປຊື້ຢາກິນເອງດີ ຫຼື ບໍ່
2. ການປູກເຫັດເພືອງໃນລະດູຝົນເຮັດໄດ້ ຫຼື ບໍ່
 - ກ. ໄດ້ເພາະເຫັດເພືອງມັກນ້ຳ
 - ຂ. ໄດ້ແຕ່ຄວນມີຫຼັງຄາກັນຝົນ
 - ຄ. ບໍ່ໄດ້ເພາະອາກາດຊຸ່ມເກີນໄປ
 - ງ. ບໍ່ໄດ້ເພາະມີນ້ຳຊ້ຽເຮັດໃຫ້ເຊື້ອເຫັດເນົ່າ

7.1.2 ການປະເມີນຜົນໂດຍອາໄສຄວາມຈິງພາຍນອກ (Judgment in terms of external criteria)

ແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຂອງສິ່ງນັ້ນໆ ໂດຍທຽບກັບເລື່ອງລາວ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆທີ່ຢູ່ນອກເລື່ອງລາວ ຫຼື ເຫດການນັ້ນ.

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ວິໄນໄສຈະລະນາ ຫຼື ຕັດສິນ ໂດຍກຳນົດເກນໃຫ້

ຕົວຢ່າງ

1. ການໃຫ້ລາງວັນນັກຮຽນທີ່ຮຽນດີຂຶ້ນມີຜົນດີຕໍ່ນັກຮຽນແນວໃດ
2. ປະເທດລາວຄວນມີນະໂຍບາຍເລື່ອງການເກີດ ຫຼື ບໍ່ເພາະເຫດໃດ ?
 - ກ. ຄວນເພາະທຸກຄົນມີລູກຫຼາຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີ
 - ຂ. ຄວນເພາະປະຊາຊົນໃນເມືອງມີຄວາມໝາແໜ້ນ
 - ຄ. ບໍ່ຄວນເພາະຍັງມີເນື້ອທີ່ທຳມາຫາກິນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
 - ງ. ບໍ່ຄວນເພາະມັນຂັດຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທາງດ້ານສິນລະທຳ

ສະຫຼຸບ

ການສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ມີຄຸນນະພາບເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ທັງຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໄດ້ຝຶກຢ່າງມີປະສິດທິພາບຜູ້ສ້າງຂໍ້ສອບຕ້ອງມີຄຸນສົມບັດດັ່ງນີ້:

1. ຮູ້ຈັກລັກສະນະຂອງຄຳຖາມທີ່ດີ
2. ຮູ້ວິທີຂຽນຄຳຖາມ
3. ຮູ້ຈັກຊະນິດຂອງຄຳຖາມຕ່າງໆ (ໃນ 6 ລະດັບ)
4. ຮູ້ຈັກຮູບແບບຂອງຄຳຖາມຊະນິດຕ່າງໆ
5. ຝຶກຂຽນ ແລະ ຝຶກວິຈານຄຳຖາມເລື້ອຍໆ
6. ປັບປຸງຄຳຖາມໂດຍວິທີວິເຄາະຂໍ້ສອບ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 5

ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ວັດພຶດຕິກຳທາງດ້ານສະຕິປັນຍາດ້ານໃດແດ່ ?

1. ຈົ່ງບອກສູດທີ່ໃຊ້ການຄຳນວນຫາເນື້ອທີ່ຂອງຮູບຄາງໝູ ?
2. ນັກຮຽນລັກເຄື່ອງຂອງຄົນອື່ນເປັນການຜິດກົດລະບຽບນັກສຶກສາໃນມາດຕາທີ່ເທົ່າໃດ ?
3. ຈົ່ງແຕ່ງກາບກອນ 8 ກ່ຽວກັບວັນຄູ ?
4. ສິນຫ້າຂໍ້ໃດສຳຄັນທີ່ສຸດຕາມຂະນົບທຳນຽມປະເພນີລາວ?
5. ສິນຂໍ້ 5 ມີໃຈຄວາມແນວໃດ ຈົ່ງອະທິບາຍໂດຍສັງເຂບ ?
6. ທ້າວ ແດງ ມີເງິນຢູ່ 5000 ກີບ, ແມ່ເອົາໃຫ້ອີກ 10.000 ກີບ, ຖາມວ່າ: ທ້າວ ແດງມີເງິນເທົ່າໃດ ?
7. ລົມແມ່ນຫຍັງ ? ຈົ່ງບອກປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດຂອງລົມມາ ແນວລະ 3 ຂໍ້ ?
8. $19 \times 30 = 570$ ເລກ 5 ມີຄ່າເທົ່າໃດ ?
9. ລຳເລື່ອງ ແລະ ລະຄອນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແງ່ໃດ ?
10. ຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການວັດຜົນການສຶກສາແມ່ນຂໍ້ໃດ ?
11. ຫ້ອງໜຶ່ງຍາວ 9 ມ, ກວ້າງ 6 ມ, ສູງ 6 ມ ; ຈະຕິດຝາຫ້ອງ 4 ດ້ານ wallper ຂະໜາດ $1\frac{1}{2} \times 2$ ຈະຕ້ອງໃຊ້ wallper ຈັກແຜ່ນ ?
12. ໃບພືດປຽບເໝືອນສ່ວນໃດຂອງເຮືອນ ?
13. ຈົ່ງວິຈານຂໍ້ສອບເສັງຕໍ່ໄປນີ້ຕາມຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບທີ່ໄດ້ສຶກສາໄປແລ້ວ ?
14. ປະເທດໄທຢູ່ທາງທິດໃດຂອງປະເທດລາວ ?
15. ສິນຄ້າທີ່ສິ່ງອອກມີລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ປະເທດລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື ອັນໃດ ?
16. ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ອອກຂໍ້ສອບມີຜູ້ໄດ້ຄະແນນລົງໄປຈົນເຖິງສູນ, ກົງກັບລັກສະນະແບບທົດສອບທີ່ດີຂໍ້ໃດ ?
17. ເປັນຫຍັງຄົນທີ່ຮູ້ກົດໝາຍຈິ່ງໄດ້ປຽບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ ?
18. ເຄື່ອງມືວັດຜົນຊະນິດໃດມີລັກສະນະເໝືອນແພດວິນິດໄສພະຍາດ ?
19. ຖ້າທຳລາຍປ່າໄມ້ໝົດ ປະເທດລາວເຮົາຈະເປັນແນວໃດ ?
20. ເປັນຫຍັງຕົ້ນໄມ້ໃນເຂດໜາວຈິ່ງປົ່ງໃບພ້ອມກັນ ?
21. ຄວາມອ່ອນຊ້ອຍມ່ວນຊື່ນຂອງດິນຕີຂຶ້ນກັບຫຍັງ ?
22. ການຮັບຊື້ເຄື່ອງຂອງຈາກຄົນຂີ້ລັກຜິດກົດໝາຍໃນມາດຕາທີ່ເທົ່າໃດ ?
23. ທ່ານເຫັນພ້ອມ ຫຼື ບໍ່ຕໍ່ປະເທດທົດລອງລະເບີດປະລາມານູ ? ຈົ່ງໃຫ້ເຫດຜົນ ?
24. ມີເນື້ອທີ່ນາ 5 ໄລ່ ໃຫ້ຂຽນໂຄງການວ່າປູກພືດຊະນິດໃດ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ສຸດ?
25. ຖ້າປູກໝາກມ່ວງໃນກະຕ່າ ຈະມີລັກສະນະແນວໃດ ?

ບົດທີ 6 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້

1.ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ

ແບບທົດສອບແບບອີງເກນແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກທີ່ມີການຮຽນ-ການສອນແລ້ວ ຜູ້ຮຽນມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ບໍ່, ເປັນແນວໃດ, ດີຂຶ້ນ, ຫຼື ຄືເກົ່າ ຫຼື ຂີ້ຮ້າຍລົງ

❖ ຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະແບບທົດສອບແບບອີງເກນ

1. ສອບກ່ອນມີການຮຽນການສອນ (pretest) ໂດຍສອບຕາມຈຸດປະສົງຂອງບົດທີ່ເນັ້ນດ້ານພຶດຕິກຳ ທຸກຂໍ້.
2. ສອບຫຼັງມີການຮຽນການສອນແລ້ວ (Post test) ໂດຍໃຊ້ແບບທົດສອບຊຸດດຽວກັນກັບແບບທົດສອບກ່ອນມີການຮຽນການສອນ.
3. ນຳເອົາຜົນການສອບທັງສອງຄັ້ງມາປຽບທຽບກັນເພື່ອເບິ່ງວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນພຽງໃດໂດຍ ນຳເອົາຂໍ້ມູນມາຄຳນວນຫາຄ່າດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບ (sensitivity to instructional effect) “ s “ ໂດຍໃຊ້ສູດດັ່ງນີ້ :

$$s = \frac{R_A - R_B}{T}$$

ເຊິ່ງ S ແມ່ນດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບ

R_A ແມ່ນຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນຖືກຫຼັງການຮຽນ-ການສອນ

R_B ແມ່ນຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນຖືກກ່ອນການຮຽນ-ການສອນ

T ແມ່ນຈຳນວນນັກຮຽນທັງມົດທີ່ເຂົ້າສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ

ຄ່າ S ທີ່ຄຳນວນໄດ້ຕ້ອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງ -1 ເຖິງ 1

ຂໍ້ສອບທີ່ມີຄ່າ S ເປັນຈຳນວນບວກ ຫຼື ມີຄ່າສູງສະແດງເປັນຂໍ້ສອບທີ່ມີຄວາມໄວຕໍ່ຜົນການຮຽນການສອນສູງ

❖ ເກນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດສິນຄ່າດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບມີດັ່ງນີ້

S	ລັກສະນະຂໍ້ສອບ
1	ດີຫຼາຍ
0,80 – 0,99	ດີ
0,60 – 0,79	ຂ້ອນຂ້າງດີ
0,40 – 0,59	ດີປານກາງ
0,20 – 0,39	ພໍໃຊ້ໄດ້
0,01 – 0,19	ບໍ່ດີ
-1 ຫາ 0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້

ຕົວຢ່າງ

ຕາຕະລາງການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນໂດຍວິທີຫາຄ່າ S ວິຊາເຄມີຊັ້ນ ມ 3 ຈຳນວນນັກຮຽນສອບກ່ອນສອນ ແລະ ຫຼັງສອນ 40 ຄົນ.

ຂໍ້ທີ	ຈຳນວນຜູ້ຕອບຖືກ		$S = \frac{R_A - R_B}{T}$	ຕີຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ສອບ
	ກ່ອນຮຽນ R_B	ຫຼັງຮຽນ R_A		
1	0	40	1	ດີຫຼາຍ
2	10	40	0,75	ຂ້ອງຂ້າງດີ
3	5	40	0,87	ດີ
4	20	40	0,5	ປານກາງ
5	10	20	0,25	ພໍໃຊ້ໄດ້
6	30	30	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
7	0	0	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
8	10	15	0,12	ບໍ່ດີ
9	20	10	-0,25	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
10	5	35	0,75	ຂ້ອນຂ້າງດີ

2.ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ

ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ໃຊ້ວັດເພື່ອສະຫຼຸບ ຫຼື ຕັດສິນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນເພື່ອຈຳແນກວ່າຜູ້ໃດເກັ່ງກວ່າກັນໂດຍປຽບທຽບກັບຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມທີ່ເຮັດການທົດສອບດ້ວຍກັນ. ຂໍ້ສອບແບບນີ້ແມ່ນໃຊ້ວັດເມື່ອສິ້ນສຸດການຮຽນໃນວິຊານັ້ນໆເຊັ່ນ: ສອບທ້າຍພາກ ຫຼື ທ້າຍປີ

ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອຫາຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ, ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດຕິພາບຕົວລວງຂອງຂໍ້ສອບ.

ຂໍ້ສອບທີ່ນຳມາວິເຄາະຕ້ອງມີຄຸນສົມບັດດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຂໍ້ສອບປາລະໄນແບບເລືອກຕອບ
2. ແຕ່ລະຂໍ້ມີຈຳນວນຕົວເລືອກເທົ່າກັນ
3. ມີຄຳຕອບຖືກຂໍ້ລະໜຶ່ງຄຳຕອບ
4. ການກວດໃຫ້ຄະແນນຖ້າຕອບຖືກໃຫ້ເຕັມ ແລະ ຕອບຜິດໃຫ້ 0
5. ເປັນຂໍ້ສອບທ້າຍພາກຮຽນ ຫຼື ທ້າຍປີຮຽນ

❖ ເທັກນິກການແບ່ງກຸ່ມທີ່ນຳໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ສອບຄື:

1. ເທັກນິກ 50% (ແບ່ງກຸ່ມສູງ ກຸ່ມຕ່ຳເທົ່າກັນ)
2. ເທັກນິກ 33% (ແບ່ງກຸ່ມສູງ-ຕ່ຳກຸ່ມລະ 33%)
3. ເທັກນິກ 27% ແບ່ງກຸ່ມສູງ-ຕ່ຳກຸ່ມລະ 27%)

ການໃຊ້ເທັກນິກໃນການວິເຄາະບໍ່ມີກົດທີ່ແນ່ນອນຕາຍຕົວເຊິ່ງເຄີຍປະຕິບັດກັນເຊັ່ນ:

- ຖ້າມີນັກຮຽນ 1 ຫ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 50%
- ຖ້າມີນັກຮຽນ 2 ຫ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 33%
- ຖ້າມີນັກຮຽນ 100 ຄົນຂຶ້ນໄປໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 27%

ຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

1. ກວດເຈ້ຍຈຳນວນຄຳຕອບ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ
2. ລຽງເຈ້ຍຄຳຕອບຂອງນັກຮຽນຈາກຄະແນນສູງສຸດຫາຄະແນນຕໍ່າສຸດ
3. ແບ່ງເຈ້ຍຄຳຕອບອອກເປັນ 2 ກຸ່ມຄື: ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນສູງສຸດ (ກຸ່ມສູງ) ແລະ ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນຕໍ່າ (ກຸ່ມຕໍ່າ) ຕາມເທັກນິກທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ເຊັ່ນ : ກໍລະນີມີນັກຮຽນເຂົ້າສອບ 80 ຄົນໃຊ້ເທັກນິກ 33% ຈະໄດ້

ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ $\frac{33 \times 80}{100} = 26$ ຄົນ

ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ 26 ຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ 26 ຄົນ

ສະນັ້ນເວລານຳມາວິເຄາະກໍຕ້ອງນັບເອົາແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມຄົນ 26 ໃບ ແມ່ນ ກຸ່ມສູງ ແລະ ນັບແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ 26 ໃບ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອເອົາອອກບໍ່ຕ້ອງນຳມາວິເຄາະ

- 4.ເອົາເຈ້ຍຄຳຕອບໃນກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າທີ່ເລືອກມາໂດຍເອົາເຈ້ຍຄຳຕອບຂອງກຸ່ມສູງຂຶ້ນມາເທື່ອລະຄົນ ແລ້ວເບິ່ງວ່ານັກຮຽນເລືອກຂໍ້ໃດ, ເຮັດແບບດຽວຈົນມີດທຸກຂໍ້ ແລະ ຄົບທຸກຄົນຂອງກຸ່ມສູງແລ້ວລວມຄວາມຖີ່ໃນແຕ່ລະຕົວເລືອກຂອງແຕ່ລະຂໍ້, ກຸ່ມຕໍ່າກໍປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ

ຕົວຢ່າງ

ຕາຕະລາງສະແດງຄວາມຖີ່ຂອງຕົວເລືອກແຕ່ລະຕົວຂອງນັກຮຽນ ກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ

ຂໍ້ທີ	ຕົວເລືອກ	ກຸ່ມສູງ (26)	ກຸ່ມຕໍ່າ (26)
1	ກ	☒	☒
	ຂ	☒	☒ L
	(ຄ)	☒ ☒ ☐	☒ ☐
	ງ	☐	☒

5. ຈາກຕົວເລກທີ່ໄດ້ໃນຂໍ້ 4 ນໍາມາຄຳນວນຄ່າຂອງຄວາມຍາກງ່າຍ, ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງຕົວລອງເປັນລາຍຂໍ້ ເຊິ່ງຈະສະເໜີສູດຕ່າງໆໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້ :

6. ຕີຄວາມໝາຍຜົນການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

❖ ການຄຳນວນຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ

$$\text{ສູດຄວາມຍາກງ່າຍ } p = \frac{H + L}{2N}$$

P ຄ່າຄວາມຍາກ

H ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມສູງທີ່ເລືອກຕົວເລືອກນັ້ນ

L ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມຕໍ່າທີ່ເລືອກຕົວເລືອກນັ້ນ

N ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ ຫຼື ກຸ່ມຕໍ່າ

ເກນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດສິນລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ

ລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍ P	ການຕີຄວາມໝາຍ
0,91-1	ງ່າຍຫຼາຍ
0,81-0,90	ງ່າຍ
0,61 – 0,80	ຂ້ອນຂ້າງງ່າຍ
0,40 – 0,60	ປານກາງ
0,20 – 0,39	ຂ້ອນຂ້າງຍາກ
0,10 – 0,19	ຍາກ
0,00 – 0,09	ຍາກຫຼາຍ

ການຄຳນວນຄ່າຂອງອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ

$$\text{ສູດ } r = \frac{H - L}{N}$$

r ແມ່ນອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ

ເກນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕັດສິນຄ່າອຳນາດຈຳແນກທີ່ເປັນຈຳນວນຂອງຂໍ້ສອບ

ຄ່າອຳນາດຈຳແນກ r	ການຕີຄວາມໝາຍ
ຄ່າລົບ	ມີອຳນາດຈຳແນກໃນທາງກົງກັນຂ້າມ
0	ບໍ່ມີອຳນາດຈຳແນກ
0,01 – 0,09	ມີອຳນາດຈຳແນກຕໍ່າ
0,10-0,19	ມີອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ
0,20 – 0,29	ມີອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງສູງ
0,30 – 0,50	ມີອຳນາດຈຳແນກສູງ
0,51 – 1	ມີອຳນາດຈຳແນກສູງຫຼາຍ

ການຄຳນວນຫາປະສິດຕິພາບຂອງຕົວລວງ

- ໃຫ້ເບິ່ງຄ່າ P ແລະ r ຂອງຕົວລວງ

ຖ້າ $p \geq 0,05$ ແລະ r ເປັນຄ່າລົບ (-) ຖືວ່າເປັນຕົວລວງທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຕາມແກນນີ້ຕົວລວງຄວນປັບປຸງໃໝ່

ສະຫຼຸບແລ້ວວ່າ:

ການຄຳນວນຫາຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ສອບນັ້ນແມ່ນໃຫ້ເອົາຄ່າ H ແລະ L ຂອງຕົວເລືອກຖືກ.

ຂໍ້ສອບທີ່ໃຊ້ໄດ້ຕ້ອງເບິ່ງຄ່າ P ແລະ r ຂອງຕົວຖືກຄື : $P = 0,20 - 0,80$ ແລະ $r = 0,20$ ຂຶ້ນໄປ

ຕົວຢ່າງ : ວິຊາຄະນິດສາດຫ້ອງ ມ 4 ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນກະຊະ ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ 80 ຄົນ, ວິເຄາະ ໂດຍນຳໃຊ້ເທັກນິກ 33% ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມສູງ 26 ຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ 26 ຄົນ

ຂໍ້	ຕົວເລືອກ	H	L	P	r	ຕີຄວາມໝາຍ
1	ກ	4	2	0,11	0,07	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ຄວາມຍາກງ່າຍປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄວນປັບປຸງຕົວລວງຂໍ້ ກ
	(ຂ)	15	9	0,46	0,23	
	ຄ	6	8	0,26	-0,07	
	ງ	1	7	0,15	-0,23	
2	(ກ)	20	5	0,48	0,38	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຕົວລວງດີທຸກຕົວ
	ຂ	2	7	0,17	-0,19	
	ຄ	1	8	0,17	-0,26	
	ງ	3	6	0,17	-0,11	
3	ກ	6	6	0,23	0	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
	ຂ	5	10	0,28	-0,19	
	(ຄ)	5	8	0,25	-0,11	
	ງ	10	2	0,25	0,30	
4	ກ	1	5	0,11	-0,15	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄວນປັບປຸງຕົວລວງຂໍ້ ຂ
	ຂ	5	2	0,13	0,11	
	ຄ	2	9	0,21	-0,26	
	(ງ)	18	10	0,53	0,30	

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 6

1. ໃນການສອບເສັງວິຊາວິທະຍາສາດຂອງນັກຮຽນ 112 ຄົນ ນຳຜົນມາວິເຄາະໂດຍໃຊ້ເທັກນິກ 27% ຜົນການເລືອກແຕ່ລະຕົວເລືອກຂອງນັກຮຽນກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ ໄດ້ຜົນດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຂັ້ນ	ຕົວເລືອກ	ກຸ່ມສູງ	ກຸ່ມຕໍ່າ	P	r	ອະທິບາຍຜົນ
1.	ກ	1	3			
	ຂ	0	3			
	ຄ	1	2			
	(ງ)	26	19			
	ຈ	2	3			
	ສ	-	-			
2.	(ກ)	22	14			
	ຂ	1	4			
	ຄ	3	3			
	ງ	2	6			
	ຈ	2	3			
	ສ	-	-			
3.	ກ	0	0			
	ຂ	2	7			
	(ຄ)	19	13			
	ງ	7	6			
	ຈ	1	4			
	ສ	1	-			
4.	ກ	2	4			
	(ຂ)	28	20			
	ຄ	0	3			
	ງ	0	2			
	ຈ	0	1			
	ສ	-	-			
5.	ກ	2	3			
	ຂ	1	3			
	ຄ	3	4			
	ງ	9	12			
	(ຈ)	15	8			
	ສ	-	-			

6.	ກ	-	2			
	ຂ	3	2			
	(ຄ)	20	18			
	ງ	4	5			
	ຈ	3	-			
	ສ	-	-			

2. ນັກຮຽນ 35 ຄົນ ເຂົ້າສອບເສັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງສອບເສັງທັງ 2 ຄັ້ງແລ້ວນຳມານັບຈຳນວນຄົນທີ່ຕອບຖືກໄດ້ດັ່ງນີ້

ຂໍ້	ກ່ອນສອບເສັງ	ຫຼັງສອບເສັງ	S
1	2	28	
2	5	30	
3	7	35	
4	0	33	
5	1	7	
6	34	35	
7	3	22	
8	32	6	
9	0	20	
10	8	15	

ຈົ່ງແປຄວາມໝາຍຂໍ້ສອບເສັງທີ 1 – 10

1. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ໃຊ້ໄດ້ ?
2. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດທີ່ດີທີ່ສຸດ ?
3. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດງ່າຍທີ່ສຸດ ?
4. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດຍາກທີ່ສຸດ ?
5. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດທີ່ຜິດພາດ ?

ບົດທີ 7

ການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນຮູບຮົກ (Rubrics)

1.ຄວາມໝາຍຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

ແມ່ນເຄື່ອງມືການໃຫ້ຄະແນນ (Scoring Tool) ທີ່ເກີດຈາກການລວມກັນລະຫວ່າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Scoring Criteria) ກັບ ຄ່າລະດັບຄະແນນ (Rating scale) ເພື່ອບອກເຖິງຄຸນນະພາບຂອງງານ.

1.1 ຄວາມສໍາຄັນຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

- ການຕັດສິນໃຫ້ຄະແນນມີຄວາມທ່ຽງຕົງ ແລະ ຍຸດທິທໍາ
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູສາມາດຕັ້ງຄວາມຄາດຫວັງກັບການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ
- ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດປັບປຸງຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນ

1.2 ລັກສະນະຂອງ Rubrics ທີ່ດີ

- ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ
- ຈຳແນກການປະຕິບັດຢ່າງທ່ຽງຕົງ
- ແຕ່ລະຕົວບໍ່ມີການລວມເກນການໃຫ້ຄະແນນ
- ວິເຄາະກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງລະອຽດ
- ພາສາທີ່ໃຊ້ອະທິບາຍຈຳແນກກິດຈະກຳຢ່າງຊັດເຈນ
- ສາມາດຕິດສິນຜົນຂອງກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

2.ປະເພດຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ Rubrics

2.1.ເກນການໃຫ້ຄະແນນ ຫຼື Rubrics ມີ 2 ແບບຄື :

2.1.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

2.1.2 ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic score)

2.1.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

ເປັນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍນຳເອົາລາຍການປະເມີນທາງດ້ານຂະບວນການ ແລະ ກິດຈະກຳມາລວມກັນໃນແຕ່ລະດັບຄຸນນະພາບ

ຕົວຢ່າງ ເກນໃຫ້ຄະແນນຜົນງານການແກ້ໂຈດຄະນິດສາດ

☐ ເກນ 1	☐ ຄຳຕອບຖືກ ສະແດງເຫດຜົນຖືກຕ້ອງ ແນວຄິດຊັດເຈນ	☐ (ຄະແນນ 4)
ເກນ 2	☐ ຄຳຕອບຖືກ ສະແດງເຫດຜົນຖືກຕ້ອງ ອາດມີຂໍ້ຜິດພາດເລັກນ້ອຍ	☐ (ຄະແນນ 3)
ເກນ 3	☐ ເຫດຜົນ ຫຼື ການຄຳນວນຜິດພາດແຕ່ມີແນວທາງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄຳຕອບ	☐ (ຄະແນນ 2)
ເກນ 4	☐ ສະແດງວິທີຄິດເລັກນ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ມີຄຳຕອບ	☐ (ຄະແນນ 1)
ເກນ 5	☐ ບໍ່ຕອບ ຫຼື ຕອບບໍ່ຖືກເລີຍ	☐ (ຄະແນນ 0)

ເກນການປະເມີນທັກສະການຂຽນ

ລະດັບຄະແນນ	ລັກສະນະຂອງການຂຽນ
3 (ດີ)	ຂຽນໄດ້ກົງປະເດັດ ແລະ ຊັດເຈນ ມີຄຳນຳ ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ຢ່າງຊັດເຈນ ຕິດສະກົດ ແລະ ໄວຍະກອນມີຄວາມຖືກຕ້ອງສົມບູນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈງ່າຍມີແນວຄິດທີ່ໜ້າສົນໃຈ ມີເຫດຜົນ ໃຊ້ພາສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ
2 (ຜ່ານ)	ຂຽນໄດ້ກົງປະເດັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ມີຄຳນຳ ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ພາສາທີ່ໃຊ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດຄວາມສັບສົນ ເຫດຜົນຍັງບໍ່ຄ່ອຍສອດຄ່ອງກັນ
1 (ຕ້ອງປັບປຸງ)	ຂຽນບໍ່ກົງປະເດັດ ບໍ່ມີການຈັດລະບົບການຂຽນເຊັ່ນ ຄຳນຳ, ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ພາສາທີ່ໃຊ້ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດມີຄວາມສັບສົນ ຂາດເຫດຜົນສະໜັບສະໜູນໃຊ້ສັບທີ່ເໝາະສົມ

2.1.2 ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic Score)

ເປັນການໃຫ້ຄະແນນເປັນລາຍການຍ່ອຍ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຂຽນຄຳອະທິບາຍຄຸນະພາບໃນທຸກໆລະດັບ

ຕົວຢ່າງ: ເກນການປະເມີນການເລົ່ານິທານ

☐ ລາຍການປະເມີນ	☐ ຄຸນະພາບ		
	☐ ດີ ☐ (3)	☐ ພໍໃຊ້ ☐ (2)	☐ ຄວນປັບປຸງ ☐ (1)
ເນື້ອໃນ	☐ ມີອົງປະກອບເຊັ່ນ: ມີການກຳນົດ ບັນຫາ ມີພອນສະຫວັນການເລົ່າເລື່ອງ ແລະ ການຈັບໃຈຄວາມ ແລະ ເນື້ອ ເລື່ອງບໍ່ຕ່າງຈາກເລື່ອງເດີມຫຼາຍ ມີ ການໃຫ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ	☐ ຂາດອົງປະກອບ ບາງປະການແຕ່ເລື່ອງ ຍັງຄົງເນື້ອໃນຫຼັກຖືກຢູ່	☐ ຂາດອົງປະກອບຫຼາຍ ປະການ ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງສັ້ນ ☐ ຂາດຄວາມລະອຽດ ຫຼັກ ແລະ ບໍ່ໜ້າສົນໃຈ
ພາສາ	☐ ມີຄວາມຄ່ອງໃນການເລົ່າບໍ່ກະຕຸດ ກະຕັກຟັງມ່ວນດີ ເຖິງຈະຜິດໄວຍະ ກອນຢູ່ ມີການໃຊ້ຂອງຕົນເອງ	☐ ຜິດໄວຍະກອນ ເຮັດໃຫ້ການເລົ່າເລື່ອງ ສະດຸດ ☐ ຂາດຕອນ	☐ ການອອກສຽງ ແລະ ໄວຍະກອນຜິດຫຼາຍ ຈົນ ຍາກແກ່ການຟັງໃຫ້ ເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຈົນເດົາເລື່ອງຕໍ່ ໄປບໍ່ໄດ້
ນ້ຳສຽງ, ລິລາ	☐ ມີການໃຊ້ສຽງໜັກ, ເບົາ ແລະ ໃຊ້ ທ່າທາງປະກອບເພື່ອຊ່ວຍຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເລື່ອງເປັນໜ້າ ສົນໃຈ	☐ ໃຊ້ນ້ຳສຽງແບບ ດຽວລຽບໆ ໃຊ້ທ່າທາງ ປະກອບນ້ອຍ	☐ ໃຊ້ນ້ຳສຽງເປັນແບບ ອ່ານຫຼາຍກວ່າແບບເລົ່າ ເລື່ອງບໍ່ໃຊ້ສີໜ້າທ່າທາງ ປະກອບເພື່ອຄວາມໜ້າ ສົນໃຈ

3.ການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ Rubrics

ປັດຈຸບັນນັກສຶກສາໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢ່າງຫຼາຍກ່ຽວກັບການສ້າງເກນການປະເມີນ ທັງນີ້ເນື່ອງມາຈາກການວັດແລະ ປະເມີນຜົນກຳລັງປ່ຽນແປງສູ່ການປະເມີນຕາມສະພາບຈິງ ແລະ ການປະເມີນຈະເນັ້ນຂະບວນການປະຕິບັດຫຼາຍຂຶ້ນ ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາເກນການປະເມີນທີ່ສະທ້ອນຫຼັກສູດ ແລະ ການສອນຂອງແຕ່ລະຄົນ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ເກນປະເມີນມີຄວາມສຳພັນກັບການຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ການອອກແບບເກນການປະເມີນຕ້ອງພະຍາຍາມໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ກຳນົດສິ່ງທີ່ປະເມີນໃຫ້ຊັດເຈນວ່າຕ້ອງການປະເມີນວຽກຫຍັງ ?

ຂັ້ນຕອນທີ 2 ກຳນົດຄວາມໝາຍຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະວັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ 1

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ກຳນົດລາຍການ ຫຼື ຕົວບົ່ງຊີ້ຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງວຽກ ຫຼື ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກ

ຂັ້ນຕອນທີ 4 ລະບຸລະດັບຂອງຄຸນລັກສະນະ ເຊັ່ນ 3 ລະດັບ ຄີ ດີ ພໍ ໃຊ້ ຜ່ານເກນ ຫຼື 4 ລະດັບ ຄີ ດີ ຫຼາຍ ດີ ປານກາງ ຄວນປັບປຸງ

ຂັ້ນຕອນທີ 5 ກຳນົດຕົວຢ່າງວຽກທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ ໂດຍການນຳວຽກງານຕ່າງໆມາເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຕົວຢ່າງວຽກນັ້ນໆ ແລະ ຂຽນບັນຍາຍລັກສະນະຂອງວຽກທີ່ມີຄຸນລັກສະນະພາບດີທີ່ສຸດ ແລະ ຂຽນບັນຍາຍລັກສະນະຂອງວຽກທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່າທີ່ສຸດ

ແລ້ວຄ່ອຍຂຽນວຽກທີ່ມີລັກສະນະກາງໆ ເຊິ່ງຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນທີ່ປະຕິບັດຍາກທີ່ສຸດ ເພາະການສ້າງ ຫຼື ການບັນຍາຍຄຸນລັກສະນະຂອງຄຸນລັກສະນະພາບຂອງວຽກໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະດັບ.

Weiner and Cohen (1997) ໄດ້ສະເໜີແນະການແບ່ງລະດັບຄຸນລັກສະນະ ແລະ ການຂຽນອະທິບາຍວຽກແຕ່ລະລະດັບມີ 4 ລະດັບຄື:

ລະດັບ 4 ມີ (yes) ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດຢ່າງຄົບຖ້ວນ

ລະດັບ 3 ມີ -ແຕ່ (yes-but) ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດແຕ່ຂາດລາຍລະອຽດບາງຢ່າງ

ລະດັບ 2 ບໍ່ມີ-ແຕ່ (no but) ບໍ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດຢ່າງພຽງພໍ ແຕ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດພຽງເລັກ

ນ້ອຍລະດັບ 1 ບໍ່ມີ (no) ບໍ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດ

ຂັ້ນຕອນທີ 6 ໃຫ້ນັກຮຽນປະເມີນຜົນເອງ ແລະ ປະເມີນເພື່ອນຂັ້ນນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຜິດລິດວຽກຂະນະປະຕິບັດວຽກ ໃຫ້ນັກຮຽນຢຸດບາງຊ່ວງເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ເກນການປະເມີນວຽກຂອງຕົນເອງ ແລະ ປະເມີນວຽກຂອງເພື່ອນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7 ແກ້ໄຂປັບປຸງຂັ້ນນີ້ເປັນການປັບປຸງວຽກຂອງຕົນເອງຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ໄດ້ຈາກຂັ້ນຕອນທີ 6

ຂັ້ນຕອນທີ 8 ໄດ້ເກນປະເມີນ ເພື່ອຄູ່ຜູ້ສອນໄດ້ນຳໄປໃຊ້ໃນການປະເມີນວຽກຂອງນັກຮຽນຕໍ່ໄປ

ດັ່ງນັ້ນຄູ່ຜູ້ສອນຕ້ອງການຝຶກສ້າງເກນການປະເມີນກໍຄວນຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກຂໍ້ສະເໜີແນະດັ່ງກ່າວແລ້ວຄ່ອຍພັດທະນາຕົນເອງໄປເລື້ອຍໆ ກໍຈະໄດ້ເກນປະເມີນທີ່ມີຄຸນລັກສະນະທັງຄວາມທ່ຽງຕົງ (Validity) ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability) ມີຄວາມເປັນປາລະໄນ (Objectivity) ແລະ ມີອຳນາດຈຳແນກ (Discriminant) ສາມາດປະເມີນຜົນງານ ຫຼື ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນໄດ້ຕາມສະພາບຈິງ.

ບົດທີ 8 ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ

8.1 ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ.

ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງມີດັ່ງນີ້:

- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຄູ່ມິໂອກາດກວດຄຶນ ທົບທວນຄຶນ ແລະ ຄົ້ນຄິດກ່ຽວກັບຂະບວນການຮຽນ-ການສອນ.
- ເພື່ອຊ່ວຍຄູ່ຄົນພົບວ່າ ວິທີສອນໃດດີ ແລະ ອຸປະກອນໃດດີ ແລ້ວປັບປຸງການຮຽນບການສອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ອອກແບບຜະລິດອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ດີແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນ.
- ເພື່ອຊ່ວຍຄູໃນການເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງບຸກຄົນ ແລະ ແບບແຜນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສຳນຶກວ່າ ວຽກງານໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ຍັງມີຫຍັງທີ່ຈະຕ້ອງປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຫັນໄດ້ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງກັນລະຫວ່າງຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ຜົນສຳເລັດ.
- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນວາງເປົ້າໝາຍດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮຽນຮູ້ຢ່າງເປັນເອກະລາດ ໂດຍນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕີລາຄາ ປະເມີນຕົນເອງລວມທັງຕີລາຄາລວມໝູ່ອີກດ້ວຍ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ພາລະບົດບາດຫຼາຍປະການ ເຊັ່ນ: ເປັນຜູ້ຮຽນ, ຜູ້ຊ່ວຍ, ຜູ້ປະເມີນ ແລະ ກວດຄຶນໃນຂະບວນການຮຳຮຽນ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຊຶ່ງມີຄວາມສາມາດພິເສດຂອງກັນ ແລະ ກັນຍອມຮັບຈຸດອ່ອນ.
- ເພື່ອພັດທະນາຄົ້ນຄິດລະດັບສູງ ແລະ ທັກສະການແກ້ບັນຫາຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ພື້ນເດັ່ນຂຶ້ນ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດປະດິດສ້າງ ຜະລິດ ຫຼື ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ໝູນໃຊ້ສິ່ງທີ່ຮຽນເຂົ້າໃນສະຖານະການໃໝ່ອີກດ້ວຍ.

8.2 ວິທີການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ

ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງປະກອບມີການປະເມີນຜົນ ໃນຫວ່າງການຮຽນ ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຮຽນ ແລະ ການຕີລາຄາຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ ຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນລວມທັງຜົນສຳເລັດທັງໝົດຂອງນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນ.

ການວັດຜົນໃນລະຫວ່າງການຮຽນສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຫຼາຍວິທີຄື:

8.2.1 ສັງເກດ

ການສັງເກດແມ່ນການວັດຜົນກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຜົນສຳເລັດໃດໜຶ່ງລັກສະນະທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນການວັດຜົນປະຕິບັດຂອງນັກຮຽນ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າສ້າງຜົນງານ ຫຼື ສະແດງທັກສະ ການສັງເກດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງເສີມນັກຮຽນ ແຕ່ລະຄົນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນບັນລຸໄດ້ທັກສະ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ປັດໃຈດ້ານຈິດຕະສາດ ອາລົມຈິດ ແລະ ວັດທະນາທຳ ເຊິ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂະບວນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.

ການສັງເກດມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ເພາະວ່າມັນຊ່ວຍໃຫ້ຄູຮູ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ແລະ ທັງເປັນທັກສະສະໜອງຂໍ້ມູນເຊິ່ງວິທີປະເມີນຜົນແບບອື່ນໆ ບໍ່ສາມາດສະໜອງໄດ້.

• **ວິທີສັງເກດ**

- ຈຳແນກເຫດການທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ຈະສັງເກດ.
- ບັນທຶກເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນຢ່າງພາວະວິໄສ ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.
- ສົນທະນາກັບນັກຮຽນໃຫ້ເປັນບົກກະຕິທາງດ້ານການປະພຶດຂອງເຂົາ ທີ່ເຮົາສັງເກດເຫັນໄດ້ ເຊິ່ງຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ນັກຮຽນປັບປຸງພຶດຕິກຳ ແລະ ການປະພຶດຂອງຕົນ.
- ເນັ້ນການສັງເກດໃສ່ຄວາມຮູ້ ໃນການພັດທະນາສະຕິປັນຍາ ດ້ານຮ່າງກາຍ, ດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ດ້ານສັງຄົມຂອງນັກຮຽນ.
- ສ້າງແບບຟອມຕິດຕາມໂດຍເນັ້ນໃສ່ລາຍການຕ່າງໆ ທີ່ຄູ່ຕ້ອງການສັງເກດ.
- ສັງເກດນັກຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ.
- ເຄື່ອງມືໃນການສັງເກດມີຄືການບັນທຶກຕົ້ນຕໍ, ແບບກວດຕາມລາຍການ ແລະ ຫົວຂໍ້ພື້ນເດັ່ນ.

• **ການບັນທຶກຕົ້ນຕໍ**

ການບັນທຶກຕົ້ນຕໍແມ່ນ ການພັນລະນາຈາກການສັງເກດນັກຮຽນ ເຊັ່ນວ່າ ພັນລະນາເຫດການ ແລະ ພຶດຕິກຳໂດຍຫຍໍ້ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ: ພັນລະນາດ້ານສັງຄົມ, ຄວາມຊົນເຄີຍໃນການເຮັດວຽກ, ລັກສະນະຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ທັກສະຕ່າງໆ ທາງດ້ານການຮຽນຄະນິດສາດ ຫຼື ວິຊາອື່ນໆ.

ຕົວຢ່າງ ແບບຟອມບັນທຶກຕົ້ນຕໍ

ຊື່ ຜູ້ສັງເກດ..... ຊື່ນັກຮຽນຜູ້ຖືກສັງເກດ..... ສະຖານທີ່ສັງເກດ..... ວັນ ເດືອນ ປີ ສັງເກດ..... ສິ່ງທີ່ສັງເກດ.....	
ເຫດການ ຫຼື ພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນ	ຂໍ້ສັງເກດ ຫຼື ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຄູ

- ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ເມື່ອເວລາດຳເນີນການບັນທຶກຕົ້ນຕໍ

- ຈົ່ງພັນລະນາເຫດການໄປໃນທາງຮູບປະທຳ ໂດຍພັນລະນາວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈົ່ງຂຽນຂໍ້ສັງເກດ ຫຼື ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ.
- ຄູອາດໃຊ້ເວລາບັນທຶກຕົ້ນຕໍ ເມື່ອນັກຮຽນເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

- ແບບກວດຕາມລາຍການ

ແບບກວດຕາມລາຍການແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຈົດບັນທຶກກວດສອບພຶດຕິກຳ, ທັກສະທັດສະນະທຳທີ, ການເຂົ້າຮ່ວມຮຽນ ຫຼື ການຂາດຮຽນ ຖ້າຫາກວ່າເຮົານຳໃຊ້ເປັນປົກກະຕິແລ້ວເຮົາຈະໄດ້ຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ຕົວຢ່າງ ການໃຊ້ແບບກວດຕາມລາຍການ

ວິຊາ ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ

ຫົວຂໍ້ ມາດສານ ແລະ ນ້ຳໜັກ

ຊັ້ນຮຽນ ມ 2

ຖ້າໄດ້ໃຫ້ໝາຍ (√) ຖ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໝາຍ (X)

ລາຍຊື່ນັກຮຽນ	ບອກຄວາມໝາຍຂອງມວນສານນ້ຳໜັກ	ບອກຫົວໜ່ວຍຂອງມວນສານນ້ຳໜັກ	ບອກການພົວພັນຂອງມວນສານນ້ຳໜັກ	ເລືອກໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການວັດມວນສານນ້ຳໜັກ
1.ນ. ໂພສີ				
2.ນ. ວຽງແກ້ວ				
3.ທ ທອງແກ້ວ				
4.ທ. ອຸທິດ				

- ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ ເວລາສ້າງແບບຟອມ ແບບກວດສອບຕາມລາຍການ

- ຕ້ອງອີງໃສ່ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ ຫຼື ຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນ
- ຕ້ອງລະບຸຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ຫ້ອງຮຽນຊື່ນັກຮຽນ, ວັນທີ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຕິດຕາມ.
- ແຕ່ລະເນື້ອໃນ ຫຼື ຫົວຂໍ້ຕ້ອງຈະແຈ້ງຊັດເຈນຄວນຫຼີກເວັ້ນສິ່ງລວມໆ ຕ້ອງເປັນຈຸດສະເພາະ.
- ອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈງ່າຍສາມາດເປັນບ່ອນອີງຂອງຄູໃນການສືບທອນກັບນັກຮຽນ ຫຼື ກັບຜູ້ປົກຄອງ.
- ເມື່ອເນື້ອໃນ ຫຼື ຫົວຂໍ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນແລ້ວ ແບບກວດສອບຕາມລາຍການກໍນຳໄປໃຊ້ໃນການວັດຜົນເອງ ຫຼື ການວັດຜົນດ້ວຍເພື່ອນ
- ແບບກວດຕາມລາຍການເປັນແຟັມເຊິ່ງເປັນປະໂຫຍດສຳລັບການປະເມີນຜົນທ້າຍພາກຮຽນ ຫຼື ປີຮຽນ.

8.2.2 ການປະຊຸມສົນທະນາ

ການສົນທະນາແລກປ່ຽນ ແລະ ການສົນທະນາລະຫວ່າງຄູ ແລະ ນັກຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການຮຽນຂອງນັກຮຽນຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາໃຈຮູ້ວ່າເຂົາຮູ້ສຶກແນວໃດ ? ຄິດ ແລະ ຮູ້ແນວໃດ ?

ການປະຊຸມແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຈະຊ່ວຍຍົກລະດັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນຂະຫຍາຍຄວາມຄິດ ແລະ ແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ ຜ່ານການຕັ້ງຄໍາຖາມ ແລະ ຕອບຄໍາຖາມ.

- **ຂໍ້ແນະນຳໃນການປະຊຸມສົນທະນາ**

- ນັ່ງຄຽງຂ້າງນັກຮຽນ ດຳເນີນວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ຖາມນັກຮຽນດ້ວຍຄໍາຖາມປາຍເປີດ ເຊິ່ງເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເວົ້າເຖິງວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ໃນເວລາຕັ້ງຄໍາຖາມຕ້ອງປະໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດ 10 ນາທີ ຢ່າງໜ້ອຍ ບໍ່ເລັ່ງທວງເອົາຄໍາຕອບຈາກນັກຮຽນ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຕ້ອງຖາມຄືນ ແລະ ພະຍາຍາມຖາມວ່າ ເຈົ້າຄິດແນວໃດ ?
- ຕ້ອງບັນທຶກສິ່ງທີ່ໄດ້ສົນທະນາໃນການປະຊຸມ ແລະ ເກັບກຳຮັກສາບົດບັນທຶກຫຼຽມຈາກປະຊຸມແລ້ວ ອາດເພີ່ມເຕີມລາຍລະອຽດ ຕື່ມເພື່ອນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາໃນຕໍ່ໜ້າ.

ຕົວຢ່າງ ການປະຊຸມສົນທະນາກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນ

ເຮົາຮູ້ແລ້ວການປະຊຸມ ລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນເຮົາຈະໄດ້ຂໍ້ມູນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ດັ່ງຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນການປະຊຸມລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນ

ຈຸດປະສົງຂອງການປະຊຸມສົນທະນາກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນແມ່ນ:

- ໃຫ້ຄູເຫັນໄດ້ການຄົ້ນຄິດບັນຫາຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈບັນຫາ
- ເພື່ອສົ່ງເສີມນັກຮຽນອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມຄິດຂອງເຂົາ
- ເພື່ອສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນພົບບັນຫາເມື່ອເວລາມີບັນຫາ
- ເຮົາຈະໃຊ້ຄໍາຖາມປາຍເປີດຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດສະແດງອອກເຖິງຂະບວນການຄົ້ນຄິດ.
- ເຮົາຈະຊ່ວຍນັກຮຽນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕາມແຕ່ລະບາດກ້າວ
- ເຮົາຈະສ້າງໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ໄດ້ປະສົບການ.
- ເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດບັນທຶກຕົ້ນຕໍ ໃນໄລຍະການປະຊຸມ ຫຼື ຫຼັງຈາກການປະຊຸມແລ້ວ.

ຕົວຢ່າງ ການແກ້ບົດເລກກ່ຽວກັບສົມຜົນຂັ້ນໜຶ່ງທີ່ມີໜຶ່ງຕົວລັບ

ເຊັ່ນອາຍຸຂອງຂ້ອຍເທົ່າກັບ 1/3 ຂອງອາຍຸແມ່ຂ້ອຍ, ອາຍຸແມ່ຂ້ອຍເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແມ່ເຖົ້າຂ້ອຍ, ຮູ້ວ່າອາຍຸຂອງຂ້ອຍກັບອາຍຸແມ່ຂ້ອຍ ລວມກັບອາຍຸແມ່ເຖົ້າຂ້ອຍແມ່ນ 110 ປີ, ຖາມວ່າອາຍຸຂອງຂ້ອຍ, ແມ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ເຖົ້າຂ້ອຍ ແຕ່ລະຄົນມີອາຍຸຈັກປີ ?

ຫຼັງຈາກໄດ້ສອນບົດຮຽນໄປແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳ ຫຼື ແກ້ບົດເຝິກຫັດຂ້າງເທິງເຫັນວ່າມີນັກຮຽນ 3 ຄົນ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວິທີສ້າງສົມຜົນ ເຮົາຈະຕ້ອງເອິ້ນເອົາ 3 ຄົນດັ່ງກ່າວມາຕ່າງຫາກເພື່ອມາປະຊຸມສົນທະນາກັບຄູສ່ວນນັກຮຽນຍັງເຫຼືອແມ່ນສືບຕໍ່ເຮັດກິດຈະກຳ ຫຼື ແກ້ເຝິກຫັດຕໍ່ໄປ.

ເຮົາສາມາດຖາມນັກຮຽນດ້ວຍຄໍາຖາມປາຍປິດ ຫຼື ປາຍເປີດດັ່ງນີ້:

ຄໍາຖາມປາຍປິດ	ຄໍາຖາມປາຍເປີດ
1. ມີບັນຫາແນວໃດກ່ຽວກັບການສ້າງສົມຜົນ. 2. ເມື່ອເອີ້ນ X ເປັນອາຍຸຂອງແມ່ເຖົ້າ. ອາຍຸຂອງແມ່ແມ່ນເທົ່າໃດ ? ແມ່ນເອົາຫຍັງຫານໃຫ້ຫຍັງ ? 3. ອາຍຸຂອງຂ້ອຍເທົ່າກັບ 1/3 ຂອງອາຍຸແມ່ຂ້ອຍ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ? ເອົາຫຍັງຫານຫຍັງ? 4. ແລະ ຄໍາຖາມອື່ນໆອີກ.	1. ອາຍຸຂອງແມ່ຂ້ອຍມີການພົວພັນແນວໃດກັບອາຍຸແມ່ເຖົ້າ ? 2. ຖ້າເອີ້ນ X ແມ່ນອາຍຸແມ່ເຖົ້າ; ອາຍຸຂອງແມ່ y ມີການພົວພັນກັບອາຍຸແມ່ເຖົ້າແນວໃດ ? 3. ອາຍຸຂອງຂ້ອຍ Z ມີການພົວພັນກັບອາຍຸແມ່ຂ້ອຍແນວໃດ ? 4. ແລະ ຄໍາຖາມອື່ນໆອີກ.

ຕົວຢ່າງ ກອງປະຊຸມສົນທະນາກັບນັກຮຽນຄົນດຽວມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ທີ່ເຂົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈ
- ເພື່ອສ້າງໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຂະບວນການຮຽນອັນດີງາມຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ.
- ເພື່ອຍົກສູງການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນ ໃນດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງລະດັບແຕ່ລະຄົນ.
- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູຮູ້ລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນທີ່ສອນໄປແລ້ວ

ຕົວຢ່າງ ການກຽມຂອງຄູ ແລະ ນັກຮຽນສໍາລັບການປະຊຸມສົນທະນາ

ເຮົາສາມາດຖາມນັກຮຽນໂດຍຄັດເລືອກເອົາໜຶ່ງໃນບັນຫາຫົວຂໍ້ລຸ່ມນີ້:

- ຄໍາຖາມຂອງຄູທີ່ຈະຖາມນັກຮຽນ
- ເຈົ້າຮູ້ຫຍັງແຕ່ກ່ຽວກັບແຕ່ລະຫົວຂໍ້ ?
- ເຈົ້າຍັງມີບັນຫາຫຍັງທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ຕື່ມອີກໃນຫົວຂໍ້ນີ້ ?
- ເຈົ້ານໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຮຽນແນວໃດ ?
- ເຈົ້າຮຽນຮູ້ໄດ້ແນວໃດ ?

ໃນຂະນະນັ້ນຄູຕ້ອງໄດ້ເກັບກໍາຄວາມຄິດຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລະ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຕ້ອງນັ່ງຄຽງຂ້າງຄູ ເວລາຈັດກອງປະຊຸມສົນທະນາ.

8.2.3 ການວັດຜົນດ້ວຍຕົນເອງ

ເວລາທີ່ນັກຮຽນຜູ້ໜຶ່ງຫາກກວດແກ້ປະເມີນຜົນຈັດລະດັບໃຫ້ຄະແນນ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງໃນການວັດຜົນຂອງວຽກງານຕົນເອງ ເຊັ່ນ: ສິ່ງທີ່ຄຸມອບໝາຍໃຫ້ ບົດເຝິກຫັດ, ວຽກໂຄງການ ຫຼື ເວລາທີ່ນັກຮຽນຫາກວັດພົດຕິກຳຂອງຕົນເອົ້ມວ່າ: ການວັດຜົນດ້ວຍຕົນເອງ.

- ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ການປະເມີນຜົນວຽກງານຕົນເອງ.
- ເພື່ອພັດທະນານໍ້າໃຈຮັບຜິດຊອບນັກຮຽນ ຕໍ່ການຮຽນຂອງຕົນເອງ.
- ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນແກ່ຄູ ກ່ຽວກັບການຕອບຮັບຂອງນັກຮຽນ ຕໍ່ແຜນການຮຽນ.

- ວິທີການ

- ໃຊ້ອຸປະກອນການຮຽນທີ່ມີຄຳຕອບພ້ອມ ຫຼື ຂໍ້ແນະນຳການແກ້ ເຊິ່ງນຳໃຊ້ໂດຍນັກຮຽນ ເປັນການເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກປະຕິບັດການວັດຜົນແບບງ່າຍດາຍ.
- ໃຊ້ແບບຟອມໃຫ້ນັກຮຽນປະເມີນຕົນເອງ ປະກອບມີລາຍການ ຫຼື ຫົວຂໍ້ວັດຜົນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນມີຄຳເຫັນຕໍ່ຂະບວນການຮຽນຂອງຕົນຕາມທິດຊີ້ນຳໃນແບບຟອມ.
- ໃຊ້ຮູບພາບການວັດຜົນດ້ວຍຕົນເອງທີ່ສູງກວ່ານັ້ນແມ່ນນັກຮຽນຂຽນປຶ້ມບັນທຶກປະຈຳວັນຂອງຕົນກ່ຽວກັບບັນຫາ

ແລະ ຜົນສຳເລັດ ໃນການຮຽນຂອງຕົນ.

- ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ

- ຄູຄວນກຽມເຈ້ຍຄຳຕອບໄວ້ລ່ວງໜ້າໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ຫຼື ອັນອື່ນກໍ່ໄດ້.
- ເກັບຮັກສາເຈ້ຍຄຳຕອບໂດຍພັບໄວ້ເທິງໂຕະ ຫຼື ບາງທີກໍ່ຕິດໄວ້ຝາບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງຂອງຫ້ອງຮຽນໂດຍບໍ່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນ.
- ໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກທີ່ຄຸມອບໝາຍໃຫ້.
- ຫຼັງຈາກນັກຮຽນເຮັດວຽກແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນວັດຜົນການເຮັດວຽກຂອງເຂົາ ໂດຍຍຳໃຊ້ແຜ່ນຄຳຕອບທີ່ຄຸມໄວ້ເພື່ອກວດເບິ່ງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງວຽກ
- ບອກນັກຮຽນກັບຄືນບ່ອນນັ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແກ້ຄືນບັນຫາໃດທີ່ເຂົາເຮັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມແຜ່ນຄຳຕອບຂອງຄູ ແລ້ວນຳເອົາມາກວດຄືນໃສ່ເຈ້ຍຄຳຕອບອີກ.
- ຖ້ານັກຮຽນບໍ່ສາມາດຄືນພົບຄຳຕອບດ້ວຍຕົນເອງ ຄູຕ້ອງໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕື່ມອີກ.

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນເຈ້ຍຄໍາຕອບຫຼື ບັນຫາທີ່ມອບໃຫ້ນັກຮຽນ

ວິຊາຄະນິດສາດ ຊັ້ນ ມ2

ຈົ່ງແກ້ບົດເລກລຸ່ມນີ້	ຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ
$2x+3=9 \Rightarrow x=?$	
$4x-1=11 \Rightarrow x=?$	$x=2$
$5x+5=15 \Rightarrow x=?$	$x=3$
$\frac{2}{3}x+5=15 \Rightarrow x=?$	$x=2$
.	$X=15$
.	.
.	.
.	.
$.3x+2=x+18 \Rightarrow x=?$	$X=8$

ໝາຍເຫດ ໃຫ້ນັກຮຽນ (\checkmark) ໃສ່ຂໍ້ທີ່ຖືກ ແລະ (X) ໃສ່ຂໍ້ທີ່ຜິດໃສ່ເຈ້ຍຄໍາຕອບຂອງເຂົາ

8.2.4 ການວັດຜົນດ້ວຍເພື່ອນ

ການວັດຜົນດ້ວຍເພື່ອນມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- ສະໜອງໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນການຮຽນຂອງຕົນໂດຍແມ່ນເພື່ອນແທນທີ່ຈະແມ່ນຄູ.
 - ສ້າງສະພາບ ຫຼື ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດສົມທຽບວຽກງານກັບເພື່ອນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
 - ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ສິນທະນາກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າກັບເພື່ອນ.
 - ຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີເວລາຄິ້ນຄິດວຽກແນວອື່ນ.
- ວິທີການ
 - ອຸປະກອນການຮຽນມີຄໍາຕອບ ຫຼື ບົດແກ້ເຊິ່ງສາມາດໃຫ້ນັກຮຽນ 2 ຄົນ ຫຼື ຫຼາຍຄົນນໍາໃຊ້ ແລະ ເປັນການເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນລິເລີ່ມເຝິກປະຕິບັດການວັດຜົນປະເມີນຜົນດ້ວຍເພື່ອນ.
 - ວຽກງານຂອງນັກຮຽນສາມາດແລກປ່ຽນກັບໜູ່ທີ່ຢູ່ບ້ານດຽວກັນເພື່ອກວດແກ້ ຫຼື ໃຫ້ຄວາມເຫັນ.
 - ນັກຮຽນສິນທະນາກ່ຽວກັບປຶ້ມບັນທຶກປະຈໍາວັນຂອງຕົນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
 - ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ
 - ຄວນກຽມຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບໄວ້ລ່ວງໜ້າ.
 - ໃນເຈ້ຍຄໍາຖາມເຮົາຂຽນປະມານ 20 ຄໍາຕອບ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລໍາດັບດຽວກັບຄໍາຖາມ.
 - ຈັດໃຫ້ນັກຮຽນເປັນຄູ່ກ່ອນຈະມອບກິດຈະກຳໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

- ເອົາເຈ້ຍຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນ 1 ຄົນ ໃນແຕ່ລະຄູ່ ສ່ວນຜູ້ທີ່ສອງ ແມ່ນ ເອົາເຈ້ຍຄໍາຕອບໃຫ້.
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຈ້ຍຄໍາຖາມຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ບັນຫາໃຫ້ໄດ້ຄໍາຕອບວ່າ ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍອີງຕາມຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ໝາຍເຫດ

ຖ້າເປັນໄປໄດ້ເຮົາຕ້ອງມີເຈ້ຍຄໍາຖາມຊຸດໃໝ່ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກອັນເກົ່າ ເພາະວ່າຜູ້ໄດ້ເຈ້ຍຄໍາຕອບ ຈະຮູ້ຄໍາຕອບຢູ່ແລ້ວຖ້າໃຊ້ອັນເກົ່າ.

8.2.5 ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ

ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບແມ່ນ ມາດຖານທີ່ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຄັດເລືອກໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນການບັນທຶກຈາກການສັງເກດ ແລະ ການວັດຜົນການສະແດງອອກໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.

ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບປະກອບມີ

- ເງື່ອນໄຂເພື່ອຕີລາຄາ ການສະແດງອອກໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.
- ລຳດັບຄຸນນະພາບສະແດງອອກໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ.

ວິຊາ ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດຊັ້ນ ມ. 2

ການສ້າງອາຫານຂອງພືດ

ເງື່ອນໄຂ	ດີຫຼາຍ	ດີ	ປານກາງ	ອ່ອນ
ຄວາມຮູ້- ຄວາມຈຳຈໍາ	ບອກນິຍາມຂອງ ການສັງເກດແສງ ໄດ້ 90-100%	ບອກນິຍາມຂອງ ການສັງເກດແສງ ໄດ້ 70-80%	ບອກນິຍາມຂອງ ການສັງເກດແສງ ໄດ້ 50-60%	ບອກນິຍາມ ຂອງການສັງ ເກດແສງໄດ້ 10-40%
ຄວາມເຂົ້າໃຈ	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ 90-100%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ 70-80%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ 50-60%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບ ຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນ ທີ່ໃຫ້ໄດ້ 10- 40%
ການສືບທາງ ຫາຄວາມຮູ້ ວິທະຍາສາດ	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາຕອບຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດໃນ ອາດິດກ່ຽວກັບການ ສ້າງອາຫານໃນພືດ ໄດ້90-100%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາຕອບຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດໃນ ອະດິດກ່ຽວກັບການ ສ້າງອາຫານໃນພືດ ໄດ້ 70-80%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາຕອບຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດໃນ ອະດິດກ່ຽວກັບການ ສ້າງອາຫານໃນພືດ ໄດ້ 50-60%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາ ຕອບຈາກຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດ ໃນອະດິດກ່ຽວ ກັບການສ້າງ ອາຫານໃນພືດ ໄດ້ 10-40%

3. ການນຳໃຊ້ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ

ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງລວມມີການປະເມີນຜົນລະຫວ່າງການຮຽນ ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຮຽນ ແລະ ການຕີລາຄາຈຸດຕິຈຸດອ່ອນ

- ການປະເມີນຜົນໃນລະຫວ່າງການຮຽນແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:
 - ປະເມີນຜົນຂະບວນການຮຽນທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່
 - ຮູ້ວ່ານັກຮຽນບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່
 - ເພື່ອພັດທະນາຂະບວນການຮຽນ
 - ເປັນການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດຂອງການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃນຂະບວນການຮຽນ
 - ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູໃນການສ້າງແຜນການສອນ ຫຼື ບົດສອນ
 - ເພື່ອເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ແຕ່ລະຍຸດທະສາດການຮຽນ
- ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຮຽນແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງລຸ່ມນີ້:
 - ເພື່ອຮູ້ວ່ານັກຮຽນແຕ່ລະຄົນບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ສຳຄັນທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ?
 - ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ນັກຮຽນ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບລະດັບຜົນສຳເລັດຂອງການຮຽນ.
 - ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າລະດັບຜົນສຳເລັດທີ່ນັກຮຽນປະຕິບັດນັ້ນນອນຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍຕ່າງໆທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່
 - ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງນັກຮຽນໃນຊ່ວງເວລາໃດໜຶ່ງ.

ການຕີລາຄາຈຸດຕິ ຈຸດອ່ອນ

ແມ່ນອີງໃສ່ຜົນການປະເມີນລະຫວ່າງການຮຽນ ແລະ ຫຼັງການຮຽນ, ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອຕີລາຄາ ທຸກພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຕັດສິນໃຈຮຽນຕໍ່ໃນສາຂາວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 8

1. ການປະເມີນແບບຕໍ່ເນື່ອງລວມມີການປະເມີນຜົນໃດແດ່ ? ແຕ່ລະການປະເມີນຜົນນໍາໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງ?
2. ການປະເມີນຜົນລະຫວ່າງການຮຽນນໍາໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງ ?
3. ຈົ່ງສ້າງແບບຟອມແບບກວດຕາມລາຍການວິຊາໃດໜຶ່ງຢູ່ຂັ້ນຮຽນປະຖົມ ໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ?
4. ຈົ່ງສ້າງແບບຟອມການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບຢູ່ຂັ້ນຮຽນປະຖົມ 2 ໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ?

ບົດທີ 9

ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ

1.ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານນັກຮຽນ

ແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຄື ການສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຢ່າງມີຈຸດໝາຍທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມຂອງນັກຮຽນ, ຄວາມກ້າວໜ້າ ຜົນສໍາເລັດຂອງນັກຮຽນໃນດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍໆດ້ານ ການສະສົມຜົນງານນີ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເລືອກໃບງານໂດຍມີບັນທັດຖານ ຫຼື ເຫດຜົນຂອງການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນເກນໃນການປະເມີນໃບງານ ການບັນທຶກຜົນການສະທ້ອນຜົນງານໂດຍຕົວນັກຮຽນເອງ

1.2 ຄວາມໝາຍການປະເມີນແຟັມສະສົມຜົນງານ

ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ ເປັນວິທີປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຜົນ ເຊິ່ງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ລວບລວມຜົນງານຂອງຕົນເຊັ່ນ ວຽກງານ, ວຽກໂຄງການ, ວຽກງານກ່ຽວກັບສິລະປະກຳ, ການຂຽນຕ່າງໆ, ການທົດລອງ, ແບບສຳຫຼວດທັກສະ, ແບບທົດລອງ, ກິດຈະກຳກຸ່ມ, ການແກ້ບັນຫາ, ການບັນທຶກການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ, ລາຍງານສະຫຼຸບຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ອື່ນໆເອົາມາສະສົມໄວ້ໃນແຟັມສະສົມຜົນງານ.

1.3 ຈຸດປະສົງໃນການປະເມີນແຟັມສະສົມຜົນງານ

- ເພື່ອພັດທະນາສັກກະຍະພາບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ເພິ່ງປະສົງຂອງນັກຮຽນໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຫຼັກສູດ
- ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນນັກຮຽນເປັນສຳຄັນ ດ້ວຍການປະຕິບັດຕົວຈິງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດມິນິໄສຮັກ
- ການເຮັດວຽກ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕາມສະພາບຈິງ.
- ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງອົງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງແທນການທ່ອງຈຳຄວາມຮູ້ເພື່ອພັດທະນາພຸດທິປັນຍາ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນການແກ້ບັນຫາ.
- ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນແບບຮ່ວມມືກັນ ລະຫວ່າງຄູ ນັກຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງໃນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.
- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະໃນການເກັບສະສົມຂໍ້ມູນ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ສັງເຄາະຂໍ້ມູນ ຄັດເລືອກ ຈັດເກັບ ແລະ ນຳ ສະເໜີຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ຈັດທຳແຟັມສະສົມຜົນງານ ເພື່ອເປັນການຕຽມຄົນໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມພາກພູມໃຈໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເກີດແຮງ ຈູງໃຈ ສຳເລັດໃນການຮຽນ

1.4 ລັກສະນະຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານ

ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດປະສົງທີ່ຈັດເຮັດຂຶ້ນໄດ້ມີການຈຳແນກລັກສະນະຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານເປັນຫຼາຍລັກສະນະດັ່ງນີ້.

1.4.1 ຈຳແນກຄວາມບຸກຄົນ

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານສ່ວນບຸກຄົນ (Personal portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງເຖິງບຸກຄະລິກຕະພາບສ່ວນຕົວຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ເຮັດໃຫ້ຄູ່ຮຽນຈັກຄວາມສາມາດພິເສດ ຄວາມສົນໃຈ ຄວາມຖະໜັດ ຕາມທຳມະຊາດຂອງຜູ້ຮຽນ ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດໃນການແນະແນວການສຶກສາພາຍໃນແຟ້ມປະກອບດ້ວຍຮູບພາບ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ນອກໂຮງຮຽນທີ່ນັກຮຽນເຮັດເມື່ອມີເວລາວ່າງ ເຊັ່ນ ວຽກທີ່ມັກ ດົນຕີ ກິລາ ແລະ ງານສິລະປະເປັນຕົ້ນ.

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງໂຄງການຕ່າງໆ (Project portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມເຮັດວຽກຕາມໂຄງການຈົນປະສິບຄວາມສຳເລັດເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສຶກສາລາຍງານບຸກຄົນ (independent study) ເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານໂຄງການວິທະຍາສາດ ໃນແຟ້ມປະກອບດ້ວຍ ຄວາມເປັນມາຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ ຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນງານ ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ ແລະ ຜົນງານທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຕົ້ນ

3. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທາງວິຊາການ (academic Portfolio) ຫຼື ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ (student portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນຕາມຫຼັກສູດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນເຊິ່ງສາມາດຈັດເຮັດຮູບແບບຕ່າງໆກັນດັ່ງນີ້

3.1 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນໂດຍເຮັດເປັນລາຍວິຊາ ຫຼືເຮັດແບບບຸລະນະການລາຍຫຼາຍວິຊາກໍ່ໄດ້ໃນພາກຮຽນ 1 ຫຼື 1 ສິກຮຽນໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານທີ່ດີເດັ່ນຂອງແຕ່ລະວິຊາມາເກັບສະສົມໄວ້ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງເຊັ່ນ : ປ 1 - ປ4 ຫຼື ປ 4 - ປ 5 ເພື່ອໃຫ້ເຫັນພັດທະນາການໃນຊ່ວງເວລາດັ່ງກ່າວ.

3.2 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງຊັ້ນຮຽນເພື່ອເກັບສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງພາບລວມຂອງຄວາມສາສາເລັດໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ການເຮັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນໝົດທ້ອງ ເຊັ່ນ ກິດຈະກຳການສະແດງລະຄອນ , ກິດຈະກຳກິລາ

3.3 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງໂຮງຮຽນ ເພື່ອເກັບສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມສາເລັດໃນການການສຶກສາຂອງໂຮງຮຽນ ເຊັ່ນ: ກິດຈະກຳການປະກວດຂອງໂຮງຮຽນ

4. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານວິຊາຊີບ (Professional portfolio)

ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ອາດເຮັດໄດ້ໂດຍບຸກຄົນຫຼາຍຝ່າຍ ເຊັ່ນ ການສະສົມແຟ້ມຜົນງານເພື່ອການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ລະດັບມັດທະຍົມປາຍ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານກ່ຽວກັບການຝຶກສອນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງຄູເພື່ອປະເມີນເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງພະນັກງານ ເພື່ອປະໂຫຍດສຳລັບນາຍຈ້າງກວດສອບພຶດຕິກຳການເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ.

1.4.2 ຈຳແນກຕາມລະດັບຂອງການເຮັດແຟ້ມສະສົມຜົນງານ

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນການດຳເນີນງານລະຫວ່າງດຳເນີນການ(working portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການສະສົມລວບລວມວຽກ ທີ່ຜູ້ຮຽນສ້າງຂຶ້ນຈາກການຮຽນ-ການສອນເພື່ອສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຮຽນຈິງ (authentic learning) ອາດຈະເປັນຜົນງານທີ່ຍັງເຮັດບໍ່ເລັດ ຫຼື ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຜ່ານການປະເມີນໂດຍບຸກຄົນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ແຕ່ຍັງໄດ້ຄັດເລືອກຜົນງານທີ່ພໍໃຈ ການຈັດເກັບຍັງບໍ່ເປັນລະບົບຈິ່ງບໍ່ແມ່ນແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສົມບູນ.

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສົມບູນ (Final portfolio or portfolio evidence) ເປັນແຟ້ມທີ່ຜູ້ຮຽນຄັດເລືອກວຽກເພື່ອຈຸດປະສົງຫຼາຍປະການເຊັ່ນ: ເລືອກໃບງານທີ່ດີທີ່ສຸດ ວຽກສະແດງຄວາມກ້າວໜ້າ ວຽກທີ່ຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ຫຼື ຕອບສະໜອງຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດໃນການຮຽນ ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຕັດສິນຜົນການຮຽນ

ຮູ້ສາມາດນຳແຟ້ມສະສົມຜົນງານສະບັບສົມບູນມາຈັດງານເທດສະການ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຊົມ ດ້ວຍເຫດນີ້ ບາງທີຂົ່ງເອີ້ນວ່າ (showing portfolio)

1.4.3 ຈຳແນກຕາມລັກສະນະທຳມະຊາດຂອງວິຊາ

ການເຮັດແຟ້ມຜົນງານນັກຮຽນສາມາດຈຳແນກຕາມລັກສະນະທຳມະຊາດຂອງວິຊາ ໄດ້ 2 ປະເພດຄື

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງນັກຮຽນ (Progress portfolio) ເປັນການ ເກັບສະສົມຜົນງານໃນວິຊາທີ່ກະສະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນຝຶກຝົນ ຫຼື ເຮັດຊຳໃນເລື່ອງນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນເກີດ ຄວາມຊຳນານ ເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານການຂຽນກາຍກອນ, ການຂຽນລຽງຄວາມ ເປັນຕົ້ນແຟ້ມສະສົມປະເພດນີ້ ສະແດງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງພັດທະນາການຄວາມກ້າວໜ້າໃນເລື່ອງທີ່ຝຶກຝົນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ (mastery portfolio) ເປັນການເກັບ ສະສົມຜົນງານໃນວິຊາທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງປະຕິບັດ ເພື່ອສ້າງອົງຄວາມຮູ້ ຫຼືສະແດງເຖິງຄວາມ ຮອບຮູ້ໃນເລື່ອງຕ່າງໆເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານກຸ່ມສ້າງເສີມປະສົບການຊີວິດ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານປະເພດນີ້ຈະ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

1.4.4 ຈຳແນກຕາມຈຸດປະສົງການນຳໄປໃຊ້ເປັນ 3 ລັກສະນະ

1 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຖາວອນ (Permanent) ເປັນການເກັບຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງຜູ້ຮຽນໄວ້ ເຮັດໃຫ້ເຫັນຮູບ ຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຢ່າງຊັດເຈນ ຕົວຢ່າງຜົນງານຈະຖືກຄັດເລືອກມາເປັນຢ່າງດີ ແຟ້ມນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ປະຫວັດ ສ່ວນຕົວ ສຸຂະພາບນັກຮຽນ ການພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ ການປ່ຽນແປງຂອງເຈົ້າຂອງແຟ້ມທັງການຮຽນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ແຟ້ມນີ້ຈະໃຊ້ຕິດຕົວໃນການຮຽນຊັ້ນສູງຕໍ່ໄປ ຫຼື ໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຕິດຕໍ່ ຫຼື ໃຊ້ໃນການສະໜັກວຽກ

2.ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຄວາມກ້າວໜ້າ (works in progress) ເປັນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນທີ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມກ້າວໜ້າ ລວມທັງ ຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນ ໂດຍມີຫຼັກຖານໃນການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ ມີເກນໃນການຄັດເລືອກຜົນງານ ແລະ ມີເກນ ໃນການຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຈະຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບເຈົ້າຂອງແຟ້ມໃນການພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າໃນດ້ານ ຄວາມສາມາດ ເຈດຄະຕິ ທັກສະ ຄວາມຄາດຫວັງ

3. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານປັດຈຸບັນ (Current year) ເປັນແຟ້ມສະສົມວຽກທີ່ໃຊ້ປະເມີນຜົນການຮຽນ ຂອງນັກຮຽນຮ່ວມກັບການສອບວັດອື່ນໆ ເປັນແຟ້ມທີ່ບອກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະລາຍວິຊາເຮັດ ໃຫ້ເຫັນຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນເປັນລາຍວິຊາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າວຽກງານທີ່ສະສົມໃນແຟ້ມຜົນງານຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການຄັດເລືອກໂດຍຢຶດເກນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຈັດການຮຽນ-ການ ສອນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະພາບການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຂອງຄູອີກ.

2.ສ່ວນປະກອບຂອງແຜ່ນສະສົມຜົນງານ

2.1. ແຜ່ນສະຫຼຸບຜົນງານຂອງນັກຮຽນ

ເພື່ອສະຫຼຸບວ່າແຜ່ນໃນແຜ່ນສະສົມຜົນງານນີ້ມີ ຜົນງານອັນໃດແດ່.

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນສະຫຼຸບຜົນງານ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຄູສອນ

ວິຊາ.....ໄລຍະເວລາ: ເລີ່ມຕົ້ນ.....ເຖິງ.....

- ໃນແຜ່ນສະສົມຜົນງານມີອັນໃດແດ່ ?
- ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານເຫຼົ່ານີ້?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ ?
- ຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ການຮຽນ ຫຼື ຕໍ່ວິຊາ.

2.2. ແຜ່ນໜ້າປົກຜົນງານແຕ່ລະອັນ

ເພື່ອອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນໜ້າປົກຜົນງານ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ເລືອກຜົນງານອັນນີ້ເພາະວ່າ.....

2.3. ຜົນງານຄວນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວບຄຸມທຸກຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້

ຕົວຢ່າງ

- ການທົດລອງ (ສືບຄົ້ນທາງວິທະຍາສາດ)
- ການໂຕ້ຕອບກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ອ່ານ.
- ກິດຈະກຳຄວາມເຂົ້າໃຈ.
- ບັນທຶກການອ່ານ ແລະ ຂຽນ.
- ແກະສະລັກຕ່າງໆ.
- ແບບທົດສອບ
- ລະບຽບພຶດຕິກຳ
- ສິລະປະ
- ແບບສຳຫຼວດທັກສະ
- ລາຍງານ ສະຫຼຸບຄວາມກ້າວໜ້າ
- ແບບສຳຫຼວດ ແລະ ປະເມີນຕົນເອງ
- ກິດຈະກຳກຸ່ມ
- ການແກ້ບັນຫາ
- ໂຄງການ

2.4 ບັນທຶກຕ່າງໆ ທີ່ສະແດງວ່າຜູ້ຮຽນໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່

ເຊັ່ນ ບັນທຶກຈາກ ການອ່ານ - ການຂຽນ

ຕົວຢ່າງ ບັນທຶກກ່ຽວກັບການອ່ານ - ການຂຽນ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ສອນ.....

ວັນ ເດືອນ ປີ	ຊື່ເລື່ອງ ແລະ ຊື່ຜູ້ຂຽນ	ອ່ານ / ຂຽນ	ຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ສິ່ງທີ່ອ່ານ / ຂຽນ

ບັນທຶກຂອງຄູ

ຕົວຢ່າງ ແບບປະເມີນຕົນເອງ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....ຂັ້ນຮຽນ.....

ໂຮງຮຽນ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ສອນ.....ວັນ ເດືອນ ປີ :.....

1. ການຈະເປັນຜູ້ອ່ານທີ່ດີເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ?
2. ນັກປະພັນເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນມັກອ່ານຄືໃຜ ? ເພາະເຫດໃດ ?
3. ເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນໄດ້ອ່ານ ແລະ ມັກຫຼາຍທີ່ສຸດໃນພາກຮຽນນີ້ຄືເລື່ອງໃດ (ໃຫ້ບອກມາ 3 ເລື່ອງ) ເພາະເຫດໃດ ?
4. ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການອ່ານຂອງນັກຮຽນຄືຫຍັງ ?
5. ເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການອ່ານໃນອະນາຄົດຄືເລື່ອງໃດ ?
6. ການທີ່ຈະເປັນນັກຂຽນທີ່ດີຄວນເຮັດແນວໃດ ?
7. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
8. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນມັກຂຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
9. ການຂຽນອັນໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນອີກ ?
10. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຂຽນໃນອານາຄົດ ?
11. ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການຂຽນຂອງນັກຮຽນຄືຫຍັງ ?
12. ນັກຮຽນຕ້ອງການພັດທະນາ ຫຼື ປັບປຸງໃນເລື່ອງໃດກ່ຽວກັບການຂຽນ

2.5. ແຜ່ນສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ເພື່ອສະແດງ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູຕໍ່ແຜ່ນ ສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ນັກຮຽນ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຄູ :.....

ໄລຍະເວລາການຮຽນ-ການສອນ ຈາກ ວັນ ເດືອນ ປີ.....ເຖິງ.....

ເວລາຮຽນ.....% (ເປີເຊັນຂອງຈຳນວນຊົ່ວໂມງຮຽນ)

1. ຄຳບັນຍາຍຂອງວິຊາ (ຈຸດປະສົງ, ກິດຈະກຳ, ໂຄງການ)

2. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນັກຮຽນ (ເປົ້າໝາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ການສັງເກດ)
3. ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນເຮັດໄດ້ດີ.
4. ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດ.
5. ການວາງແຜນ ແລະ ການສະເໜີແນະນຳ

3. ຂັ້ນຕອນໃນການສ້າງແຜັມຜົນງານ

3.1. ຂະບວນການໃນການຈັດແຜັມສະສົມຜົນງານກັບນັກຮຽນ

1. ຄູ່ແນະນາການປະເມີນໂດຍໃຊ້ແຜັມສະສົມຜົນງານໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນເມື່ອເວລາເລີ່ມຕົ້ນສອນ.
2. ລະຫວ່າງແຕ່ລະບົດຮຽນຂອງການສອນ ຄູ່ຄວນໃຫ້ເວລາແກ່ນັກຮຽນໄດ້ສະສົມຜົນງານ ແລະ ໃສ່ວັນທີຂອງ

ຜົນງານແຕ່ລະອັນ.

1. ໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາ ທົບທວນ ແລະ ເລືອກຜົນງານເພື່ອຈັດແຜັມສະສົມຜົນງານ.
2. ຄູ່ ແລະ ນັກຮຽນມີການພົບປະຮ່ວມກັນເປັນລາຍບຸກຄົນເພື່ອປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງນັກຮຽນ.
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຈັດແຜັມສະສົມຜົນງານ ແລະ ແລກປ່ຽນກັນພິຈາລະນາໃນໝູ່ເພື່ອນດ້ວຍກັນ.

3.2. ຂັ້ນຕອນການຈັດແຜັມສະສົມຜົນງານ

• ຂັ້ນວາງແຜນ

ເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນເຮັດແຜັມສະສົມຜົນງານ ຄູ່ຄວນເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນຄູ່ໃນກຸ່ມວິຊາດຽວກັນເປັນທີມ, ເພື່ອຕົກລົງຮ່ວມກັນວ່າ ເຮົາຈະໃຊ້ການປະເມີນ ໂດຍໃຊ້ແຜັມສະສົມຜົນງານແນວໃດ, ເຊິ່ງອາດຈະຊ່ວຍກັນກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງການສອນຄືຫຍັງ ? ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນໄປສູ່ເປົ້າໝາຍ, ເຮົາຈະຕັ້ງເກນແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ

ແນວທາງໃນການວາງແຜນສຳຫຼັບຄູ່ ໃນການປະເມີນຜົນໃຊ້ແຜັມ ສະສົມຜົນງານ.

ຊື່ວິຊາ.....ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ວາງແຜນ:.....

ຄຳຊີ້ແຈງ

ໃຊ້ຄຳຖາມ ແລະ ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການວາງແຜນ

• ແຜັມສະສົມຜົນງານປະເພດໃດເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳຫຼັບນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ 1 ປະເພດຂອງແຜັມສະສົມຜົນງານ: ກ້າວໜ້າ, ຮອບດ້ານ.

ຕົວຢ່າງ 2 ເນື້ອໃນວິຊາ ການອ່ານ, ການຂຽນ...

• ຜົນງານອັນໃດທີ່ຈະລວບລວມ

ຕົວຢ່າງ

ການຂຽນບັນທຶກປະຈຳວັນ, ຕາຕະລາງການອ່ານການບັນທຶກຫຍໍ້ການອະທິບາຍ, ການສະຫຼຸບຫຍໍ້ຈາກການອ່ານປຶ້ມ, ໂຄງການ...

- ເກນການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນມີອັນໃດແດ່ ?

ຕົວຢ່າງ 1 ແຜັມສະສົມຜົນງານຊະນິດກ້າວໜ້າ, ວຽກທີ່ດີທີ່ສຸດ, ວຽກທີ່ມັກຫຼາຍ, ເປົ້າໝາຍຂອງຕົນວຽກທີ່ມີຄວາມ ກ້າວໜ້າຫຼາຍ

ຕົວຢ່າງ 2 ແຜັມສະສົມຜົນງານຊະນິດຮອບຮູ້ຕາມເກນ: ທັກສະສະເພາະດ້ານ, ວຽກທີ່ບັນລຸເຖິງເກນ.

- ເກນການເລື່ອນໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນຄືແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ ເຮັດກິດຈະກຳສົມບູນທຸກກິດຈະກຳສະແດງວ່າຮອບຮູ້ແລ້ວ.

- ຂັ້ນແນະນຳການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນສອນ

ຄູອະທິບາຍກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນ ໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າເປັນວິທີການປະເມີນຜົນງານ ທີ່ນັກຮຽນເຮັດໂດຍບໍ່ເນັ້ນການໃຊ້ແບບທົດສອບ, ວິທີນີ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ຄື:

- ການວາງແຜນຂອງນັກຮຽນ
- ເກັບສະສົມຜົນງານແຕ່ລະອັນ.
- ການທົບທວນຜົນງານແຕ່ລະອັນ
- ການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ
- ການປະເມີນຜົນງານແຕ່ລະອັນ.

ນອກຈາກນີ້ ຄູຕ້ອງອະທິບາຍວິທີເກັບຜົນງານໄວ້ໃນແຟັມລວມຜົນງານ ແລະ ການເລືອກຜົນງານເພື່ອຈະເອົາໄປເຮັດເປັນແຟັມສະສົມຜົນງານຕໍ່ຈາກນັ້ນຄູ ແລະ ນັກຮຽນຈະພົບກັນເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບຜົນງານລົງມືຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ຂັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສະສົມຜົນງານແຕ່ລະອັນນັກຮຽນຈະຜະລິດຜົນງານຫຼາຍຊະນິດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນນັກຮຽນຈະລວບລວມໄວ້ໃນແຟັມລວມຜົນງານ ເຊິ່ງແຟັມລວມຜົນງານນີ້ອາດເປັນແຟັມ, ເປັນກັບ, ເປັນຖົງ ຫຼື ອື່ນໆກໍໄດ້, ນັກຮຽນສາມາດໃຊ້ກັບ ຫຼື ກະເປົາເປັນແຟັມລວມຜົນງານກໍໄດ້ເຊິ່ງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະມີແຟັມລວມຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ການເກັບຜົນງານໃຫ້ເປັນລະບົບອາດຈັດລຽງຕາມວັນເດືອນປີທີ່ຜະລິດຜົນງານແຕ່ລະວັນ ຫຼື ນັກຮຽນສາມາດແຍກແຟັມລວມຜົນງານເປັນຕອນໆ ຕາມປະເພດຂອງຜົນງານ ເຊັ່ນ ຜົນງານກ່ຽວກັບການອ່ານ, ການຂຽນ, ໂຄງການເປັນຕົ້ນ. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຄວນວາງແຜນຮ່ວມກັນໃນການຈັດລະບົບການເກັບຜົນງານແຕ່ລະອັນໄວ້ໃນແຟັມລວມຜົນງານ.

ຫຼັກການ 3 ຢ່າງສາຫຼັບການເຮັດແຟັມລວມຜົນງານທີ່ຄູຄວນສອນນັກຮຽນຄື:

- ເກັບຜົນງານທຸກອັນ
- ກຳນົດ ວັນ ເດືອນ ປີ ໃຫ້ແກ່ຜົນງານທຸກອັນ.
- ຈັດລະບົບແຟັມລວມຜົນງານ

ການຈັດສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນແຟັມສະສົມຜົນງານ ໃຫ້ເປັນລະບຽບ ມີຄວາມສຳພັນ ຕໍ່ເນື່ອງເປັນລະບົບປະກອບດ້ວຍ 3 ສ່ວນຄື:

ສ່ວນທີ 1 ສວນນາປະກອບດ້ວຍ

- ຫຼັງປົກ
- ຄຳນຳ
- ສາລະບານ
- ປະຫວັດນັກຮຽນ

ສ່ວນທີ 2 ເນື້ອໃນປະກອບດ້ວຍ

- ໃບລາຍງານສະຫຼຸບຜົນງານໃນແຟັມສະສົມງານ
- ຕົວຢ່າງຜົນງານທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວ

- ໃບສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ສ່ວນທີ 3 ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມປະກອບດ້ວຍ

- ລາຍຊື່ປື້ມ ຫຼື ແຫຼ່ງສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ
- ຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ການຮຽນການສອນ
- ແບບບັນທຶກຕ່າງໆເຊັ່ນ ແບບທັນທີກ່ານປະຕິບັດງານ
- ເກນການປະເມີນຜົນງານ ຫຼື ປະເມີນແຟັມສະສົມຜົນງານ
- ຂໍ້ມູນການປະເມີນຂອງຄູ ເພື່ອນນັກຮຽນ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງ
- ແບບປະເມີນຜົນເອງຂອງນັກຮຽນ

ໃນການຈັດລະບົບແຟັມສະສົມຜົນງານ ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ອອກແບບຕົກແຕ່ງປົກ ຈັດວາງຮູບແບບ ການນໍາສະເໜີ ແລະ ສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານຢ່າງອິດສະຫຼະ ເພື່ອສະແດງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ລັກສະນະນິໄສຂອງນັກຮຽນ.

• **ຂັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ ເພື່ອກຽມເຮັດແຟັມສະສົມຜົນງານ**

ຖ້າຄູສອນວິຊາໜຶ່ງໄປແລ້ວ 8 ອາທິດ ຫຼື ພົບກຸ່ມນັກຮຽນຫຼາຍກວ່າ 12 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດຈຶ່ງໃຫ້ນັກຮຽນ ເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ. ໃນລະຫວ່າງ ພາກຮຽນຄວນໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາຜົນງານ ແຕ່ລະອັນໃນແຟັມລວມຜົນງານ ແລະ ເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນໄດ້ ເພື່ອນັກຮຽນຈະໄດ້ທົບທວນແຕ່ລະຜົນງານ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ວາງແຜນ ວ່າມີອັນໃດອີກທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການເຮັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງນັກຮຽນ, ນັກຮຽນສາມາດເຮັດວຽກງານດ້ວຍກັນເປັນກຸ່ມ ເພື່ອຊ່ວຍກັນພິຈາລະນາວ່າຄວນເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ ແລະ ຄວນເລືອກອັນໃດ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານອັນນັ້ນ, ແຕ່ທຸກຄົນໃນກຸ່ມຕ້ອງຄໍານຶງເຖິງ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເກນ ບັງຄັບຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງເຮັດມີອັນໃດ?

• **ຂັ້ນພົບປະ ຫຼື ປະຊຸມຮ່ວມກັນ**

ຫຼັງຈາກນັກຮຽນເລືອກຜົນງານເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານແລ້ວ ຄູຕ້ອງພົບກັບນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນ ໃນເວລາສັ້ນໆ ເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບຜົນງານແຕ່ລະອັນ ທີ່ນັກຮຽນເລືອກວ່າຜົນງານນັ້ນໆໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສອນຂອງຄູດ້ວຍ.

ຕົວຢ່າງ ຄໍາຖາມເພື່ອໃຊ້ໃນການປະຊຸມຮ່ວມກັບນັກຮຽນ.

ແບບສອບຖາມເພື່ອການປະຊຸມຮ່ວມກັບນັກຮຽນ.

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຄູ.....ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ວິຊາ..... ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ຄຳຊີ້ແຈງ

ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ວາງແຜນການຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານຮ່ວມກັນກັບນັກຮຽນ.

- ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານອັນໃດແດ່ ?
- ນັກຮຽນຕັດສິນໃຈເລືອກຜົນງານນັ້ນໆ ໂດຍມີເກນແນວໃດ ?
- ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ ? ຈາກຜົນງານແຕ່ລະອັນທີ່ເລືອກ.
- ນັກຮຽນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈອັນໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
- ນັກຮຽນຕ້ອງການຮຽນຮູ້ ຫຼື ພັດທະນາທັກສະໃດເພີ່ມຕື່ມອີກ ?
- ສິ່ງໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຮັກສາໄວ້ ?
- ນັກຮຽນມີຄຳແນະນຳໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນແນວໃດແດ່ ?
- ໃນອານາຄົດນັກຮຽນຢາກເຮັດຜົນງານອັນໃດອີກແດ່ ?

• ຂັ້ນຕຽມຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

ໃນຂັ້ນນີ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈະລວບລວມໄວ້ໃນແຜ່ມສະສົມຜົນງານ, ໃນການເລືອກນັ້ນ ນັກຮຽນຕ້ອງຄຳນຶງສະເໜີເຖິງຄຳຖາມຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ແນະນຳໃນການຕຽມແຜ່ມສະສົມຜົນງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ການຕຽມແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

- ຊະນິດຂອງຜົນງານແຕ່ລະອັນແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ, ຜົນງານທີ່ເຮັດມີຈັກຊະນິດ ?
- ຜົນງານອັນໃດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຊະນິດທີ່ຈະໃຊ້ເຮັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ?
- ມີຊື່ຜູ້ເຮັດ, ຫົວເລື່ອງ ວັນເດືອນ ປີ ໃນແຕ່ລະຜົນງານ ຫຼື ບໍ່ ?
- ຂຽນຊື່ກົດຈະກຳ ຫຼື ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍລົງໃນບັນທຶກ ຫຼື ຍັງ ?
- ມີອັນໃດອີກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃນແຜ່ມສະສົມຜົນງານ?

ການຂຽນສະຫຼຸບລາຍງານແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

- ໜ້າສະຫຼຸບນີ້ເຮົາຂຽນໃຫ້ໃຜອ່ານ, ຜູ້ອ່ານຕ້ອງການຮູ້ອັນໃດ ?
- ຄວນບອກອັນໃດແດ່ໃນວຽກງານຂອງເຮົາ ?
- ເຮົາມັກອັນໃດແດ່ໃນວຽກງານຂອງເຮົາ ?
- ການເຮັດວຽກຂອງເຮົາມີຄວາມສະໜຸກສະໜານແນວໃດ ?
- ຜົນງານທີ່ດີທີ່ສຸດໃນແຜ່ມສະສົມຜົນງານຂອງເຮົາຄືອັນໃດ ?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ ?
- ເຮົາເຮັດອັນໃດແດ່ ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນເຮົາເຮັດບໍ່ໄດ້ ?
- ມີຄວາມຄິດເຫັນແນວໃດກ່ຽວກັບວິຊາຮຽນ, ຄູ ຫຼື ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ?

ການຂຽນແຜ່ນປົກໜ້າຜົນງານແຕ່ລະອັນ

- ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງເລືອກຜົນງານອັນນີ້
- ສິ່ງທີ່ເຮົາມັກກ່ຽວກັບຜົນງານນີ້ ແມ່ນອັນໃດ ?
- ເຮົາເຮັດອັນໃດໄດ້ແດ່ ?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ຈາກສິ່ງກ່ຽວກັບຕົນເອງ.
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດກ່ຽວກັບຕົນເອງ.

4. ເກນການກວດສອບຄຸນະພາບຂອງການປະເມີນຜົນ

- **ວິທີທີ 1**

ປະເມີນຜົນງານໃນແຜ່ມືນງານແຕ່ລະອັນ ຈາກນັ້ນນຳເອົາຄະແນນມາລວມກັນແລ້ວຫາຄ່າສະເລ່ຍເປັນຄະແນນລວມຂອງແຜ່ມສະສົມຜົນງານ.

- **ວິທີທີ 2**

ແຍກວິເຄາະຕາມຊະນິດຂອງຜົນງານໂດຍໃຫ້ຄະແນນແຍກຕາມສະມັດຖະພາບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ໃນວິຊາຄະນິດສາດສະມັດຖະພາບທີ່ຕ້ອງການວັດດັ່ງນີ້:

- ຄວາມສາມາດໃນການຄິດໄລ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາ
- ຄວາມສາມາດໃນການໝູນໃຊ້ຄະນິດສາດເຂົ້າໃນການຊີວິດປະຈຳວັນ

- **ວິທີທີ 3**

ເບິ່ງພາບລວມທັງໝົດ ຜູ້ປະເມີນຈະໃຫ້ຄະແນນແກ້ແຜ່ມືນງານລະດັບຕ່າງໆໂດຍສ້າງເກນການປະເມີນໃນລັກສະນະບັນຍາຍ ເຖິງຄຸນລັກສະນະທີ່ຄວນຈະເປັນໄປໃນແຕ່ລະລະດັບຈາກລະດັບຄຸນນະພາບທີ່ຕໍ່າສຸດຈົນເຖິງສູງສຸດ ໂດຍເບິ່ງພາບລວມທັງໝົດຂອງແຜ່ມືນງານໃນຫຼາຍມິຕິດັ່ງຕົວຢ່າງຂອງການຈັດຄຸນະພາບໃນການປະເມີນຜົນງານ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການວັດຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາຄະນິດສາດ.

- **ລະດັບ 4**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ຄວາມເໝາະສົມໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ຍຸດທະວິທີທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ວິທີການໃນການແກ້ບັນຫາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມີຄວາມຜິດພາດໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ
- ເປັນຫຼັກຖານເຊິ່ງຄຳຕອບໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ປະເມີນໃນຂອບເຂດຂອງສະຖານະການຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້ ຫາກມີໜຶ່ງໃນບັນຫາຕໍ່ໄປນີ້ກໍໃຫ້ຖືວ່າເປັນແຜ່ມສະສົມຜົນງານໃນລະດັບ 4

- ຜົນງານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນການແກ້ບັນຫາ
- ໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີໃນການນຳສະເໜີ ຫຼື ການຊອກຫາຄຳຕອບຂອງບັນຫາ
- ສະແດງເຖິງຄວາມພາກພຽນ ແລະ ເອົາຈິງເອົາຈັງໃນການພົວພັນກັບສະຖານະການທີ່ຊັບຊ້ອນ

- **ລະດັບ 3**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ຄວາມເໝາະສົມໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ໃຊ້ຍຸດທະວິທີທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ວິທີການໃນການແກ້ບັນຫາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມີຄວາມຜິດພາດເລັກໜ້ອຍໃນຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ
- ເປັນຫຼັກຖານເຊິ່ງຄຳຕອບໄດ້ຮັບການປະເມີນໃນຂອບເຂດຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃໝ່

- **ລະດັບ 2**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ມີບາງຄັ້ງທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- ບໍ່ມີຄວາມທ່ຽງຕົງໃນການໃຊ້ຍຸດທະວິທີ ຫຼື ວິທີການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມັກຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດປະຈຳໃນການຄິດໄລ່ ຫຼື ການໃຊ້ຂະບວນການເບື້ອງຕົ້ນຕ່າງໆ
- ຄຳຕອບເໝືອນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ປະເມີນໃນຂອບເຂດຂອງສະຖານະການຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້

- **ລະດັບ 1**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ບໍ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- ບໍ່ມີການໃຊ້ຍຸດທະວິທີ ຫຼື ວິທີການແກ້ບັນຫາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມັກຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດປະຈຳໃນການຄິດໄລ່ ຫຼື ການໃຊ້ຂະບວນການເບື້ອງຕົ້ນຕ່າງໆ
- ຄຳຕອບເບິ່ງຄືວ່າຈະບໍ່ໄດ້ປະເມີນໃນຂອບເຂດສະຖານະການຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້

- **ລະດັບ 0**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບໍ່ສົມບູນ ຫຼື ບໍ່ມີຜົນງານອັນໃດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ ໑

- 1.ສ່ວນປະກອບຂອງແຟ້ມຜົນງານມີຫຍັງແດ່ ?
- 2.ຜົນງານຂອງນັກຮຽນໄດ້ມາຈາກອັນໃດແດ່ ?
- 3.ຂັ້ນຕອນການຈັດແຟ້ມຜົນງານມີແນວໃດແດ່ ?
- 4.ວິທີການປະເມີນຜົນແຟ້ມຜົນງານມີແນວໃດແດ່ ?

ປະມວນຄຳສັບ

ປະມວນຄຳສັບ

ຈິດຕະພິໄສ	ທັດສະນະຄະຕິ, ຄຸນສົມບັດ
ທັກສະພິໄສ	ຄວາມຊຳນິຊຳນານ
ວິນິໄສ	ພິຈາລະນາ, ຮິ່ນຕອງ, ຕັດສິນ
ພະຍາກອນ	ຄາດຄະເນ
ພັດທະນາການ	ການປ່ຽນແປງ
ຄຸນນະທຳ	ຄວາມດີ
ຂໍ້ສອບອັດຕະໄນ	ຂໍ້ສອບທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຕອບແບບຍາວໆຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ
ຂໍ້ສອບປາລະໄນ	ຂໍ້ສອບມີຄຳຕອບຕາຍຕົວ
ຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ	ຂໍ້ສອບໃຊ້ຕັດສິນການຮຽນໂດຍປຽບທຽບກັບກຸ່ມຄົນທີ່ມາສອບດ້ວຍກັນ
ຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ	ແມ່ນຂໍ້ສອບໃຊ້ຕັດສິນການຮຽນໂດຍອີງຕາມເກນມາດຕາຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້
ອຳນາດຈຳແນກ	ຜົນຂອງການວັດສາມາດແຍກໃຫ້ເຮົາເຫັນຄົນເກັ່ງຄົນອ່ອນໄດ້
ຕົວລວງ	ຕົວເລືອກຕອບທີ່ເປັນຕົວຜິດ

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາລັບສາຍສ້າງຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ 11+3 ປີ 3 ,2009, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສູນພັດທະນາຄູ
2. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສໍາຫຼັບຄະນະສຶກສາສາດ , ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດຄະນະສຶກສາສາດ, ປີ 2006
3. ກະຕວງສະຖິຕິ 1 ສໍາຫຼັບວິທະຍາໄລຄູ, ສາຍສ້າງຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ, ປີທີ 2,ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກົມສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ, ປີ 2009
4. ການປະເມີນ ແລະ ການສ້າງແບບທົດສອບ. ປຶ້ມພາສາໄທ “ ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ພັດທະນາ ນິດມານິນ ພາກວິຊາທົດສອບ ແລະ ວິໄຈສຶກສາ ຄະນະຄະຣຸສາດ ວິທະຍາໄລຄູຈັນທະເຂມ ,2532”
5. ສາດການສອນ, ປຶ້ມພາສາໄທ”ຮອງສາດດາຈານ ດຣ ທິດສະໜາ ແຂມມະນີ ຄະນະຄະຣຸສາດມະຫາ ວິທະຍາໄລຈຸລາລົງກອນ,2552”
6. ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນຄະນິດສາດ,ປຶ້ມພາສາໄທ ”ຮອງສາດສະດາຈານ ພ້ອມ ພອນ ອຸດົມສິນ ຄະນະຄະຣຸສາດມະຫາໄລຈຸລາລົງກອນ
7. ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນ. ພູມິ ຈັນທະລັງສີ, 2009
8. ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, 2010
9. ຫຼັກການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ). ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ດຣ ລາຕິ ນັນທະສຸຄິນ ມະຫາວິທະຍາໄລລາດຊະພັດສຸລາດທານີ,2555
10. ການຮຽນ-ການສອນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍໃຊ້ PorTFoLlo,ປຶ້ມ ພາສາໄທ, ສົມນິກ ນິນທິຈັນ ,ບໍລິສັດໂຮງພິມໄທວັດທະນາພານິດ, 2545
11. ການວັດຜົນການສຶກສາ. ປຶ້ມພາສາໄທ,ຮອງສາດສະດາຈານ ສົມນິກ ພັດທິຍານີ ມະຫາວິທະຍາໄລມະຫາ ສາລະຄາມ,ພິມທີ່ປະສານການພິມ, 2556

ຊື່ວິຊາ: ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

ຫຼັກສູດສ້າງຄູປະຖົມ ລະບົບ 12+4

ລະຫັດວິຊາ: 0208681

ລະບົບ-ພາກຮຽນ	ລະບົບ 4 ປີ ພາກຮຽນທີ 6 ປີ 3
ຊົ່ວໂມງ	64 ຊົ່ວໂມງ
ຈຳນວນໜ່ວຍກິດ	3(2-2-2)
ອະທິບາຍຄ່າໜ່ວຍກິດ	ວິຊານີ້ມີ 3 ໜ່ວຍກິດ, ຮຽນທິດສະດີ 2 ຊົ່ວໂມງ, ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ 2 ຊົ່ວໂມງ ໃນແລະ ວຽກບ້ານ 2 ຊົ່ວໂມງ, ໃນນັ້ນຮຽນ 4 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ, ຮຽນທັງໝົດ 16 ອາທິດ, ເທົ່າກັບ 64 ຊົ່ວໂມງ.
ຈຸດປະສົງ	<p>ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາສາມາດ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ອະທິບາຍທິດສະດີກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນໄດ້ • ສ້າງຂໍ້ສອບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ - ການສອນໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາໄດ້. • ວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບຕ່າງໄດ້ • ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນໃນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ
ເນື້ອໃນຫຍໍ້	ວິຊານີ້ນັກສຶກສາສາມາດໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ: ທິດສະດີການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (ຄວາມໝາຍ, ເຄື່ອງມື), ການສ້າງຂໍ້ສອບແບບຕ່າງໆ, ການວິເຄາະຂໍ້ສອບ ການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ, ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ
ການດຳເນີນການສອນ	ວິຊານີ້ດຳເນີນການຮຽນ - ການສອນຢູ່ໃນພາກຮຽນທີ 6 ປີທີ 3 ພາຍໃນ 16 ອາທິດ ມີ 4 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດລວມ 64 ຊົ່ວໂມງ. ວິທີສອນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນ ກິດ ຈະກຳການຮຽນ - ການສອນມີ: ອະທິບາຍ, ສົນທະນາ, ລະດົມສະໜອງ, ປະຕິບັດຕົວຈິງເປັນກຸ່ມ ແລະ ລາຍບຸກຄົນ.
ອາທິດ 1	<p>ບົດທີ 1 ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ 2. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ 3. ລັກສະນະຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ອາທິດ 2	<p>ບົດທີ 1 ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດ ແລະປະເມີນຜົນ (ຕໍ່)</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. ຫຼັກການວັດຜົນການສຶກສາ 5. ຄຸນນະທຳ ແລະຈົນຍາບັນຂອງນັກວັດ ແລະປະເມີນຜົນ
ອາທິດ 3	<p>ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ</p> <p>I. ປະເພດຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ແບບທົດສອບ 2. ການສັງເກດ 3. ການສຳພາດ
ອາທິດ 4	<p>ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ (ຕໍ່)</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. ການສອບຖາມ 5. ແບບກວດຕາມລາຍການ
ອາທິດ 5	<p>ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ (ຕໍ່)</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ການປະຕິບັດຕົວຈິງ 7. ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ 8. ການຈັດອັນດັບຄຸນະພາບ
ອາທິດ 6	<p>ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ (ຕໍ່)</p> <ol style="list-style-type: none"> 9. ການສ້າງສັງຄົມມິຕິ 10. ການໃຫ້ສ້າງຈົນຕະນາການ <p>II. ລັກສະນະທີ່ດີຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນ</p>
	<p>ບົດທີ 3 ການປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມໝາຍ-ຄວາມສຳຄັນ 2. ຈຸດປະສົງ 3. ຂັ້ນຕອນ 4. ຮູບແບບ ແລະ ວິທີປະເມີນຜົນ
ອາທິດ 7	<p>ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ 2. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ
ອາທິດ 8	<p>ບົດທີ 5 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ 2. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈິຈຳ 3. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມເຂົ້າໃຈ
ອາທິດ 9	<p>ບົດທີ 5 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່)</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້
ອາທິດ 10	<p>ບົດທີ 5 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່)</p>

	5. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະ
ອາທິດ 11	ບົດທີ 5 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່) 6. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການສັງເກດ
ອາທິດ 12	ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່) 7. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນຜົນ
ອາທິດ 13	ບົດທີ 6 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ 1. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ 2. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ
	ບົດທີ 7 ການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ ຣູບຮິກ (Rubic) 1. ຄວາມໝາຍຂອງຣູບຮິກ 2. ປະເພດຂອງຣູບຮິກ 3. ການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນຣູບຮິກ
ອາທິດ 14	ບົດທີ 8 ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ 1. ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ 2. ວິທີການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ 3. ການນຳໃຊ້ວິທີປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ
ອາທິດ 15	ບົດທີ 9 ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ 1. ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ 2. ສ່ວນປະກອບຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານ
ອາທິດ 16	ບົດທີ 9 ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ (ຕໍ່) 3. ຂັ້ນຕອນການຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ 4. ເກນການກວດສອບຄຸນນະພາບຂອງການປະເມີນຜົນ
ການປະເມີນຜົນ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮ່ວມຮຽນ 10% • ກິດຈະກຳກຸ່ມ 10% • ກິດຈະກຳບຸກຄົນ 20% • ກວດກາກາງພາກຮຽນ 20% • ສອບເສັ້ງທ້າຍພາກຮຽນ 40%
ເອກະສານອ້າງອີງ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ການວັດປະເມີນຜົນ (ບຸນຊຸ) ປະລິຍາໂທ 2. ບຸນຊິມສີສະອາດ, ການວິໄຈເບື້ອງຕົ້ນພົມຄັ້ງທີ 6, ສຸວິຣິຍະສານຈັດພິມ 49/10 ປະຊາອຸທິດຮາດຊະບູລະນະ; ກຸງເທບ10140, 2000 3. ສົມສັດພູ ວິພາດາວັນ, ການຍຶດຜູ້ຮຽນເປັນສູນກາງ ແລະ ການປະເມີນຜົນຕາມສະພາບຕົວຈິງໜ້າ 111, ພິມຄັ້ງທີ 5, ສຳນັກພິມ The Knowledge center, 2545 4. ການວັດຜົນ ແລະປະເມີນຜົນ, ສາຍສ້າງຄູປະຖົມລະບົບ 3 ປີ, 2010

	<p>5. Strong Voices Stephanie Biltner ພ້ອມຄະນະປີ 2000</p> <p>6. ມະຫາວິທະຍາໄລບູລະພາ</p>
--	--

